



209

# Λ Ο Γ Γ Ο Υ

Π Ο Ι Μ Ε Ν Ι Κ Α

1 Θ Η Ν Ε

τα κατά

422

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Δ Α Φ Ν Ι Ν και Χ Λ Ο Η Ν.



---

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ, τῆς Α' ΟΤΣΤΡΙΑΣ,  
Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας  
Γεωργίου Βεντότη

---

1 7 9 2.

Τ Ω,  
ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΩ, ΑΡΧΟΝΤΙ  
ΜΕΓΑΛΩ ΚΟΜΙΣΩ,

κ α ς

ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΤΗ,  
ΤΗΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ, ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ  
ΤΩΝ ΟΘΩΜΑΝΩΝ  
ΚΤΡΙΩ, ΚΤΡΙΩ,  
ΓΩΑΝΝΗ, ΡΩΣΣΕΤΩ.



# ΠΑΝΕΥΓΕΝΕΊΣΤΑΤΕ Α΄ΡΧΟΝ!

**Τ**ὴν χάριν τῆς εὐεργετικῆς σε γνώμης, ἧς ἐπεδείξω ἐκ πρώτης ἐντεύξεως πρὸς ἐμὲ τὸν εὐτελέστατον, ὃ ἐκ προγόνων λαμπρότατος, καὶ πολλοῖς πλεονεκτήμασι φυσικοῖς τε καὶ ἐπικτητοῖς κεκοσμημένος, καὶ βασιλικῶν ὑπεργιῶν διὰ ταῦτα ἠξιωμένος, κατὰ τὸ προσῆκον ἀπομνημονεῦσαι βελλόμενος, παρὰ τὸ προσῆκον παρρησιάζομαι μικρὰ ἀντὶ μεγάλων, καὶ ἐδὲ ταῦτα ἐκ τῶν οἰκείων, ἀλλοτρίων



δέτοι πόνων ἐπικαρπίας δῶρα προ-  
σάγων ἔνεκα μόνε τῆ μὴ δόξαι ἀ-  
χάριστος· λόγοι γάρτοι Εἴθιμος  
ἄνδρὸς τῶν ἐπὶ λόγοις διαβοήτων  
τὸ προσαγόμενον· ἔρωτας μὲν ὑ-  
πόθεσιν ἔχοντες, εἰς ἀρετὴν δὲ καὶ  
σωφροσύνην τὸ πλείστον ποδηγετεῖν-  
τες, ἅτε δὴ πάθος τῆ πάντων μὲν  
λογικῶν πάντων δ' ἀλόγων ζώων  
καὶ δὴ καὶ τῶν ἀψύχων αὐτῶν κατα-  
δυνασεύοντος τὰς ὁρμὰς ἢ προσή-  
κει διευθετεῖντες.

Δέξαι δὴ, φιλομεσότατε ἄρ-  
χον, τὸ δῶρον ἐκ εἰς τὴν ἀξίαν  
τάττε, ἀλλ' εἰς τὴν διάθεσιν τῆ νο-  
μίζοντος ἀπιδών· καὶ γὰρ εἰδ' οἱ

τοῖς Θεοῖς λιβανωτὸν ἐπιθύοντες  
πρὸς ἀξίαν τὴν χάριν, πρὸς δέ γε  
δύναμιν τῷ δοκεῖν εὐγνώμονες ἐπι-  
δείκνυνται· ἢ ἐγκρίναι καὶ μὲ τοῖς  
σοῖς οἰκέταις μὴ ἀπαξιώσῃας.

τῆς σῆς Εὐγενείας

ὁ ταπεινὸς  
Γεώργιος Βεντότης.

Τοῖς ἀπανταχῶς φιλολόγοις,

εὖ πράττειν.

**Τ**οῖς ἦτοι τὰ παρ' ἐαυτῶν, ἢ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων καλῶς φιλοπονηθέντα ταῖς διὰ τῆς Τυπογραφίας ἐκδόσεσι δημοσιεύειν, ὡς τῆς ἐκ τέτων οἰασθῆναι οὐδέποτε ὠφελείας τὸς ταῦτα μετιόντας ἀπόνειμαι, διὰ σπευδῆς ποιημένοις, ἔργον ἐπ' ἔργῳ λείπεσθαι δοκεῖ, ἐκ ὀλιγωρητέον ἔμπης, εἰδὲ εὐπετές καὶ πρόχειρον αἰεὶ, εἴγε ἂν προέλοιτο τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένων ἀνδρῶν, ἔς οἷα περ' ἀξέρας ὁ πάλαι χρόνος τῆς τῶν συγγραμμάτων καλλιτελείας, ἢ τῆς Ἐνδιαθέσεως λόγου εὐθυβόλου, ἢ ὑψηλῆς τῶντι αὐτῶν ἐκφράσεως ἐξανέτειλεν, εἰ μὴν ἀλλὰ ἢ ἀειλαμπείας τοῖς ἐς ὕψερρον περιεποιήσατο, τὰ περικαλῆ ἔργονα ἀκόπως ὡς οἶοντε ἔνθεν, κακέτισε διερευνᾶν, προθυμηθῆναι τε ἢ τῆς πρὸς τὸ ἐπιγινόμενον ὠφελείας ὡσαυεὶ ῥινηλασία τιμὴ τοῖς πυκνοῖς ὑπὸ Ἐ χρόνος ἢ βαθυσκίσις δάσεσιν ἀνευρίσκειν ἐγκρηφθέντα, εἰς φῶς τ' ἀγαγεῖν, ἢ ταῖς τῶν ἀπάντων χερσὶν εὐμενῶς τε ἢ φιλοφρόνως προσανατίθεσθαι. οἶον γέ τι ἐν τῇ Ἐ τὰ κῆ Δάφνιν ἢ Χλόην, τὸ πάλαι μὲν περισπεδάσει ἢ ἐν ὠδῇ μυρία, ἐχ' ἦτον δὲ ἢ παρὰ τοῖς νῦν τῶν λογίων, ὅσοι φημι ἐπεικῶς λόγον γεγευμένοι τυγχάνουσι, τῶ ὄντι κομψῆ ἢ ἠδύσει συγγραμματος, διά τε εὐφράδειαν ἢ ἔμφυτον χάριν Ἐλληνικῆ ἰδιώματος, φιλοπόνῳ ἐκδόσει, ἔμοιγε τοῖς



ὁμογενέσι τῶν φιλολόγων, ἢ τῆς Ἑλληνικῆς εὐφρα-  
δείας σφοδρῶς ἐρασαίς τότε ἦκον ὑπεργῆσαι προ-  
θυμεμένῳ συμβέβηκεν· ἐτωσίπως γὰρ κἀγὼ διὰ  
τῆς ἐνταῦθα ἐλέω ἔ τὰ σκῆπτρα τῆς Ἀστυρίας κρα-  
ταιῶς ἠδύνατος ΓΩΣΗΦ ἔ δευτέρῃ (ἐκεῖνος) συγ-  
κροτηθείσης μοι Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας τοῖς τῶν  
μισθῶν ἐρασαίς τὰ δυνάτῃ ἐπαρκεῖν ἔγνω. (δέον  
ὡς ἕκαστος ἔχει τὴν πλησίον ὠφελὲν πρῆξας ποι-  
εῖσθαι) ἀλλ' ἔ φιλοκερδῆς ἐδὲ φιλοδόξῃ γνώμῃς τισί,  
εὐεργετικῆς δὲ προαιρέσεως ἢ μόνῃ σοχαζομένης  
ἔ κοινοφελῆς, εἰδὼς γὰρ τότε νῦν ἔχον κατὰ τὴν  
Ἑλλάδα, ἢ Ἡπειρον, ὁσημέραι πρόσω χωρεῖν τὸ  
περὶ τὴν παιδείαν φιλότιμον, ἢ ἀπανταχῆ ἐγει-  
ρεσθαι περιφανῆ φροντισήλα, πολλὰ τῶν ἀξιολό-  
γων βιβλίων ἀναπεμπάζομαι τοῖς φιλέλλησιν ἀνέκ-  
δοτά πε, ἢ ἄπαξ ποτὲ τυπωθέντα, τῷ χρό-  
νῳ δὲ τὴν φιλιαναγνώσας διέλαθε παράβυσσα γεγονό-  
τα, λίαν ἐμμελῶς τε ἢ φιλοπόνως τύποις ἐκδῆναι,  
ὅπως τῷ πρὸς τὰ κάλλισα τῶν μαθημάτων φίλ-  
τρῳ, ἢ τὴν ἐκ τῶν βιβλῶν ἐπιθερίαν ἀραρότως  
προσικτῶνται ἀνάλογον. τί γὰρ ἄν με πρὸ πολλῆ  
ἐμυώπησεν ἄλλο, ἢ ἀναπέπεικεν, ὥς ἢ πόνων ἀπρύ-  
των, ἢ δαπάνης τῆς ὑπὲρ δύναμιν, ἢ τῶν περὶ ἐμὲ  
ἀλλεπαλλήλων φροντιδῶν ὑπερκειμένων γηρναιοφρόνως  
ἀφειδῆσαι ἢ παριδεῖν; ὡς ἢ τῆς ἔ Παντός Φυσικῆς  
τῶν νεωτέρων περιγραφῆς, τὴν ἐκ ἔ Γερμανικῆ τε  
ἢ Γαλλικῆ εἰς τὸ κοινόν, ἢ τοῖς νῦν Ἑλλησιν εὐκα-  
τάληπτον ἀκριβῆ μετάφρασιν μετὰ τῶν δαιδαλίως

ἐγχαραχθέντων εἰκόνων εὐμενῶς τε ἢ εὐγνωμόως  
τοῖς ὁμοφύεσι μετ' ὀλίγον προσοίσειν; ἥς τὸ χρέι-  
μον οἱ ἔμπειροι τῶν πραγμάτων καλῶς γινώσκονται,  
ἅτε σαφῶς εἰδότες, ὅσων τὸ ἡμέτερον γένος πολ-  
λῶν ἕνεκα τοιούτων ἀποσηρεῖται ἢ ἀμοιρεῖ, ὅτι μὴ  
ζήλῃ ἀνάπλευς ὦν τῆς ἐνδεΐσης τῶν ὁμοφύων περὶ  
τὰ κρείττονα ἐπιδόσεως.

Οἷσρω τε ζήλω τε πολύφρονι δαίμονι θύω.

Σύμβολόν τ' ἐναργῆς τὸ περὶ τὰ τοιαῦτα φε-  
ρέπονον ἢ ἐμμελὲς τῆς σπαυδῆς τοῖς ἀπανταχῆ φι-  
λολόγοις προβάλλομαι. Σὺ δέ μοι φιλόμυσε μὴ  
ὑπὸ ῥαθυμίας ὑψιόρεθ, ἢ γνώμης φιλοχρημάτε,  
ἢ ἄλλῃ τε, σαυτὸν μὲν τῆς τῶν τοιούτων ὠφελείας  
ἀποσηρήσοις, ἐμῆ δὲ τὴν ὑπὲρ σῆ κόπης ἀπε-  
χρειώσοις, ἔρρωθε.

ὁ Τυπογράφος  
Βεντότης.

# ΗΨΩΓΙΚΟΝ.

**Α**ΐτσα ἢ ποταμοὶ σκιεραὶ, μάλα χαίρετε κρᾶναι,  
 Αἶγες ἢ δαμάλαι, κεραῶ τύγε Πανός ἑταῖρα.  
 Ἡχῶ πετρήεσσα τεοῖς μάλα χαῖρε σὺν ἄντροις,  
 Δάφνις ἐγὼν χῶ καλὸς ἀμύντιχος ἐκέτ' ἂν ὄρη,  
 Οὐκέτ' ἀνά δρυμῶς, θηρῶν χαρίεντας ἐναύλωσ,  
 Τρμῖν βωκολέοντες ἀείσομεν ἅ θεοσ ἦνθε.  
 Τὰ Μωσῶν τε μέλει ἢ ἀοιδῶν, ἅ θεὰ γαίης,  
 Ἐλλαίδος τε κλέος ἢ ἔρεισμα θεῶν Κυθερεία.  
 Ἡ' σκῆπτρον θαλάμωσ τε θεῶσ λευκώλενοσ Ἡ'ρα,  
 Ἡ' σοφίαν μᾶλλον φιλέεισ καλέεσθαι Ἀ'θῶνα.  
 Μυρία χαῖρε θεά' ταῖσ σαισ, ὦ πότνια, βελαῖσ  
 Σοῖσ μελεδῶσιν ἀπὸ δυσάνω πλαγκτοσύνας ὁ  
 Βαρβάροισ ὑπο πάσασ δυσκλείασ ζυγὸν ἔλξασ,  
 Λητοφυῖσ, φόρμιγγοσ ἀναξ κῦδοσ τε, Βιέννας.  
 Ἐ'σ πόλιν ὑψιμέλαθρον ἀνας ῥέφει' εὐφροσ Ἀ'πόλλων,  
 Ζὸν Ἐ'λικωνιάσιν μεγάλω Διὸσ ἔννεα κώραισ.  
 Ἐ'νθ' Ἐ'λλάνων παῖδεσ ἀρίκλυτοι ναιετάσιν,  
 Ἀ'βρον ἀδελῶττεσ λαχόντεσ ἐλευθερίησ κεν.  
 Σκῆπτρα Ἀ'σγείησ ζαμενῖσ ὅτ' ἴθουνεν ΓΩΣΗΦ



Δεύτερος, θαύμασε γὰ ἤρω κρατερόν τὸν ἰδῆσα.  
Οἱ μέγ' ἀλιζήλῃσι Α'ΘΗΝΑΣ δ' ᾧ φιλέοντο.

## Ἡ ῥω ε λ ε γ ε ἴ ο ν.

Θελξιθύμῃς μολπῆς μέγα εἶαρος ἀνθεμόεντος,  
Εἴγε ἀηδῆς κεν πᾶς τις ἐρᾷ, τ' αἶει.  
Πλεῦνον δ' ἐς φρενοτερπὴν ἀοιδίην τέρψεται λόγγος,  
Αἰένπως ᾄδει Λόγγος ὅτ', ἠ δ' εἶαρος.

## ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ.



**Ε**ν Λέσβῳ θηρῶν, ἐν ἄλσσι Νυμφῶν θεάμασι-  
 δον κάλλισον ὧν ἴδον· εἰκόνα, γραφήν, Γεορίαν  
 ἔρωτος. Καλὸν μὲν καὶ τὸ ἄλσος, πολύδενδρον,  
 ἀνθηρὸν, κατάρρυτον· μία πηγὴ πάντα ἔτρεφε,  
 καὶ τὰ ἄνθη, καὶ τὰ δένδρα. Ἄλλ' ἢ γραφὴν τερπ-  
 νοτέρα, καὶ τέχνην ἔχουσα περιττὴν, καὶ τύχην ἐ-  
 ρωτικὴν. ὥστε πολλοὶ τῶν ξένων κατὰ φήμην ἤε-  
 σαν, τῶν μὲν Νυμφῶν ἰκέται, τῆς δὲ εἰκόνας θεα-  
 ταί. Γυναικες ἐπ' αὐτῆς τίκτεσαι, καὶ ἄλλαι σπαρ-  
 γάνοις κοσμεῖσαι παιδία ἐκκέμενα, ποιμνία τρέφον-  
 τα, ποιμένες ἀναιρέμενοι, νέοι συντιθέμενοι, λη-  
 σῶν καταδρομῆ, πολεμίων ἐμβολή.

Πολλὰ ἄλλα καὶ πάντα ἐρωτικά, ἰδόντα με καὶ  
 θαυμάσαντα πόθος ἔχεν ἀντιγράψαι τῆ γραφῆ·  
 καὶ ἀναζητησάμενος ἐξηγητὴν τῆς εἰκόνας, τέτ-  
 ταρας βίβλους ἐξεπονησάμην, ἀνάθημα μὲν Ἐρωτι,  
 καὶ Νύμφαις, καὶ Πανί, κτήμα καὶ τερπνὸν πᾶσιν ἀν-

ἑρώποις, ὃ καὶ νοσῶντα ἰάσεται, καὶ λυπέμενον πα-  
ραμυθήσεται, τὸν ἐραθύντα ἀναμνήσκει, τὸν ἐκ  
ἐραθύντα προπαιδεύσει. Πάντως γὰρ ἐδὲς Ἐρω-  
τα ἔφυγεν, ἢ φεύξεται, μέχρις ἂν κάλλος ἦ, καὶ  
ὄφθαλμοὶ βλέπωσιν. ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς παράχου  
σωφρονῆσι τὰ τῶν ἄλλων γράφειν.



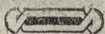


## ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

**Π**όλις ἐστὶ Λέσβα, Μιτυλήνη, μεγάλη καὶ καλή· διείληπται γὰρ εὐρίποις ὑπεισρεῖσθαι τῆς θαλάττης, καὶ κεκόσμηται γεφύραις ξεσῆ καὶ λευκῆ λίθου. Νομίσαις ἢ πόλιν ὄραν, ἀλλὰ νῆσον· Ἀλλὰ ἐκ ταύτης τὴ πόλεως, τὴ Μιτυλήνης, ὅσου δὲ σαδίων διακοσίων, ἀγρὸς ἦν ἀνδρῶν· εὐδαίμονος, κτήμα κάλλιστον· ὄρη θηροτρόφα, πεδία πυροφόρα, γήλοφοι κλημάτων, νομαὶ ποιμνίων· καὶ ἡ θαλάττα προσέκλυζεν ἠϊόνι ἐκτεταμένῃ φαρμῶμαλθακῇ.

Α





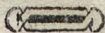
Ἐν τῷ δὲ τῷ ἀγρῷ γέμων αἰπόλος,  
 Λάμων τέννομα, παιδίον εὗρεν ὑπὸ αἶγος  
 τρεφόμενον. Δρυμὸς ἦν, καὶ λόχημι βά-  
 των, καὶ κίττος ὀππλανώμενος, καὶ πόα  
 μαλθακὴ καθ' ἧς ἔκειτο τὸ παιδίον.  
 Ἐνταῦθα ἡ αἰξ δέσσα συνεχὲς, ἀφανὴς  
 ἐγένετο πολλάκις, καὶ τὸν ἔριφον ὀπολι-  
 πῆσα, τῷ βρέφει παρέμενε. Φυλάττει  
 τὰς διαδρομὰς ὁ Λάμων, οἰκτεῖρας ἀμε-  
 λόμενον τὸν ἔριφον· καὶ, μεσημβρίας ἀκμά-  
 ζουσι, καθ' ἵχνος ἐλθῶν, ὄρα τὴν μὲν αἶ-  
 γα πεφυλαγμένως ὀριβεβηκίαν, μὴ ταῖς  
 χιλῶσι βλάπτει πατῆσα, τὸ δὲ ὡσπερ  
 ἐκ μητρῶας δηλῆς τὴν ὀπρῶν ἔλκον ἔ-  
 γάλακτος. Καὶ θαυμάσας, ὡσπερ εἰκὸς ἦν,  
 ὀφροσειν ἐγγύς, καὶ εὗρίσκει παιδίον ἄρ-  
 ρεν, μέγα καὶ καλόν, καὶ τὸ κτὶ τὴν ἔκδε-  
 σιν τύχης ἐν παργάνοις κρείττοσι. Χλα-  
 μύδιόν τε γὰρ ἦν ἀλεργές, καὶ πόρπη χυ-  
 σῆ, καὶ ξιφίδιον ἐλεφαντόκωπον.

Τὸ μὲν ἔν ὀπρῶν ἐβλεύσατο, μό-  
 να τὰ γνωρίσματα βασάσας, ἀμελήσας  
 ἔ βρέφει· ἔπειτα αἰδεοθεῖς εἰ μὴδὲ αἶ-  
 γος φιλανθρωπίαν μιμήσεται, νύκτα φυ-  
 λάξας, κομίζει πάντα πρὸς τὴν γυναῖ-

κα Μυρτάλιν, καὶ τὰ γνωρίσματα, καὶ τὸ παιδίον, καὶ τὴν αἶγα αὐτῷ. Τῆς δὲ ἐκπλαγεῖσθαι καὶ παῖδια τίκτωσιν αἶγες, ὅδε πάντα αὐτῇ διηγείται, πῶς εὗρεν ἐκκείμενον, πῶς εὗρε τρεφόμενον, πῶς ἠδέσθη καταλιπεῖν ἀποθανόμενον. Δόξαν δὲ κακείνη, τὰ μὲν σιωπεκτεθέντα κρύπτωσι, τὸ δὲ παιδίον αὐτῆς ἐπονομάζωσι, τῇ δὲ αἶγι τὴν τροφὴν ὀπτρέπωσιν. Ὡς δ' ἂν καὶ τὸ ὄνομα τῆς παιδὸς ποιμενικὸν δοκοίη, Δάφνιν αὐτὸν ἔγνωσαν καλεῖν.

Ἡ' δὲ διετῆς χρόνον διικνημένον, ποιμῶν δὲ ἀγῶν ὁμόρων νέμων, Δρύας τὸ ὄνομα, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ὀπτυγχάνει καὶ εὐρήμασι καὶ θεάμασι. Νυμφῶν Ἄντρον ἦν, πέτρα μεγάλη, τὸ ἐνδοθεν κοίλη, ἔξωθεν ὠριφερής. Τὰ Ἀγάλματα τῆς Νυμφῶν αὐτῶν λίθοις ἐπεποιήτο, πόδες ἀνυπόδητοι, χεῖρες εἰς ὤμους γυμναῖ, κόμη μέχρι τῆς αὐχένων λελυμένη, ζῶμα περὶ τὴν ἰξύν, μεδίαμα περὶ τὴν ὀφρύν· τὸ πᾶν χῆμα, χορεία ἦν ὀρχωμένων. Ἡ' ὡς τῆς Ἄντρος, τὴν μεγάλῃς πέτρας ἦν τὸ μεσαίτατον· ὅτι δὲ τὴν πηγῆς ὕδωρ ἀναβλύζον, ρεῖθρον ἐποίει χεόμενον,



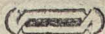


νον, ὡς κὶ λειμῶν πάνυ γλαφυρός ἐκ-  
τέτατο πρὸ τῆς Ἀντρε, πολλῆς κὶ μαλακῆς  
πόας ὑπὸ τῆς νοτίδος τρεφομένης. Ἀνέ-  
κειντο δὲ κὶ γαυλοὶ, κὶ αὐλοὶ πλάγιοι,  
κὶ σύριγγες, κὶ κάλαμοι, πρῆσβυτέρων  
ποιμένων ἀναθήματα.

Εἰς τῆτο τὸ νυμφαῖον οἷς ἀρτιτό-  
κος συχνὰ φοιτῶσα, δόξαν πολλὰκις ἀ-  
πωλείας παρέιχε. Κολάσαι δὲ βεβλόμε-  
νος αὐτῷ, κὶ εἰς τῷ προτέραν εὐνομίαν  
κατασῆσαι, δεσμὸν βάβδου χλωρᾶς λυ-  
γίσας ὁμοίον βρόχῳ, τῇ πέτρᾳ προσῆλ-  
θεν, ὡς ὅκει συληφόμενος αὐτῷ. Ἐπιστὰς  
δὲ, ἔδεν εἶδεν ὧν ἤλπισεν· ἀλλὰ τῷ μὲν  
διδῆσαν πάνυ ἀνδρωπίνως τῷ θηλίῳ εἰς  
ἄφθονον τῆς γάλακτος ὀλκῷ, τὸ δὲ παι-  
δίον ἀκλαγγί λάβρως εἰς ἀμφοτέρας τὰς  
θηλάς μεταφέρον τὸ σῶμα καθαρὸν κὶ  
φαιδρὸν, οἷα τῆς οἷος τῇ γλώττῃ τὸ πρῶ-  
σωπον ἀπολιχμωμένης μετὰ τὸν κόρον τῆς  
τροφῆς· Θήλυ ἦν τῆτο τὸ παιδίον, κὶ πα-  
ρέκειτο κὶ τέτῳ σπάργανα, γνωρίσματα,  
μίτρα διάχρυσος, ὑποδήματα ὀπίχρυστα, κὶ  
πρῆσκελίδες χρυσαῖ.

Θεῖον δὴ τι νομίσας τὸ εὖρημα, καὶ  
 διδασκόμενος παρὰ τῷ ὄϊος ἐλεεῖν τε τὸ  
 παιδίον καὶ φιλεῖν, ἀναρρεῖται μὲν τὸ  
 βρέφος ἐπ' ἀγκῶνος, ὑποτίθεται δὲ τὰ  
 γνωρίσματα κατὰ τῆς πήρας, εὐχεται δὲ  
 ταῖς Νύμφαις ὅτι τύχη χρηστῆ θρέψαι τὴν  
 ἰκέτιν αὐτῶν. Καὶ, ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀ-  
 πελαύνειν τὴν ποιμνίαν, ἐλθὼν εἰς τὴν  
 ἔπαυλιν, τῇ γυναικὶ διηγεῖται τὰ ὀφ-  
 θέντα, δείκνυσι τὰ εὐρεθέντα, παρακε-  
 λεύεται θυγάτριον νομίζειν, λανθάνουσαν  
 ὡς ἴδιον τρέφειν. Ἡ μὲν δὲ Νάπη (τῆτο  
 γὰρ ὀκαλεῖτο) μήτηρ εὐθύς ἦν, καὶ ἐφίλει  
 τὸ παιδίον ὡς ἐπὶ τῷ ὄϊος παρευδοκι-  
 μηθῆναι δεδοικίαν, καὶ τίθεται καὶ αὐτῇ ποι-  
 μνηρικὸν ὄνομα πρὸς πίσιν αὐτῷ, Χλόην.

Ταῦτα τὰ παιδιά ταχὺ μάλα ἠύ-  
 ξησε, καὶ κάλλος αὐτοῖς ἐφαίνετο κρεῖτ-  
 τον ἀχαιοκίας. Ἡ δὲ ἔν ὁ μὲν, πέντε καὶ δέ-  
 κα ἔτη ἀπὸ γυναικός ἢ δὲ τοσούτων, δυοῖν  
 ἀποδεόντοιν. Καὶ ὁ Δρύας καὶ ὁ Λάμων ὅτι  
 μιᾶς νυκτὸς ὄρωσιν ὄναρ τοιόνδε τί, Εἶ-  
 ναι τὰς Νύμφας ἐδόκην ὀκείνας, τὰς ἐν τῷ  
 Ἄντρον, ἐν ᾧ ἡ πηγὴ, ἐν ᾧ τὸ παιδίον  
 εὔρεν ὁ Δρύας, Δάφνιν καὶ τὴν Χλόην  
 πα-



παραδιδόναι παιδίω μάλα σοβαρῶ κ̅ κα-  
 λῶ, πτερὰ ὅκ τῆς ὠμων ἔχοντι, βέλι  
 σμικρὰ ἅμα τοξαρίω φέροντι· τὸ δὲ ἔφα-  
 ψάμηνον ἀμφοτέρων ἐνὶ βέλει, κελεύσαι  
 λοιπὸν ποιμαίνειν, τὸν μὲν, τὸ ἀπόλιον,  
 τὴν δὲ, τὸ ποίμνιον.

Τῆτο τὸ ὄναρ ἰδόντες, ἤχθοντο  
 μὲν οἱ ποιμένες εἰ ἔσοιντο καὶ ἔτοι ἀ-  
 πόλοι, τύχῳ ὅκ ἀπαργάνων ἐπαγγελ-  
 λόμηνον κρείττονα, δι' ἣν αὐτοῖς κ̅ τρο-  
 φαῖς ἀβροτέρας ἔτρεφον, καὶ χάμματα  
 ἐπαίδευον, καὶ πάντα ὅσα καλὰ ἦν ἐπ'  
 ἀρχοικία. Ἐδόκει δὲ πείθεσθαι θεοῖς πρὸς  
 τῆς σωθέντων φρονοῖα θεῶν. Καὶ κοι-  
 νώσαντες ἀλλήλοις τὸ ὄναρ, καὶ δύσαν-  
 τες τῶ τὰ πτερὰ ἔχοντι παιδίω παρὰ  
 ταῖς Νύμφαις, (τὸ γὰρ ὄνομα λέγειν ὅκ  
 εἶχον) ὡς ποιμένας ἐκπέμπουσιν αὐτοῖς  
 ἅμα ταῖς ἀγέλαις, ὁπιδιάξαντες ἕκαστα.  
 πῶς δὲ νέμειν πρὸ μεσημβρίας, πῶς δὲ  
 νέμειν κοπάσαντος ἔ καύματος, πότε  
 ἀγειν ὅπ ποτόν, πότε ἀπάγειν ὅπ κοι-  
 τόν· ὅπ τίσι καλαύροπι χησέον, ὅπ  
 τίσι μόνῃ φωνῇ. Οἱ δὲ, μάλα χαίρου-  
 τες, ὡς ἀρχὴν μεγάλῳ παρελάμβανον,



καὶ ἐφίλῃν τὰς αἴγας καὶ τὰ πρόβατα  
 μάλλον ἢ ποιμέσιν ἕδος. Ἡ μὲν, εἰς ποι-  
 μνιον ἄγασα τὴ σωτηρίας τῷ αἰτίαν· ὁ  
 δὲ, μεμνημένος ὡς ὀκκείμῃνον αὐτὸν αἶξ  
 ἀνέδρεψεν.

Ἡ ῥος ὡς ἀρχὴ, καὶ πάντα ἤκμα-  
 ζεν ἄνθη, τὰ ἐν δρυμοῖς, τὰ ἐν λειμῶ-  
 σι, καὶ ὅσα ὄρεα. Βόμβος ὡς ἦδη μελι-  
 τῆ, ἦχος ὀρνίθων μωσιῶς, σκριτήματα  
 ποιμνίων ἀρτιφρονήτων· ἄρνες ἐσκίρτων ἐν  
 τοῖς ὄρεσιν, ἐβόμβην ἐν τοῖς λειμῶσιν αἱ  
 μέλιτται, τὰς λόχμας κατῆδον ὀρνίθες.  
 Τοσαύτης δὴ πάντα κατεχέσθης εὐωρίας,  
 οἱ ἀπαλοὶ καὶ νέοι μιμηταὶ τῆς ἀκκομένων  
 ἐγίνοντο καὶ βλεπομένων. Ἀκόντες μὲν τῶ  
 ὀρνίθων ἀδόντων, ἦδον· βλέποντες δὲ σκρι-  
 τῶντας εἶδον ἄρνας, ἦλλοντο κῆφα· καὶ τὰς  
 μελίττας δὲ μιμέμῃνοι, τὰ ἄνθη συνέ-  
 λεγον. Καὶ τὰ μὲν εἰς εἶδον κόλπας ἐ-  
 βαλλον· τὰ δὲ, σεφανίσκας πλέκοντες,  
 Νύμφαις ἔφερον.

Ἐὐφραττον δὲ κοινῇ πάντα, πλησίον  
 ἀλλήλων νέμοντες. Καὶ πολλακίς μὲν ὁ  
 Δάφνις τῶ προβάτων τὰ ὑπεπλανώμῃνα  
 συ-



σωέσεσθε· πολλάκις δὲ ἡ Χλόη τὰς θράσ-  
 συτέρας τῆς αἰγῶν ἀπὸ τῶν κρημνῶν κατή-  
 λαινευεν. Ἡ δὲ τίς καὶ τὰς ἀγέλας ἀμφο-  
 τέρας ἐφρέρισε, πατέρων προσλιπαρήσαν-  
 τος ἀδύρματι· ἀδύρματα δὲ ἰὼ αὐτοῖς  
 ποιμνικὰ, καὶ παιδικὰ. Ἡ μὲν ἀνδρῆσι-  
 κης ἀνελομένη ποδῶν ἔξελθεῖσα ἀκριδο-  
 δήραν ἀνέπλεκε, καὶ πᾶσι τῷτο πονεμένη,  
 τῆς ποιμνίων ἠμέλισεν· ὁ δὲ, καλάμους  
 ἐκτεμῶν λεπτοῖς, καὶ τρήσας τὰς τῆς γο-  
 νάτων διαφυὰς, ἀλλήλους τε κηρῶ μαλθα-  
 κῶ συναρτήσας, μέχρι νυκτός συρίζεν  
 ἐμελέτα. Καί ποτε δὲ ἐκοινῶνεν γάλακ-  
 τος καὶ οἶνος, καὶ τροφὰς, ἅς οἴκοθεν ἔφερον,  
 εἰς κοινὸν ἔφερον. Θᾶπτον ἄντις εἶδε τὰ  
 ποιμνία, καὶ τὰς ἀγέλας ἀπ' ἀλλήλων  
 μεμερισμένας, ἢ Χλόω καὶ Δάφνιν.

Τοιαῦτα δὲ αὐτῆς παιζόντων, τοι-  
 ἄνδε σπυδῶ Ἐρως ἀνέπλασε. Λύκαινα  
 τρέφοντα σκύμους· νέες, ὅτι τῆς πλησίον  
 ἀγῶν, ἔξ ἄλλων ποιμνίων πολλάκις ἤρ-  
 παζε, πολλῆς τροφῆς εἰς ἀνατροφῆν τῆς  
 σκύμων δεομένη. Συνελθόντες ἔν οι κω-  
 μῆται νύκτωρ, σιρῆες ὀρύττεσι τὸ εὖρος,  
 ὄργυας, τὸ βάθος, τεσσάρων. Τὸ μὲν  
 δὴ

δὴ χῶμα τὸ πολὺ σπεύρῃσι, κομίσαντες  
μακρὰν· ξύλα δὲ ξηρὰ μακρὰ τείναντες ὑπὲρ  
ἔχασματος, τὸ ὑψιττὸν ἔχώματος κατέ-  
πασαν, τὸ πρότερον γῆς εἰκόνα· ὡς, καὶ λα-  
γῶς ὀρθράμη, κατακλᾶ τὰ ξύλα κάρφων  
ἀσθενέστερα ὄντα, καὶ τότε παρέχει μα-  
θεῖν ὅτι γῆ ἴσκιον, ἀλλὰ μεμίμητο γῆν.  
Τοιαῦτα πολλὰ ὀρύγματα, καὶ τοῖς ὄ-  
ρεσι, καὶ τοῖς πεδίοις, ὀρύξαντες, τῷ  
μὲν Λύκαιναν ἴσκιον εὐτύχησαν λαβεῖν,  
(αἰσθάνεται γὰρ καὶ γῆς σεσοφισμένης)·  
πολλὰς δὲ αἴγας καὶ ποίμνια διέφθειραν,  
καὶ Δάφνιν παρ' ὀλίγον, ὥδε.

Τράγοι παροξωθέντες, εἰς μάχην  
σωέπεσον. τῷ ἓν ἑτέρῳ τὸ ἕτερον κέ-  
ρας, βιαιοτέρας ἡλομένης συμβολῆς, θραύ-  
εται· καὶ ἀλγῆσας, φριμαξάμηνος εἰς φυ-  
γῆν ἐτράπετο. Οἱ δὲ νικῆσθε κατ' ἴχνην  
ἐπόμηνος, ἀπαισιν ἐποίει τῷ φυγῆν.  
Ἀλγῆ Δάφνις πρὸς τῷ κέρατι, καὶ, τῇ  
θρασύτητι ἀχθεθεῖς, ξύλον καὶ τῷ κα-  
λαύροπα λαβῶν, ἐδίωκε τὸν διώκοντα.  
Οἷα δὲ ἔμην ὑπεκφεύγοντος, ἔμην δὲ ὄρ-  
γῆν διώκοντος, ἴσκιον ἀκριβῆς τῆς ἐν ποσίν  
ἢ πρόσσοψις ἦν· ἀλλὰ καὶ χάσματος ἀμ-





φω πίπτεισιν ὁ τράγος πρότερος, ὁ  
 Δάφνις δεύτερος. τῆτο, καὶ ἔσωσε Δάφ-  
 νιν ληίσασθαι τὴ καταφορᾶς ὀχήματι τῷ  
 τράγῳ. Ὁ μὲν δὲ τὸν ἀνιμησόμενον, εἴτις  
 ἄρα γένοιτο, δακρύων ἀνέμηνεν. Ἡ δὲ  
 Χλόη δεασαμένη τὸ συμβᾶν, δρόμῳ πα-  
 ραγίνεται εἰς τὸν σιρρόν· καὶ μαθῶσα ὅτι  
 ζῆ, καλεῖ βεκόλων ἐκ τῆς ἀγῶν τῆς  
 πλησίον πῆς ὀπκκρίαν. Ὁ δὲ ἐλθὼν,  
 χοῖνον ἐζήτει μακρὰν, ἣς ἐχόμενος, ἀνι-  
 μώμνος ἐκβήσεται, καὶ χοῖνος μὲν ὄσθ  
 ἦν. Ἡ δὲ Χλόη λυσαμένη ταινίαν, δίδωσι  
 καθεῖναι τῷ βεκόλῳ. Καὶ ἔτως οἱ μὲν ὄπ  
 ἔ χείλεις ἐσῶτες εἴλκον. ὁ δὲ ἀνέβη ταῖς  
 τὴ ταινίας ὀλκαῖς ταῖς χερσὶν ἀκολοθῶν.

Ἀνιμήσαντες δὲ καὶ τὸν ἄδλιον τρά-  
 γον σιωπεδραυσμένον ἄμφω τὰ κέρατα  
 (τοσῶτον ἄρα ἢ δίκη μετῆλθε ἔ νικη-  
 θέντος τράγῳ) τῆτον μὲν δὲ τυθισόμε-  
 νον χαρίζονται σῶσρα τῷ βεκόλῳ· καὶ  
 ἔμελλον ψεύδεσθαι πῆς ὄσθ οἴκοι λυ-  
 κων ὀπδρομῶ, εἴτις αὐτὸν ἐπόθησεν. Αὐ-  
 τοὶ δὲ ἐπανελθόντες, ἐπεσκοπῆντο τὴν  
 ποίμνῳ καὶ τὸ ἀπόλιον· καὶ ἐπεὶ κατέ-  
 μαθον ἐν κόσμῳ νομῆς καὶ τὰς αἰγὰς

καὶ τὰ πρόβατα, καθίσαντες ὅπῃ σελέχει  
 δουός, ἐσκόπουν μή τι μέρος τῆ σώματος ὁ  
 Δάφνις ἤμαξε καταπεσών. Τέτρωτο μὲν  
 ἐν ἑδέν, ἐδὲ ἤμακτο ἑδέν. Χώματος δὲ  
 καὶ πηλῆ πέπασο καὶ τὰς κόμας, καὶ τὸ  
 ἄλλο σῶμα. Ἐδόκει δὲ λήσασθαι, ὡς  
 αἰδοῖσιν γενέσθαι τῆ συμβάντος Λάμωνι  
 καὶ Μυρτάλῃ. Καὶ ἐλθὼν ἅμα τῇ Χλόῃ  
 πρὸς τὸ Ἄντρον τῆ Νυμφῶν, ὡς ὦ ἢ  
 πηγῇ, τῇ μὲν ἔδωκε καὶ τὸν χιτῶνα, καὶ  
 τὴν πήραν . . . . .  
 . . . . . ἐγένετο, τοιαῦτα  
 πρὸς αὐτὸν ἀπελήρει. Τί ποτέ με Χλόης  
 ,, ἐργάσεται φίλημα; χεῖλι μὲν ῥόδων  
 ,, ἀπαλώτερα, καὶ σῶμα κηρίων γλυκύ-  
 ,, τερον· τὸ δὲ φίλημα, κέντρον μελίτ-  
 ,, τος πικρότερον. Πολλάκις ἐφίλησα ἐρί-  
 ,, φος· πολλάκις ἐφίλησα σκύλακας ἀρ-  
 ,, τιγεννήτες, καὶ τὸν μόχον, ὃν ὁ Δόρ-  
 ,, κων ἐχαρίσατο· ἄλλα τῆτο φίλημα  
 ,, καινόν· ἐκπηδᾷ με τὸ πνεῦμα, ἐξάλ-  
 ,, λεται ἡ καρδία, τήκεται ἡ ψυχὴ, καὶ  
 ,, ὅμως πάλιν φιλήσαι θέλω. Ὡς νίκης  
 ,, κακῆς. Ὡς νόσος καινῆς, ἧς ἐδὲ εἰπεῖν  
 ,, οἶδα τὸ ὄνομα. Ἄρα φαρμάκων ἐγεύσα-  
 ,, το Χλόη μέλλεσά με φιλεῖν; πῶς ἐν  
 ,, ὅτι

„ ὅτε ἀπέθανεν; Οἶον ἄδασιν αἰ ἀηδόνες,  
 „ ἢ δὲ ἐμὴ σύριγξ σιωπᾶ; Οἶον σκιρτῶ-  
 „ σιν οἱ ἔριφοι, καὶ γὰρ κἀθημαι; Οἶον ἀκ-  
 „ μάζει τὰ ἄνθη, καὶ γὰρ σεφάνης ἔπλε-  
 „ κω; ἀλλὰ τὰ μὲν ἴα καὶ ὁ ὑάκινθος  
 „ ἀνθεῖ, Δάφνης δὲ μαραίνεται. Ἄρα με  
 „ καὶ Δόρκων εὐμορφότερος ὀφθήσεται;”

Τοιαῦτα ὁ βέλτιςος Δάφνης ἔπα-  
 χε καὶ ἔλεγεν, οἷα πρῶτον γερόφυτος τῆ  
 ἔρωτος καὶ ἔργων, καὶ λόγων. Οἱ δὲ Δόρκων,  
 ὁ βεκόλος, ὁ τῆς Χλόης ἐραστῆς, φυλά-  
 ξας τὸν Δρύαντα φυτὸν κατορύττοντα  
 πλησίον κλήματος, πρόσσειν αὐτῷ με-  
 τὰ τυρῶν καὶ συρίγγων τινῶν γαμικῶν. Καὶ  
 εἶπε μὲν τυρὸς δῶρον εἶναι δίδωσι, πάλαι  
 φίλος ὢν ἠνίκα αὐτὸς ἔνεμν. ἐντεῦθεν  
 δὲ ἀρξάμενος ἀνέβαλε λόγον περὶ τῆ  
 Χλόης γάμου. Καὶ, εἰ λαμβάνοι γυναῖκα, δῶ-  
 ρα πολλὰ καὶ μεγάλα, ὡς βεκόλος, ἐπιγ-  
 γέλλετο. ζεῦγος βοῶν ἀροτήρων, σμήνη  
 τέτταρα μελιττῶν, φυτὰ μηλεῶν πεντή-  
 κοντα, δέρμα ταύρου τεμνὴν ὑποδήματα,  
 μόχον, ἀνά πᾶν ἔτος, μηκέτι γάλακτος  
 δεόμενον. ὥστε μικρὸν δεῖν ὁ Δρύας θελχ-  
 θεῖς τοῖς δώροις, ἐπένευσε τὸν γάμον.

Εὔ



Εὐνοήσας δὲ ὡς κρείττονος ἢ Παρθένος  
ἀξία νυμφίς, καὶ δείσας μὴ φωραθεῖς ποτε,  
κακοῖς ἀνηκέστοις ὤριπέσοι, τόντε γά-  
μον ἀνένευσε, καὶ συγγνώμῃ ἔχειν ἠτή-  
σατο, καὶ τὰ ὀνομαζόμενα δώρα παρητήσατο.

Δευτέρως δὲ διαμαρτῶν ὁ Δόρκων  
ἐλπίδος, καὶ μάτῳ τυρῆς ἀγαθῆς ἀπολέ-  
σας, ἔγνω διὰ χειρῶν ὀπιδέσθαι τῇ Χλόῃ  
μόνη γενομένη· καὶ παραφυλάξας ὅτι παρ'  
ἡμέραν ὄπῃ τὸν ποτὸν ἀγασσι τὰς ἀγέ-  
λας, ποτὲ μὲν ὁ Δάφνις, ποτὲ δὲ ἡ πᾶϊς,  
ὄπτεχνᾶται τέχνην ποιμένη ὠρέπυσαν. Λύ-  
κω μεγάλῃ δέρμα λαβῶν, ὃν ταῦρος πο-  
τε πρὸ τῆς βοῶν μαχόμενος τοῖς κέρασι  
διέφθαρε, ὠριέτινε τῷ σώματι, ποδιῆρες  
κατανωτισάμηνος, ὡς τῆς τ' ἐμωροδίδες  
πόδας ἐφιπλῶσαι ταῖς χερσὶ, καὶ ὄσῳ  
κατόπιν τοῖς σκέλεσιν ἄχει πτέρυγας, καὶ ἔ-  
ξόματος τὸ χάσμα σκέπειν τῷ κεφαλῷ,  
ὡσπερ ἀνδρὸς ὀπλίτης κράνος· ἐκδηριώ-  
σας δὲ αὐτὸν ὡς ἐνὶ μάλισσῃ, παραγί-  
νεται πρὸς τῷ πηγῷ, ἧς ἔπινον αἰ αἰ-  
γες καὶ τὰ πρόβατα μετὰ τῷ νομῷ. Ἐν  
κοίλῃ δὲ πάνυ γῆ ἦν ἡ πηγὴ, καὶ ὡς  
αὐτῷ πᾶς ὁ τόπος ἀκάνθων καὶ βᾶτοις, καὶ  
ἀρκεί-

ἀρκεύσω ταπεινῆ, καὶ σκολύμοις ἠχρίωτο-  
 ραδίως ἂν ὀκεί καὶ λύκος ἀληθινὸς ἔλαθε  
 λόχῳ. Ἐνταῦθα κρύψας ἑαυτὸν, ἐπετήρησεν  
 ἔ ποτὲ τὴν ὥραν ὁ Δόρκων, καὶ πολλὴν  
 εἶχεν ἐλπίδα, τῷ χήματι φοβήσας, λα-  
 βεῖν ταῖς χερσὶ τὴν Χλόην.

Χρόνος ὀλίγος διαγίνεται, καὶ Χλόη  
 κατήλαυνε τὰς ἀγέλας εἰς τὴν πηγὴν,  
 καταλιπῶσα τὸν Δάφνιν φυλάδα χλω-  
 ρὰν κόπτοντα, τοῖς ἐρίφοις τροφὴν μετὰ  
 τὴν νομίαν. Καὶ οἱ κύνες, οἱ τῶν προβάτων  
 ὀπφύλακες καὶ τῶν αἰγῶν, ἐπόμφοι, οἷα  
 δὲ κυνῶν ἐν βιηλασίαις ὑπεργία, κινέ-  
 μνον τὸν Δόρκωνα πρὸς τὴν ὄψιν τῆς  
 κόρης φωράσαντες, πικρὸν μάλα ὑλακτέ-  
 σαντες, ὤρμησαν ὡς ὄπι λύκον· καὶ πε-  
 ριχόντες πρὶν ὄλως ἀνασῆναι δι' ἐκπλη-  
 ξιν, ἔδακνον καὶ κράτος. Τέως μὲν ἐν τὸν  
 ἔλεγχον αἰδέμενος, καὶ ὑπὸ τῆς δέρματος  
 ὀπισκέπτοντος φρενέμενος, ἔκειτο σιωπῶν  
 ἐν τῇ λόχμῃ. Ἐπεὶ δὲ ἦ τε Χλόη πρὸς  
 τὴν πρῶτην θείαν διαταραχθεῖσα, τὸν  
 Δάφνιν ὀκάλει βοηθόν, οἱ τε κύνες πρὶς-  
 σῶντες τὸ δερμα, τῆς σώματος ἠπτοντο αὐ-  
 τῆ, μέγα οἰμώξας, ἰκέτευσεν βοηθεῖν τὴν  
 κόρην.

κόρῳ κὲ τὸν Δάφνιν ἦδη παρόντα. Τὰς  
 μὲν κύνας δὴ ἀνακλήσει συνήθει τα-  
 χέως ἠμέρωσαν, τὸν δὲ Δόρκωνα κατὰ  
 τε μηρῶν κὲ ὤμων δεδιγμένον, ἀγαγόν-  
 τες ὑπὲρ τῆς πηγῆς, ἀπένιψαν τὰ δήγ-  
 ματα, ἵνα ἦσαν τῆς ὀδόντων αἰ ἐμβο-  
 λαί, κὲ διαμασσησάμενοι φλοιὸν χλωρὸν  
 πτελέας, ἐπέπασαν. Ὡς τε ἀπειρίας ἐ-  
 ρωτικῶν τολμημάτων ποιμενικῶν παιδιῶν  
 νομίζοντες τῆς ὑπεβολῆς ἔξ δέρματος, ἐ-  
 δὲν ὀργισθέντες, ἀλλὰ κὲ παραμυθησά-  
 μενοι, κὲ μέχρι τινὸς χειραγωγήσαντες,  
 ἀπέπεμψαν.

Καὶ ὁ μὲν κινδύως παρὰ τοσούτον ἐλ-  
 θῶν, κὲ σωθεὶς ὅτι κυνὸς, φασὶν, ἐλύκε  
 σῶματος, ἐθεράπευε τὸ σῶμα. Ὁ δὲ  
 Δάφνις κὲ ἡ Χλόη κάματον πολὺν ἔχον  
 μέχρι νυκτὸς τὰς αἴγας κὲ τὰς οἷς συλλέ-  
 γοντες. Ὑπὸ γὰρ ἔξ δέρματος πτοηθεῖ-  
 σαι, κὲ ὑπὸ τῆς κυνῶν ὑλακτησάντων τα-  
 ραχθεῖσαι, αἱ μὲν εἰς πέτρας ἀνέδρα-  
 μον, αἱ δὲ μέχρι τῆς θαλάττης αὐτῆς κα-  
 τέδραμον. Καὶ τοι γε ἐπεπαίδευτο κὲ  
 φωνῇ πείθεσθαι, κὲ σύριγγι δέλγεσθαι,  
 κὲ χειρὸς πάταγῃ συλλέγεσθαι. Ἀλλὰ  
 τό-



τότε πάντων αὐταῖς ὁ φόβος λήθην ἐπέβαλε. Καὶ μόλις, ὡσπερ λαγῶς ἐκ τῆ ἰχθύνων εὐρίσκοντες, εἰς τὰς ἐπαύσεις ἤγαγον. Ἐκείνης μόνης τῆ νυκτὸς ἐκοιμήθησαν βαθύν ὕπνον, καὶ τῆ ἐρωτικῆς λύπης φάρμακον τὸν κάματον ἔχον. Αὐτῆς δὲ ἡμέρας ἐπελθούσης, πάλιν ἔπαχον παραπλήσια. Ἐ΄χαιρον ἰδόντες, ἐλυπῆντο ἀπαλλαγέντες, ἤλθον, ἔθελόν τι, ἠγνόον ὅτι θέλῃσι. Τῆτο μόνον ἠδῆσαν, ὅτι τὸν μὲν, φίλημα, τῶ δὲ, λυτρὸν ἀπώλεσεν. Ἐξέκαε δὲ αὐτὰς καὶ ἡ ὥρα τῆ ἔτης.

Ἡ ῥοσ ἐν ἡδῆ τέλος, καὶ θέρους ἀρχή, καὶ πάντα ἐν ἀκμῇ. δένδρα ἐν καρποῖς, πεδία ἐν ληΐοις. Ἡ δῆια μὲν τεττίγων ἠχή. γλυκεῖα καὶ ἡ τῆ ὀπώρας ὀσμῆ. τερπνὴ δὲ ποιμνίων βληχὴ. Εἶκασεν ἄν τις, καὶ εἶδο ποταμὸς ἄδειν, ἠρέμα ῥέοντας. καὶ εἶδο ἀνέμους συρίττειν, ταῖς πίτυσιν ἐμπνέοντας. καὶ τὰ μῆλα ἐρῶντα πίπτειν χαμαί. καὶ τὸν Ἡλίον φιλόκαλον ὄντα, πάντα ἀποδύειν. Ὁ μὲν ἐν Δάρνις θαλπόμενος τέτοις ἅπασιν, εἰς εἶδο ποταμὸς ἐνέβαινε. καὶ ποτὲ μὲν ἐλάστο, ποτὲ δὲ καὶ τῶ ἰχθύων εἶδο ἐνδινεύοντας ἐθήρα. πολ-  
λά-

λάκις δὲ καὶ ἔπινεν, ὡς τὸ ἔνδοθεν καῦμα  
σβέσων. Ἡ δὲ Χλόη, μετὰ τὸ ἀμέλξαι  
τὰς οἷς καὶ τῆς αἰγῶν τὰς πολλὰς, ὅτι πο-  
λὺν μὲν χρόνον εἶχε πιγνῦσα τὸ γά-  
λα· δειναὶ γὰρ αἱ μῆσαι λυπῆσαι καὶ δα-  
κεῖν, εἰ διώκοιντο. Τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὑπε-  
λωσαμένη τὸ πρόσωπον, πίτυος ἐσεφανῆ-  
το κλάδοις, καὶ τῆς νεβρίδι ἐζώννυτο, καὶ  
τὸν γαυλὸν ἀναπλήσασα οἶνος καὶ γά-  
λακτος, κοινὸν μετὰ τῆς Δάφνιδος ποτὸν  
εἶχε.

Τῆς δὲ μεσημβρίας ἐπελθούσης, ἐ-  
γίνετο ἤδη τῶν ὀφθαλμῶν ἄλωσις αὐτοῖς. Ἡ  
μὲν γὰρ γυμνὴν ὀρώσα Δάφνιν, ἐπ' αὐτῆν  
ἐνέπιπτε τὸ κάλλος, καὶ ἐτήκετο, μηδὲν  
αὐτῆς μέρος μέμψασθαι δυναμένη· ὁ δὲ,  
ιδὼν ἐν νεβρίδι καὶ σεφάνῳ πίτυος ὀρέγασ-  
σαν τὸν γαυλὸν, μίαν ὤετο τῆς ἐν τῷ  
Ἀντρω Συμφῶν ὄραν. Ὅ μὲν ἐν τῷ πί-  
τυν ὑπὸ τῆς κεφαλῆς ἀρπάζων, αὐτὸς ἐ-  
σεφανῆτο, πρότερον φιλήσας τὸν σε-  
φανον· ἡ δὲ, τῷ ἐσθῆτα αὐτῆς λβομένη καὶ  
γυμνωθέντος ἐνδύετο, πρότερον καὶ αὐτῆ  
φιλήσασα· Ἡ δὲ ποτὲ καὶ μήλοισι ἀλλήλας  
ἐβαλον, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀλλήλων ἐκόσ-



μησαν, διακρίναντες τὰς κόμας. Καὶ ἡ μὲν  
 εἴκασεν αὐτὴ τῷ κόμῳ, ὅτι μέλαινα, μύρ-  
 τοις· ὁ δὲ, μῆλω τὸ πρόσωπον αὐτῆς,  
 ὅτι λευκὸν καὶ ἐνερευθεὶς ἦν· Ἐδίδασκεν  
 αὐτὴν καὶ συρίττειν· καὶ ἀρξαμένης ἐμπνεῖν,  
 ἀρπάζων τῷ σύριγγα, τοῖς χείλεσιν  
 αὐτὸς εἶς καλάμῳ ἐπέλειχεν· καὶ ἐδόκει  
 μὲν ἀμαρτάνουσαν διδάσκειν, εὐφρεπῶς  
 δὲ διὰ τὸ σύριγγος τῷ Χλόῳ ἐφίλει.

Συρίτταντος δὲ καὶ τὸ μεσημβρινόν,  
 καὶ τῆς ποιμνίων σκιαζομένων, ἔλαθεν ἡ  
 Χλόη κατανυσάξασα. Φωράσας τῆτο ὁ  
 Δάφνης, καὶ καταδέμῃρος τῷ σύριγγα,  
 πᾶσαν αὐτῷ ἐβλεπεν ἀπλήσως, οἷα μη-  
 δὲν αὐδέμῃρος, καὶ ἅμα καὶ αὐτῇ ἡρέμα ὑ-  
 πεφθέγγετο, „Οἷοι καθεύδουσιν ὀφθαλ-  
 „μοί. οἷον δὲ ὑποπνεῖ τὸ σῶμα. Οὐδὲ τὰ  
 „μῆλα τοῖστων, ἐδὲ αἰλόχμαι. Ἀλλὰ φι-  
 „λεῖν μὲν δέδοικα· δάκνει τὸ φίλημα τῷ  
 „καρδίαν, καὶ, ὡσπερ τὸ νέον μέλι, μαίνεσθαι  
 „ποιεῖ· ὀκνῶ δὲ μὴ καὶ φιλήσας αὐτῷ ἀφυ-  
 „πνίσω. Ὡς λάλων τεττίγων. Οὐκ ἐάσε-  
 „σιν αὐτῷ καθεύδειν μέγα ἡχῶντες.  
 „Ἀλλὰ καὶ οἱ τράγοι τοῖς κέρασι παίεσι  
 „μαχόμενοι. Ὡς λύκων ἀλωπέκων δειλο-  
 „τέρων, οἱ τέτρες ἐχὼ ἤρπασαν.



Ἐν τῆτοις ὄντος αὐτῶ λόγοις, τέττιξ  
 κεύθων χελιδόνα θηράσαι θέλυσαν, κα-  
 τέπεσεν εἰς τὸν κόλπον Χλόης. καὶ ἡ χε-  
 λιδῶν ἐπομένη, τῷ μὲν ἐκ ἡδυήθη λα-  
 βῆν, ταῖς δὲ πτέρυξιν ἐγγύς διὰ τῷ δίω-  
 ξιν γενομένη, τῆς παρειῶν αὐτῆς ἤφατο.  
 Ἡ δὲ ὅσα εἶδη τὸ πρᾶχθῆν, μέγα βοή-  
 σασα τῆς ὑπνῶν ἐξέθορον. Ἰδῶσα δὲ καὶ τῷ  
 χελιδόνα ἔτι πλησίον πετομένην, καὶ τὸν  
 Δάφνιν ὅτι τῷ δέει γελῶντα, ἔφροβον μὲν  
 ἐπαύσατο, ἔδου δὲ ἐφθαλμῶς ἀπέματτεν  
 ἔτι καθεύδειν θέλοντας. Καὶ ὁ τέττιξ ἐκ  
 τῆς κόλπων ἐπήχισεν ὁμοίου ἰκέτη χάριν  
 ὁμολογῶντι τῆ σωτηρίας. Πάλιν ἔν ἡ Χλόη  
 μέγα ἀνεβόησεν, ὁ δὲ Δάφνις ἐγέλα-  
 σε· καὶ προφάσεως λαβόμενος, καθῆκεν  
 αὐτῆς εἰς τὰ σέρνα τὰς χεῖρας, καὶ ἐξάγει  
 τὸν βέλτιστον τέττιγα, μηδὲ ἐν τῇ δεξιᾷ  
 σιωπῶντα. Ἡ δὲ ἠδέτο ἰδῶσα, καὶ ἐφί-  
 λησε λαβῶσα, καὶ αὐτῆς ἐνέβαλε τῷ κόλ-  
 πῳ λαλῶντα.

Ἐτέρψεν αὐτῆς τότε φάττα βυκο-  
 λικὸν ἐκ τῆ ὕλης φθεγξαμένη. Τῆς Χλόης  
 ζητήσης μαθεῖν, ὅτι λέγει, διδάσκει  
 αὐτὴν ὁ Δάφνις, μυθολογῶν τὰ θρυλλί-



μῆνα· ἢ παρθένος, παρθένε, ὡς σὺ  
 ἔτω καλή, καὶ ἔνεμε βῆς πολλὰς, ἔ-  
 τως ἐν ἡλικίᾳ· ἦν ἄρα καὶ ὠδική, καὶ ἑτέρ-  
 ποντο αἱ βόες αὐτῆς τῆ μεσικῆ, καὶ ἔ-  
 νεμῆν ἔτε καλαύροπος πληγῆ, ἔτε  
 κέντρον προσβολῆ· ἀλλὰ καδίσασα ὑπὸ  
 πίτυν, καὶ σεφανωσαμένη πίτυϊ, ἦδε  
 Πᾶνα καὶ τὴν Πίτιν. Καὶ αἱ βόες τῆ  
 φωνῆ παρέμῆνον. Πᾶς ἔμακράν νέμων  
 βῆς, καὶ αὐτὸς καλὸς, ὠδικὸς ὡς ἡ παρ-  
 θένος, φιλονεικήσας πρὸς τὴν μελωδί-  
 αν, μείζονα ὡς ἀνὴρ, ἠδέϊαν ὡς πᾶς, φω-  
 νῶν ἀντεπεδείξατο. Καὶ τῆ βῶν ὀκ-  
 τῶ τὰς ἀρίστας εἰς τὴν ἰδίαν ἀγέλιον  
 δέλξας, ἀπεβηκόλησεν. Ἀΐχεται ἡ  
 παρθένος τῆ βλάβῃ τῆ ἀγέλης, τῆ ἠτ-  
 τη τῆ ὠδῆς· καὶ εὐχεται τοῖς θεοῖς ὄρνις  
 γενέσθαι, πρὶν οἴκαδε ἀφικέσθαι. Πεί-  
 θονται οἱ θεοὶ, καὶ ποιῶσι τῶνδε τῶν  
 ὄρνιν, ὄρειον ὡς παρθένον, μεσικῶν ὡς  
 ὀκείνῳ. Καὶ ἔτι νῦν ἄδουσα μινύει τῶν  
 συμφροσάν, ὅτι βῆς ζητεῖ πεπλανημένας.

Τοιάς δε τέρφεις αὐτοῖς τὸ θεῖον  
 παρῆχε. Μετοπῶρε δὲ ἀκμάζοντος, καὶ ἔ-  
 βότρονος ἤδη περχάζοντος, Τύριοι λησαί.  
 Κα-

Καρικῶ ἔχοντες ἡμιολίαν, ὡς ἴσως μὴ δο-  
κοῖεν βάρβαροι, προσέχον τοῖς ἀγροῖς, καὶ  
ἐκβάντες σὺν μαχαίραις καὶ ἡμιδωρακίοις,  
κατέσυρον πάντα τὰ εἰς χεῖρας ἔλθόντα,  
οἶνον ἀνδοσμίαν, πυρὸν ἀφθονον, μέλι  
ἐν κηρίοις ἤλασάντινας καὶ βῆς ὅκ τ' Δόρ-  
κωνος ἀγέλης.

Λαμβάνουσι καὶ τὸν Δάφνιν πρὸ τῆς θά-  
λατταν ἀλύοντα· ἡ γὰρ Χλόη βραδύτερον,  
ὡς κόρη, τὰ πρόβατα ἐξῆγε ἔδρουαντος,  
φόβῳ τῆς ἀγερώχων ποιμένων. Ἰδόντες δὲ  
μειράκιον μέγα καὶ καλὸν, κρεῖττον τ' ἔξ  
ἀγρῶν ἀρπαγῆς, μικέτι μηδὲν, μηδὲ εἰς τὰς  
αἴγας, μηδὲ εἰς ἑστὴ ἄλλης ἀγρῆς, ἀπειργα-  
σαμένοι, κατήγον αὐτὸν εἰς τὴν ναῦν  
κλάοντα, καὶ ἡπορημένον, καὶ μέγα Χλό-  
ῳ καλῶντα. Καὶ οἱ μὲν, τὸ πείσμα ἄρ-  
τι ἀπολύσαντες, καὶ τὰς κώπας ταῖς  
χερσὶν ἐμβαλόντες, ἀπέπλεον εἰς τὸ  
πέλαγος. Χλόη δὲ κατήλαυε τὸ ποί-  
μνιον, σύριγγα καννίῳ τῷ Δάφνιδι δῶρον  
κομίζουσα. Ἰδῶσα δὲ τὰς αἴγας τετα-  
ραγμένας, καὶ ἀκέσασα ἔδρουαντος αἰεὶ  
μείζον αὐτῷ βοῶντος, προβάτων μὲν  
ἀμελεῖ, καὶ τὴν σύριγγα ρίπτει, δρό-  
μιον



μῶ δὲ πρὸς τὸν Δόρκωνα παραγίνεται,  
δεησομένη βοῦδαῖν.

Ὁ δὲ ἔκειτο πλιγαῖς νεανικαῖς συγ-  
κεκομμένος ὑπὸ τῆς λησῶν, καὶ ὀλίγον  
ἐμπνέων, αἵματος πολλῶν φερομένῃς. Ἰδὼν  
δὲ καὶ τὴν Χλόην, καὶ ὀλίγον ἔκ τ' ἄφροτε-  
ρον ἔρωτος ἐμπύρευμα λαβὼν. „Ἐγὼ  
„ μὲν, εἶπε, Χλόη τεθνήξομαι μετ' ὀ-  
„ λίγον. οἱ γάρ με ἀσεβεῖς λησαὶ πρὸ  
„ τῆς βοῶν μαχόμενον κατέκοψαν ὡς βῆν.  
„ Σὺ δὲ, σοὶ καὶ Δάφνιν σώσον, κἀμοὶ τι-  
„ μώρησον, κἀκείνους ἀπόλεσον. Ἐπαίδευσά  
„ τὰς βῆς ἦχῳ σύριγγος ἀκολοθεῖν, καὶ  
„ διώκειν τὸ μέλος αὐτῆς, κἀν νέμωντάι ποι-  
„ μακράν. Ἰδὼν δὲ, λαβῶσα τὴν σύριγγα  
„ ταύτῃ, ἐμπνευσὼν αὐτῇ μέλος ἔκεινο  
„ ὃ Δάφνιν ἐγὼ ποτε ἐδίδαξαμίω, σὲ δὲ  
„ Δάφνις. τὸ δὲ ἐντεῦθεν τῇ σύριγγι  
„ μελήσει, καὶ τῆς βοῶν ταῖς ἔκει. Χαρί-  
„ ζομαι δὲ σοὶ καὶ τὴν σύριγγα αὐτῇ, ἣ  
„ πολλὰς ἐρίζων καὶ βεκόλεις ἐνίκησα καὶ  
„ ἀπόλες. Σὺ δὲ, ἀντὶ τούτων, καὶ ζῶντα  
„ ἔτι φίλησον, καὶ ἀποθανόντα κλαῦσον.  
„ κἀν ἴδῃς ἄλλον νέμοντα τὰς βῆς, ἐμῶ  
„ μνημόνευσον.“

Δόρκων μὲν τρσαῦτα εἰπὼν, καὶ φι-  
 λιμα φιλήσας ὕσατον, ἀφῆκεν ἅμα καὶ τῷ  
 φιλήματι καὶ τῇ φωνῇ τὴν ψυχὴν. Ἡ  
 δὲ Χλόη λαβῶσα τὴν σύριγγα, καὶ αὐ-  
 δαῖσα τοῖς χείλεσιν, ἐσύριζε μέγιστον ὡς  
 ἐδύνατο. καὶ αἱ βόες ἀκέσσι, καὶ τὸ μέ-  
 λος γνωρίζησι, καὶ ὄρμη μίαν μυκησάμενα  
 πηδῶσιν εἰς τὴν θάλατταν. Βιαιὴ δὲ πη-  
 δήματος εἰς ἓνα τοῖχον τὴν νεὼς ἠρομένην,  
 καὶ ἐκ τῆς ἐμπώσεως τῆς βοῶν κοίτης τὴν θα-  
 λάττης διασάσης, σρέφεται μὲν ἡ ναῦς,  
 καὶ τὸ κλύδωνος, συνιόντος ἀπὸ λυταί. Οἱ δὲ  
 ἐκπίπτουσιν, ἔχοντες ὅμοιαν ἐλπίδα  
 σωτηρίας. Οἱ μὲν γὰρ λησαῖ τὰς μαχαί-  
 ρας παρήρτητο, καὶ τὰ ἡμιθωράκια λεπι-  
 δωτὰ ἐπεδέδυντο καὶ κνημίδας εἰς μέσῳ  
 κνήμῳ ὑπεδέδεντο. Οἱ δὲ Δάφνις, ἀ-  
 νυπόδητος, ὡς ἐν πεδίῳ νέμων, καὶ ἡμί-  
 γυμνος, ὡς ἔτι τὴν ὥρας ἕσης καυματώ-  
 δος. Ἐκείνης μὲν ἔν ἐπ' ὀλίγον νηξαμένης  
 τὰ ὄπλα κατήνευκεν εἰς βυθόν. Οἱ δὲ  
 Δάφνις τὴν μὲν ἐσθῆτα ῥαδίως ἀπεδύετο,  
 πῶς δὲ τὴν νῆξιν ἔκαμνεν, οἷα πρότερον  
 νηχόμενος ἐν ποταμοῖς μόνοις. Ὑστερον  
 δὲ, παρὰ τὴν ἀνάγκης τὸ πρακταῖον δι-  
 σαχθεῖς, εἰς μέσας ὤρμησε τὰς βῆς καὶ  
δύο



δύο βοῶν κεράτων ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος ἐκομίζετο μέσος ἀλύπως καὶ ἀπόνως, ὡσπερ ἐλαύνων ἀμαξάν. Νήχεται δὲ ἄρα βῆς, ὅσον ἐδὲ ἄνθρωπος· μόνον λείπεται τῆς ἐνύδρων ὀρνίθων, καὶ αὐτῶν ἰχθύων· ἐδ' ἂν ἀπόλοιτο βῆς νηχόμενος, εἰ μὴ τῆς χιλῶν οἱ ὄνυχες ὤριπείσοιεν διάβροχοι γρόμφοι· μαρτυρεῖσι τῷ λόγῳ μέγχι νῦν πολλοὶ τόποι τῆς θαλάττης, Βοὸς πόροι λεγόμενοι.

Ἐκσώζεται μὲν δὴ τῆτον τὸν τρόπον ὁ Δάφνις, δύο κινδύους παρ' ἐλπίδα πάσαν διαφυγῶν, λησιγίης καὶ ναυαγίης· ἐξελθῶν δὲ, καὶ τῷ Χλόω ὅπῃ τῆ γῆς γελῶσαν ἅμα καὶ δακρύουσαν εὐρών, ἐμπίπτειτε αὐτῆς τοῖς κόλποις, καὶ ἐπιωδάνετο, τὴ βελομένη συρίσειεν. Ἡ δὲ αὐτῷ διηγεῖται πάντα· τὸν δρόμον τὸν ὅπῃ τὸν Δόρκωνα, τὸ παιδεύμα τῆς βοῶν, πῶς κελευθεῖη συρίσαι, καὶ ὅτι τέθνηκε Δόρκων· μόνον ἀδεοθεῖσα τὸ φίλημα εὖε ἔειπεν. Ἐδοξε δὴ τιμῆσαι τὸν εὐεργέτην· καὶ ἐλθόντες μετὰ τῆς προσηκόντων, Δόρκωνα θάπτουσι τὸν ἄθλιον. Γῶ μὲν ἔν πολλῷ ἐπέθεσαν, φυτὰ δὲ ἡμερὰ πολλὰ



λὰ ἐφύτευσαν, καὶ ἐξήρτησαν αὐτῷ τῆς  
 ἔργων ἀπαρχάς. ἀλλὰ καὶ γάλα κατέ-  
 σπεισαν· καὶ βότρυας κατέθλιψαν, καὶ σύ-  
 ριγγας πολλὰς κατέκλασαν. Ἡ κίδαρι καὶ  
 τῆς βοῶν ἐλεεινὰ μυκήματα, καὶ ὁρόμοι  
 τινὲς ὠφθησαν ἅμα τοῖς μυκήμασιν ἀτακ-  
 τοι, καὶ, ὡς ἐν ποιμέσιν εἰκάζετο καὶ ἀπό-  
 λοις, ταῦτα θριῶος ἡ τῆς βοῶν ὑπὲρ βε-  
 κόλῳ τετελευτηκότι.

Μετὰ δὲ τὸν 8 Δόρκωνος τάφον,  
 λέει τὸν Δάφνιν ἢ Χλόη πρὸς τὰς Νύμ-  
 φας ἀγαγῶσα, εἰς τὸ ἄντρον εἰσαγα-  
 γῶσα. Καὶ αὐτὴ, τότε πρῶτον Δάφνιδος  
 ὄρῳντος, ἐλέσατο τὸ σῶμα λευκόν, καὶ κα-  
 θαρὸν ὑπὸ κάλλος, καὶ ἐδὲ λητρῶν ἐς κάλ-  
 λος δεόμενον· καὶ ἀνδιτε συλλέξαντες,  
 ὅσα ἀνδι τὴ ὥρας ὀκείνης, ἐσφάνωσαν  
 τὰ ἀγάλματα, καὶ τῷ 8 Δόρκωνος σύ-  
 ριγγα τὴ πέτρας ἐξήρτησαν ἀνάθημα.  
 Καὶ μετὰ τῶτο ἐλθόντες, ἐπεσκόπην τὰς  
 αἶγας καὶ τὰ πρόβατα. Τὰ δὲ πάντα κα-  
 τέκειτο μήτε νεμόμενα, μήτε βλιχώ-  
 μενα, ἀλλ', οἶμαι, τὸν Δάφνιν καὶ τῷ Χλό-  
 ῳ ἀφανεῖς ὄντας ποθῶντα. Ἐπειδὴ γὰρ  
 ὄφθεντες καὶ ἐβόησαν τὸ σύνηδες, καὶ ἐσύ-



ρισαν, τὰ μὲν ἀνασάντα ἐνέμετο, αἱ δὲ αἶγες  
 ἐσκίρτων φριμασόμεναι, καθάπερ ἠδόμεναι  
 σωτηρίᾳ συνήδως ἀπόλλε. Οὐ μὲν ὁ Δάφνις  
 χαίρειν ἔπειθε τῷ ψυχῷ. Ἰδὼν δὲ τῷ  
 Χλόῳ γυμνῷ, καὶ τὸ πρότερον λανθάνον  
 κάλλος ἐκκεκαλυμμένον, ἤλγει τῷ καρ-  
 δίαν, ὡς ἐδισμένῳ ὑπὸ φαρμάκων. Καὶ αὐτὸ  
 τὸ πνεῦμα ποτὲ μὲν λάβρον ἐξέπνει, κα-  
 θάπερ τινὸς διώκοντος αὐτὸν, ποτὲ δὲ ἐ-  
 πέλειπε, καθάπερ ἐκδαπανηθέν ἐν ταῖς  
 πρωτέραις ὀπδρομαῖς. Ἐδόκει τὸ λητρὸν εἶ-  
 ναι τὴ θαλάττης φοβερώτερον. Ἐνόμιζε τῷ  
 ψυχῷ ἔτι παρὰ τοῖς ληστῶσι μένειν, οἷα  
 νέος ἄχρῳικος καὶ ἔτι ἀγνοῶν τὸ Ἐρωτος λη-  
 σήριον.



## ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

**Η**δη δὲ τὸ ὄπώρας ἀκμαζέσης, καὶ ἐπεί-  
 γοντος τῆς τρυγητῆς, πᾶς ἦν κτ' εἶσο ἀγ-  
 ρῆς ἐν ἔργῳ. Οἱ μὲν, λιπῶς ἐπεσκεύαζεν·  
 ὁ δὲ, πίδαξ Ἰζεκάθαιρον· ὁ δὲ, ἀρρί-  
 χος ἐπελύγιζεν· ἔμελέ τινα δρεπάνης μικ-  
 ρᾶς ἐς βότρυος τομῶν· καὶ ἑτέρῳ, λίθῳ  
 θλίψαι τὰ ἔνοια τῆς βοτρυῶν δυναμένην·  
 καὶ ἄλλῳ, λύγῳ ξηρᾶς πληγαῖς κατεξασ-  
 μένης, ὡς ἂν ὑπὸ φωτὶ νύκτωρ τὸ γλευ-  
 κος φέροιτο. Ἀμελήσαντες ἔν, καὶ ὁ Δάφ-  
 νις καὶ ἡ Χλόη τῆς προβάτων καὶ τῆς αἰγῶν,  
 χεῖρὸς ὠφέλειαν ἀλλήλοισι μετεδίδοσαν.  
 Οἱ μὲν ἐβάσαζεν ἐν ἀρρίχοις βότρυς, καὶ  
ἐπά-



ἐπάτει ταῖς ληνοῖς ἐμβάλλων, καὶ εἰς ἑστὸν  
πίθους ἔφερε τὸν οἶνον· ἡ δὲ τροφὴ πα-  
ρεσκεύαζε τοῖς τρυγῶσι, καὶ ἐνέχει ποτὸν  
αὐτοῖς πρεσβύτερον οἶνον, καὶ τῶν ἀμ-  
πέλων τὰς ταπεινοτέρας ἀπετρύγα. Πᾶ-  
σα γὰρ καὶ τὴν Λέσβον ἦν ἀμπελος τα-  
πεινή, ἢ μετέωρος, ἢ δὲ ἀνανδενδράς, ἀλ-  
λὰ κάτω τὰ κλήματα ὑποτείνεσσα, καὶ ὡ-  
σπερ κίττος νεμομένη· καὶ πᾶσι ἂν ἐφίκοι-  
το βότρυος, ἄρτι τὰς χεῖρας ὅκ' ἀπαργά-  
νων λελυμένος.

Οἶον ἔν εἰκὸς ἐν ἑορτῇ Διονύσει καὶ  
οἶνε γενέσθαι, αἱ μὲν γυναικες ἐν τῇ πλη-  
σίον ἀγρῶν εἰς ἐπικερίαν κεκλημέναι, τῷ  
Δάφνιδι ἑστὸν ὀφθαλμοὺς ἐπέβαλλον, καὶ ἐ-  
πήνευ ὡς ὅμοιον τῷ Διονύσῳ τὸ κάλλος.  
Καὶ τις τῇ θρασύτέρων καὶ ἐφίλησε, καὶ  
τὸν Δάφνιν παρώξυνε, τὴν δὲ Χλόην ἐ-  
λύπησεν. Οἱ δὲ ἐν ταῖς ληνοῖς, ποικίλας  
φωνὰς ἔρριπτον ὑπὲρ τὴν Χλόην, καὶ, ὡσπερ  
ὑπίτινα Βάκχιω Σάτυροι, μανικώτερον ἐπή-  
δων, καὶ ἠύχοντο γενέσθαι ποίμνια, καὶ ὑπὲρ  
ἐκείνης νέμεσθαι· ὡς αὖ πάλιν, ἡ μὲν  
ἠδέτο, Δάφνις δὲ ἐλυπείτο. Εὐχοντο  
δὲ δὴ ταχέως παύσασθαι τὸν τρυγητὸν,  
καὶ

κὲ λαβέσθαι τῆς συνήθων χωρίων, κὲ, ἀν-  
 τι τ' ἀμύσσει βοῆς, ἀκείν σύριγγος, ἢ  
 τῆς ποιμνίων αὐτῶν βληχωμένων. Καὶ ἐ-  
 πεί διαγενομένων ὀλίγων ἡμερῶν, αἱ μὲν  
 ἄμπελοι τετρύγηντο, πίθοι δὲ τὸ γλευ-  
 κος εἶχον, ἔδει δὲ ὅκ' ἔτι ἕδεν πολυχαι-  
 ρίας, κατήλαινον τὰς ἀγέλας εἰς τὸ πε-  
 δῖον· καὶ μάλα χαίροντες τὰς Νύμφας  
 προσεκύνην, βότρυς αὐταῖς κομίζοντες ὅπ' ἑ-  
 κλημάτων, ἀπαρχὰς δ' ἐτρυγιτῆ. Οὐδὲ  
 τὸν πρότερον χρόνον ἀμελῶς ποτε παρήλ-  
 θον, ἀλλ' αἰεὶτε ἀρχόμηροι νομῆς προσή-  
 δρευον, κὲ ὅκ' νομῆς ἀνιόντες προσεκύνην.  
 κὲ πάντως τι ἀπέφερον, ἢ ἄνθος, ἢ ὀπώ-  
 ραν, ἢ φυλλάδα χλωρὰν, ἢ γάλακτος  
 ἀπονδήν. Καὶ τὰς μὲν ὑπεροῦ ἀμοιβὰς ἐ-  
 κομίσαντο παρὰ τῆς Θεῶν. Τότε δὲ κύ-  
 νες, φασὶν, ὅκ' δεσμῶν λυθέντες ἐσκίρτων,  
 ἐσύριττον, ἤδον τοῖς τράγοις καὶ τοῖς  
 προβάτοις σιωπάλαιον.

Τερπομένοις δὲ αὐτοῖς, ἐφίσταται  
 πρεσβύτης, σισύραν ἐνδεδυμένος, καρβατίνας  
 ὑποδεδεμένος, πήραν ἔζηρημένος, καὶ τῶν  
 πήραν παλαιάν. Οὗτος πλησίον καθίσας  
 αὐτῶν, ὧδε εἶπε. „Φιλιτᾶς, ὦ παῖδες,

„ ὁ πρεσβύτερος ἐγώ· ὅς πολλὰς μὲν ταῖς δε  
 „ ταῖς Νύμφαις ἦσα, πολλὰ δὲ τῷ Πανὶ κεί-  
 „ νῳ ἐσύρισα, βοῶν δὲ πολλῆς ἀγέλης ἦ-  
 „ γησάμην μόνη μουσικῇ· Ἦκω δὲ ὑμῖν  
 „ ὅσα εἶδον, μνηύσων, ὅσα ἦκτα, ἀ-  
 „ παγγελῶν. Κῆπος ὄσιμοι τῶν ἐμῶν χει-  
 „ ρῶν· ὅν, ὃς ἐ νέμειν διὰ γῆρας ἐπαυ-  
 „ σάμην, ὃς ἐπονησάμην, ὅσα ὦραι φέ-  
 „ ρουσι, πάντα ἔχων ἐν αὐτῷ κατ' ὦραν  
 „ ἐκάσιω. Ἦρος, ῥόδα, κρίνα, καὶ ὑά-  
 „ κινθος καὶ ἴα ἀμφοτέρω. Θέρους, μή-  
 „ κωνες, καὶ ἀχεάδες, καὶ μήλα πάντα·  
 „ νῦν ἀμπελοὶ, καὶ συκαὶ, καὶ ῥοιαί,  
 „ καὶ μύρτα χλωρά· Εἰς τῆτον τὸν κῆπον  
 „ ὀρνίθων ἀγέλαι συνέρχονται τὸ ἐωδι-  
 „ νόν· τῆς μὲν, ἐς τροφήν, τῆς δὲ ἐς ὠ-  
 „ δὴν· συνηρεφὴς γῶ, καὶ κατάσκιος,  
 „ καὶ πηγῶν τρισὶ κατάρρυτος· ἂν πρι-  
 „ ἐλήτις τὴν ἀμασιάν, ἄλσος ὄραν αἰή-  
 „ σεται.

„ Εἰσελθόντι δέ μοι τήμερον ἀμφὶ  
 „ μέσσην ἡμέραν, ὑπὸ ταῖς ῥοιαῖς καὶ ταῖς  
 „ μυρτίναϊς βλέπεται πᾶς, μύρτα καὶ ῥοι-  
 „ αῖς ἔχων, λευκὸς ὡσπερ γάλα, καὶ ξαν-  
 „ θός ὡς πῦρ, σίλπνός ὡς ἄρτι λελευμένος.  
 „ Γυμνός ἦν, μόνος ἦν· ἐπαιζεν ὡς ἴδιον



κῆπον τρυγῶν. Ἐγὼ μὲν ἐν ὥρμησα ἐπ'  
 αὐτὸν ὡς συλληψόμενος, δείσας μὴ ὑπ'  
 ἀγερωχίας τὰς μυρρίνας καὶ τὰς ροιάς  
 κατακλάση. ὁ δέ με κέφως καὶ ραδίως  
 ὑπέφευγε, ποτὲ μὲν ταῖς ῥοδωνιαῖς  
 ὑποτρέχων, ποτὲ δὲ ταῖς μήκωσιν  
 ὑποκρυπτόμενος, ὡπερ πέρδικος νεοττός.  
 Καί τοι πολλάκις μὲν πρᾶγματα ἔχον  
 ἐρίφες γαλαθινῆς διώκων· πολλάκις δὲ  
 ἔκαμον μεταθέων μόσχους ἀρτιγεννήτους  
 ἀλλὰ τῆτο ποικίλοντι χεῖμα ἦν, καὶ ἀδή-  
 ρατον. Καμῶν ἐν, ὡς γέρον, καὶ ἐπερει-  
 σάμενος τῇ βακτηρίᾳ, καὶ ἅμα φυλάτ-  
 των μὴ φύγη, ἐπυρθανόμην τίνας ἐστὶ  
 τῆς γειτῶνων, καὶ τί βεβλόμενος ἀλλότρι-  
 ον κῆπον τρυγᾷ. Ὁ δὲ, ἀπεκρίνατο μὲν  
 ἐδέν· εἰς δὲ πλισίον, ἐγέλα, πάνυ ἀ-  
 παλόν, καὶ ἔβαλλέ με τοῖς μύρτοις, καὶ εὖκ  
 οἶδα ὅπως, ἐθελγε μηκέτι θυμῶδός. Ἐ-  
 δεόμενός ἐν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, μηδὲν φο-  
 βέμενον ἔτι, καὶ ὤμνησον καὶ τῆς μύρτων ἀ-  
 φήσιω, ἐπιδὲς μήλων καὶ ροιῶν, παρέ-  
 ξειν αἰετρυγᾷν τὰ φυτὰ καὶ δρέπειν  
 τὰ ἄνθη, τυχῶν παρ' αὐτῆ φιλήματος  
 ἐνός.



„ Ἐνταῦθα, πάνυ καπυρόν γελά-  
 „ σας, ἀφίησι φωνῶ, οἶαν ἔτε χελιδῶν,  
 „ ἔτε ἀηδῶν, ἔτε κύκνος, ὁμοιος ἐμοὶ  
 „ γέρων γενόμενος. Ἐμοὶ μὲν, ὦ Φίλι-  
 „ τᾶ, φιληῆσαι σε πόνος ἔδεις (βέλομαι γὰρ  
 „ φιλεῖσθαι μᾶλλον, ἢ σὺ γενέσθαι νέος)  
 „ ὄρα δὲ εἴ σοι κατ' ἡλικίαν τὸ δῶρον.  
 „ Οὐ δὲν γάρ σε ὠφελήτει τὸ γῆρας πρὸς  
 „ τὸ μὴ διώκειν ἐμὲ μετὰ τὸ ἐν φίλημα.  
 „ Δυσθήρατος ἐγὼ καὶ Ἰέρακι, καὶ ἀετῶ, καὶ  
 „ εἴ τις ἄλλος τῆτων ὠκύτερος ὄρνις. Οὗτοι  
 „ παῖς ἐγὼ, καὶ εἰ δοκῶ παῖς, ἀλλὰ εἶ Κρό-  
 „ νος πρεσβύτερος, καὶ αὐτὸς εἶ παντὸς Χρό-  
 „ νος. Καί σε οἶδα νέμοντα πρῶτῃ βίῳ ἐν ἐ-  
 „ κείνῳ τῷ ἔλει τὸ πλατὺ βεγκόλιον, καὶ  
 „ παρήμῳ σοι συρίττοντι πρὸς ταῖς φη-  
 „ γοῖς ὀκείναις, ἡνίκα ἦρας Ἀμαρυλλί-  
 „δος· ἀλλά με ἔχ' ἐώρας, καί τοι πλη-  
 „ σίου μάλα τῆ κόρη παρεσῶτα. Σοὶ  
 „ μὲν ἐν ὀκείνῳ ἔδωκα καὶ ἤδη σοι παῖ-  
 „ δες ἀγαθοὶ βεγκόλοι· καὶ γεωργοί. Νῦν  
 „ δὲ Δάφνῳ ποιμαίνω καὶ Χλόῳ· καὶ ἡ-  
 „ νίκα ἂν αὐτὰς εἰς ἐν συνάγω τὸ ἐω-  
 „ ρινόν, εἰς τὸν σὸν ἔρχομαι κῆπον, καὶ  
 „ τέρπομαι τοῖς ἀνδρῶσι καὶ τοῖς φυτοῖς, καὶ  
 „ ταῖς πηγαῖς ταύταις λέβομαι· διὰ τῆτο

ἢ καλὰ καὶ τὰ ἄνθη, καὶ τὰ φυτὰ, τοῖς ἐ-  
 ἢ μοῖς λητροῖς ἀρδόμενα. Ὅρα δὲ μήτι σοί  
 ἢ τῆς φυτῆς κατακέκλασαι, μήτις ὀπώρα  
 ἢ τετρεύγεται, μήτις ἄνθους ῥίζα πεπά-  
 ἢ τηται, μήτις πηγὴ τετάρραται. Καὶ  
 ἢ χαῖρε μόνος ἀνθρώπων ἐν γῆρα τῆτο  
 ἢ τὸ παιδίον. Ταῦτα εἰπὼν ἀνήλατο, κα-  
 ἢ θάπερ ἀηδόνας νεοττός ἐπὶ ταῖς μυρρίναις,  
 ἢ καὶ κλάδον ἀμείβων, ἐκ κλάδου, διὰ τῆς  
 ἢ φύλλων ἀνεῖρπεν εἰς ἄκρον. Εἶδον αὐτὸ καὶ  
 ἢ πτέρυγας ἐκ τῆς ὤμων, καὶ τοξάρια μετα-  
 ἢ ξὺ πτερύγων καὶ τῆς ὤμων, καὶ ἐκέτι εἶδον,  
 ἢ ἔτε ταῦτα, ἔτε αὐτὸν εἰ δὲ μὴ μάτιμα  
 ἢ ταύτας τὰς πολιὰς ἔφουσα, μὴ δὲ γη-  
 ἢ ράσας ματαιοτέρας τὰς φρένας ἐκτισησά-  
 ἢ μην, ἔρωτι ὦ παῖδες κατέπεισθε, καὶ  
 ἢ ἔρωτι ὑμῖν μέλει.

Πάνυ ἐτέρφθησαν ὡσπερ μῦθον, καὶ  
 λόγον ἀκρόντες, καὶ ἐπυνθάνοντο τί ὅτι  
 ποτὲ ὁ ἔρωσις, πότερα παῖσι, ἢ ὄρνις· καὶ τί  
 δύναται; πάλιν ἔν ὁ Φιλιτῆς ἔφη, ἢ Θεός  
 ἢ ἐστὶν ὦ παῖδες ὁ ἔρωσις, νέος καὶ καλός, καὶ  
 ἢ πετόμμος· διὰ τῆτο καὶ νεότητι χαίρει,  
 ἢ κάλλος διώκει καὶ τὰς ψυχὰς ἀναπτεροῖ.  
 ἢ Δύναται δὲ τοσούτον, ὅσον ἐδὲ ὁ Ζεὺς.



33 Κρατεῖ μὲν σοιχείων· κρατεῖ δὲ τῆς ἀ-  
 33 ρων· κρατεῖ δὲ τῆς ὁμοίων θεῶν· ἔδδ  
 33 ὑμεῖς τοσῆτον τῆς αἰγῶν κ' τῆς προβά-  
 33 των· τὰ ἀνδρῶν πάντα, Ἐρωτος ἔργα, τὰ  
 33 φυτὰ ταῦτα τέττε ποιήματα· διὰ τῆτον  
 33 κ' ποταμοὶ ῥέεσι κ' ἀνεμοὶ πνέεσιν· ἔγ-  
 33 νων δὲ ἐγώ, κ' ταῦρον ἔραοθέντα, κ'  
 33 ὡς οἷσρω πληγεῖς ἐμυκάτο, κ' τράγον  
 33 φιλήσαντα αἶγα, κ' ἠκολάδει πανταχῆ.  
 33 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἠμίω νέος, κ' ἠράοθιω  
 33 Ἀμαρυλλίδος· κ' ἔτε τροφῆς ἐμεμνήμιω,  
 33 ἔτε ποτὸν προσεφερόμιω, ἔτε ὕπνον  
 33 ἠρέμιω. Ἡ' λγεν τὴν ψυχὴν, τὴν καρ-  
 33 δίαν ἐπαλλόμενω, τὸ σῶμα ἐψυχόμενω·  
 33 ἐβόων, ὡς παιόμενος· ἐσιώπων ὡς νε-  
 33 κρέμενος, εἰς ποταμὸς ἐνέβαινον ὡς καό-  
 33 μενος· ἐκάλεν τὸν Πάνα βοηδόν, ὡς κ'  
 33 αὐτὸν, τ' Πίτυος ἔραοθέντα. Ἐπήνευ  
 33 τὴν Ἡ' χῶν, τὸ Ἀμαρυλλίδος ὄνομα μετ'  
 33 ἐμὲ καλῆσαν κατέκλων τὰς σύριγ-  
 33 γας, ὅτιμοι τὰς μὲν βῆς ἔδελγον,  
 33 Ἀμαρυλλίδα δὲ ἐὸκ ἠγον· ἔρωτος γῶ  
 33 ἔδδεν φάρμακον, ἔ πινόμενον, ἐὸκ ἐοδιό-  
 33 μενον, ἐὸκ ἐν ὠδαῖς λαλέμενον, ὅτι μὴ  
 33 φίλημα, κ' περιβολή, κ' συγκατακλι-  
 33 θῆναι γυμνοῖς σώμασι."

Φιλιτᾶς μὲν τοι ταῦτα παιδεύσας  
 αὐτὸς ἀπαλλάττεται, τυρέσ τινας παρ'  
 αὐτῶν, καὶ ἔριφον ἤδη κεράσιω λαβῶν. Οἱ  
 δὲ μόνοι καταλειφθέντες, καὶ τότε πρῶ-  
 τον ἀκέσαντες τὸ Ἐρωτος ὄνομα, τάς τε  
 ψυχὰς συνεσάλησαν ὑπὸ λύπης, καὶ ἐπα-  
 νελθόντες νύκτωρ εἰς τὰς ἐπαύλεις, παρέ-  
 βαλλον οἷς ἤκυσαν τὰ αὐτῶν. „ Ἀλγῶ-  
 „ σιν οἱ ἐρῶντες, καὶ ἡμεῖς. Ἀμελῶσιν ἴσως·  
 „ καὶ ἡμεῖς ἡμελήκαμεν. Καθεύδειν ἔδύναν-  
 „ ται· τῆτο μὲν καὶ νῦν πάχομεν ἡμεῖς. Κάε-  
 „ σθαι δοκᾶσι· καὶ παρ' ἡμῖν τὸ πῦρ. Ἐπι-  
 „ θυμῶσιν ἀλλήλους ὄραν· διὰ τῆτο θᾶττον  
 „ εὐχόμεθα γενέσθαι τῷ ἡμέραν. Σχε-  
 „ δὸν τῆτό ὄσιν ὁ Ἐρωτος, καὶ ἐρώμεν ἀλλή-  
 „ λων ὅσα εἰδότες. Εἰ τῆτο μὲν ὄσιν ὁ Ἐρωτος,  
 „ ἐγὼ δὲ ὁ ἐρώμενος, τί ἔν ταῦτα ἀλγῶμεν;  
 „ Τί δὲ ἀλλήλους ζητῶμεν; Ἀληθῆ πάν-  
 „ τὰ εἶπεν ὁ Φιλιτᾶς. Τὸ ἔα τῆ κήπε παι-  
 „ δίον ὠφθη καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ὄναρ  
 „ ὀκείνο, καὶ νεμειν ἡμᾶς τὰς ἀγέλας ὀκέ-  
 „ λευσε. Πῶς ἄν τις αὐτὸ λάβοι; μικρὸν  
 „ ὄσι· καὶ φεύξεται. Καὶ πῶς ἄν τις αὐτὸ  
 „ φύγοι; πτερά ἔχει καὶ καταλήφεται.  
 „ Ἐπὶ τὰς Νύμφας δεῖ βοήθης κατα-  
 „ φυγεῖν; ἀλλ' ἔδὲ Φιλιτᾶι ὁ Πᾶσι



„ ἄφελιγεν Ἀμαρυλλίδος ἐρώντα . ὅσα εἶ-  
 „ πεν ἄρα φάρμακα , ταῦτα ζητητέα . φί-  
 „ λιμα , καὶ ὤριπλοκή , καὶ κείδ' ὑμνῆς χα-  
 „ μαί . Κρῦος μὲν , ἀλλὰ μαρτυρήσομεν  
 „ δεύτερον μετὰ Φιλιτῶν . ”

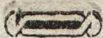
Τῆτο αὐτοῖς γίνεται νυκτερινὸν παι-  
 δευτήριον , καὶ ἀγαγόντες τ' ἑπτάτης ἡμέρας  
 τὰς ἀγέλας εἰς νομίω , ἐφίλησαν μὲν  
 ἀλλήλας ἰδόντες , ὃ μήπω ᾤότερον ἐποί-  
 ησαν , καὶ ὤριέβαλον τὰς χεῖρας ἐπαλλά-  
 ξαντες . Τὸ δὲ τρίτον ὤκνην φάρμακον ,  
 ἀποδουθέντες κατακλιθῆναι . θρασύτερον  
 γὰρ ἢ μόνον παρθένων , ἀλλὰ καὶ νέων ἀπό-  
 λων . Πάλιν ἐν ἀγρυπνία ἔχιστα καὶ ἔννοι-  
 αν τῶ γεγνημένων , καὶ κατάμεμφιν τῶν  
 παραλελειμμένων . „ Καὶ ἐφιλήσαμεν καὶ  
 „ ἕδ' ὄφελος . περιεβάλομεν , καὶ ἕδ' ἔν-  
 „ πλέον χεδόν . Τοῦ ἐν κατακλιθῆναι ,  
 „ μόνον φάρμακον ἐρωτος . πειρατέον καὶ  
 „ τέττε . πάντως ἐν αὐτῷ τι κρεῖττον  
 „ ἔσαι φιλήματος . ”

Ἐπὶ τέτοις τοῖς λογισμοῖς , οἷον  
 εἰκός , καὶ ὄνειρατα ἐώρων ἐρωτικά , τὰ  
 φιλήματα , τὰς περιβολάς . καὶ ὅσα δὲ  
 μετ'



μετ' ἡμέραν ἔκ' ἔπραξαν· ταῦτα ὄναρ  
 ἔπραξαν· γυμνοὶ μετ' ἀλλήλων ἔκειντο.  
 Ἐνδεώτεροι δὲ κατὰ τὴν ὄπασαν ἡμέ-  
 ραν ἀνέστησαν, καὶ ῥοίζω τὰς ἀγέλας  
 κατήλαυνον, ἐπειγόμενοι κατὰ τὰ φιλή-  
 ματα· καὶ ἰδόντες ἀλλήλους, ἅμα μει-  
 διάματι κατέδραμον. Τὰ μὲν ἔν φιλή-  
 ματα ἐγένετο, καὶ ἡ περιβολὴ τῶν  
 χειρῶν ἠκολούθησε· τὸ δὲ τρίτον φάρ-  
 μακον ἐβράδυνε, μήτε ἔ Δάφνιδος τολ-  
 μῶντος εἰπεῖν, μήτε τ' Χλόης βελο-  
 μένης κατάρχεσθαι, ἔσε τύχη καὶ τῆτο  
 ἔπραξαν.

Καθέζοντο ἐπὶ σελέχῃς δρυός,  
 πλησίον ἀλλήλων· καὶ γευσάμενοι τ' ἐν  
 φιλήματι τέρψεως, ἀπλήσως ἐνεφορῶντο  
 τ' ἠδονῆς. Ἦσαν δὲ καὶ χειρῶν περιβο-  
 λαί, θλίψιν τοῖς σώμασι παρέχουσαι·  
 καὶ τὴν τῶν χειρῶν περιβολὴν, βιαϊό-  
 τερον δὴ τῆ Δάφνιδος ἐπιπασσαμένης,  
 κλίνεται πῶς ἐπὶ πλευρὰν ἢ Χλόη,  
 κακῆνος δὲ συγκατακλίνεται τῷ φιλή-  
 ματι ἀκολούθῳ· καὶ γνωρίσαντες τῶν ὄνει-  
 ρων τὴν εἰκόνα, κατέκειντο πολὺν χρό-  
 νον ὡσπερ συνδεδεμένοι. Εἰδότες δὲ τῶν  
 ἐντεῦ-



ἐντεῦθεν ἕδεν, καὶ νομίσαντες τῆτο εἶναι  
 πέρας ἀπολαύσεως ἐρωτικῆς, μάτην τὸ  
 πλείστον τῆς ἡμέρας δαπανήσαντες, διε-  
 λύθησαν, καὶ τὰς ἀγέλας ἀπήλαυον,  
 τὴν νύκτα μισθῶντες· ἴσως δὲ καὶ τῶν ἀλι-  
 θῶντι ἔπραξαν, εἰμὴ θόρυβος τοιόσδε  
 παρὰ τὴν ἀγροικίαν ἐκείνην κατέλαβε.

Νέοι Μηθυμναῖοι πλείσιοι, διαδέ-  
 σθαι τὸν τρυγητὸν ἐν ξενικῇ τέρψει θελή-  
 σαντες, ναῶν μικρὰν καθελκύσαντες, καὶ  
 οἰκέτας προσκώπτει καθίσαντες, τὰς Μι-  
 τυλιναίων ἀγρὰς ἐφιέπλεον, ὅσοι θα-  
 λάττης πλησίον, εὐλίμενός τε γῶν ἢ πα-  
 ραλία, καὶ οἰκήσεσιν ἠσκημένη πολυτε-  
 λῶς. Καὶ λυτρά συνεχῆ, παράδεισοί  
 τε καὶ ἄλσῃ· τὰ μὲν φύσεως ἔργα, τὰ  
 δὲ ἀνθρώπων τέχνης πάντα ἐνοικῆσαι  
 καλά. Καταπλέοντες δὲ καὶ ἐνορμιζό-  
 μενοι, κακὸν μὲν ἐποίουν ἕδεν, τέρψεις  
 δὲ ποικίλας ἐτέρποντο· ποτὲ μὲν ἀγκί-  
 κροις καλάμων ἀπὴρητημένοις ἐκ λίνθ λεπ-  
 τῆ, πετραίαις ἰχθύς ἀλιεύοντες ἐκ πέ-  
 τρας ἀλιτενεῖς· ποτὲ δὲ κυσὶ καὶ δικτύοις  
 λαγωῶς φεύγοντας, τὸν ἐν τοῖς ἀμπέ-  
 λοις θόρυβον, λαμβάνοντες. Ἡ' δὲ καὶ  
 ὄρνι-

ὄρνιθων ἄγρας ἐμέλισεν αὐτοῖς, καὶ ἔλα-  
 βον βρόχοις χῆνας ἀγρίας, καὶ νήττας,  
 καὶ ὠπτιδάς. ὥσε καὶ ἡ τέρψις αὐτοῖς καὶ  
 τραπέζης ὠφέλειαν παρεῖχεν. εἰ δέ τις  
 προσέδει, παρὰ τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐλάμ-  
 βανον, ὀριττοτέρως τῆς ἀξίας ὀβολὸς  
 καταβάλλοντες· ἔδει δὲ μόνον ἄρτος καὶ  
 οἶνος καὶ σέγις· ἔ γάρ ἀσφαλὲς ἐδόκει,  
 μετοπωρινῆς ὥρας ἐσώσης, ἐνθαλατ-  
 τεύειν. ὥσε καὶ τὴν ναῶν ἀνεῖλκον ὅπῃ τὴν  
 γῆν, νύκτα χειμέριον δεδοικότες.

Τῶν δὲ τις ἀγροίκων, ἐς ἀνολικὴν  
 λίθου θλίβοντος τὰ πατηθέντα βοτρυδία  
 χρήζων χοῖνας, τῆς πρότερον βαγείσης,  
 κρύφα ὅπῃ τὴν θάλατταν ἐλθῶν, ἀφρα-  
 ρήτω τῇ νηϊ προσελθῶν, τὸ πείσμα  
 ἐκλύσας, οἴκαδε κομίσας, ἐς ὃ, τι ἔχρη-  
 ζεν, ἐχρήσατο. Ἐὼθεν ἐν οἱ Μηθυμ-  
 ναῖοι νεανίσκοι ζήτησιν ἐποιεῖντο τῆς πείσ-  
 ματος, καὶ (ὡμολόγει γὰρ ἔδειξ τὴν  
 κλοπὴν) ὀλίγα μεμφάμενοι τῆς ξενο-  
 δόκως παρέπλεον· καὶ σάδια τριάκοντα  
 παρελάσαντες, προσορμίζονται τοῖς ἀ-  
 γροῖς ἐν οἷς ὤκην ἡ Χλόη, καὶ ὁ Δάφ-  
 νης· ἐδόκει γὰρ αὐτοῖς καλὸν εἶναι τὸ



πεδίον εἰς θήραν λαγωῶν. Σχοῖνον  
 μὲν ἔν ἐκ εἶχον ὥσε ἐκδήσασθαι πῆσμα·  
 λύγον δὲ χλωρὰν μακρὰν σρέφαντες ὡς  
 χοῖνον, ταύτη τὴν ναῦν, ἐκ τῆς πρύμ-  
 νης ἄκρας εἰς τὴν γῆν ἔδησαν. Ἐπειτα  
 τὰς κύνας ἀφέντες ῥινηλατεῖν ἐν ταῖς εὐ-  
 κάρσις φαινομέναις τῶ ὁδῶν, ἐλινοσάτην.  
 Οἱ μὲν δὲ κύνες ἅμα ὑλακῆ διαδέοντες,  
 ἐφόβησαν τὰς αἴγας· αἱ δὲ, τὰ ὄρεινά  
 καταλιπῶσαι, μᾶλλον τι πρὸς τὴν θά-  
 λατταν ὠρμησαν· ἔχουσαι δὲ ἕδεν ἐν  
 ψάμμῳ τρώξιμον, ἐλθεῖσαι πρὸς τὴν  
 ναῦν αἱ θρασύτεραι αὐτῶν, τὴν λύγον  
 τὴν χλωρὰν, ἣ δέδετο ἠ ναῦς, ἀπέ-  
 φαγον.

Ἦν δέ τι κλυδώνιον ἐν τῇ θαλάτ-  
 τη, κινηθέντος ἀπὸ τῶ ὁρῶν πνεύματος·  
 ταχὺ δὲ μάλα λυθεῖσαν αὐτὴν ὑπὴνευ-  
 κεν ἠ παλὶρροια τῶ κύματος, κὲ εἰς τὸ  
 πέλαγος μετέωρον ἔφερεν. αἰδοθήσεως δὲ  
 τοῖς Μηθυμναίοις γενομένης, οἱ μὲν, ὅτι  
 θάλατταν ἔθεον, οἱ δὲ, τὰς κύνας συνέ-  
 λεγον· ἐβόων δὲ πάντες, ὡς πάντα  
 τὰς ἐκ τῶ πλησίον ἀγρῶν, ἀκέσαντας  
 συναλθεῖν. Ἀλλ' ἦν ἕδεν ὄφελος. Ἐ γὰρ  
 πνεύ-

πνεύματος ἀκμάζοντος, ἀχέτω τάχει  
 καὶ ῥῆν ἢ ναῦς ἐφέρετο. Οἱ δ' ἐν ἑκ  
 ὀλίγων κτημάτων Μηθυμναῖοι σερόμενοι,  
 ἐζήτην τὸν νέμοντα τὰς αἶγας, καὶ εὐρόν-  
 τες τὸν Δάφνιν, ἔπαιον, ἀπέδουον. Εἰς  
 δέ τις καὶ κυνόδεσμον ἀράμενος, περιῆγε  
 τὰς χεῖρας, ὡς δήσων. Οἱ δὲ ἐβόα τε  
 παιόμενος, καὶ ἰκέτευε εἶσο ἀγροίκας, καὶ  
 πρώτεις τε τὸν Λάμωνα καὶ τὸν Δρύαντα  
 βοηθὰς ἐπεκαλεῖτο. Οἱ δὲ ἀντείχοντο  
 σκιρροὶ γέροντες, καὶ χεῖρας ἐκ γεωργι-  
 κῶν ἰχυράς ἔχοντες· καὶ ἠξίου δικαιολο-  
 γήσασθαι περὶ τῆς γενημένων.

Ταῦτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀξιόντων,  
 δικασὴν καθίζουσι Φιλιτᾶν τὸν βυκόλον·  
 πρεσβυτάτος τε γὰρ ἦν τῆς παρόντων, καὶ  
 κλέος εἶχεν ἐν τοῖς κωμήταις δικαιοσύνης  
 ᾤριτῆς. Πρώτοι δὲ κατηγοροῦν οἱ Μη-  
 θυμναῖοι, σαφῆ καὶ σύντομα, βυκόλον  
 ἔχοντες δικασὴν. „Ἡλδομεν εἰς τέτθας  
 „ τῆς ἀγροῦς, θηράσαι θέλοντες. Τὴν  
 „ μὲν ἐν ναῦν, λύγῳ χλωρᾷ δήσαντες,  
 „ ὅπῃ τῆς ἀκτῆς κατελίπομεν· αὐτοὶ δὲ  
 „ διὰ τῆς κυνῶν ζήτησιν ἐποιήμεθα θη-  
 „ ρίων· ἐν τέτῳ πρὸς τὴν θάλασσαν αἰ-  
 „ αῖγας

„ αἴγες τέττε κατελθῆσαι, τήν τε λύγον  
 „ κατεοδίσει, καὶ τήν ναῦν ἀπολύσει.  
 „ Εἶδες αὐτήν ἐν τῇ θαλάττῃ φερομένην,  
 „ πόσων οἶαι μεσὴν ἀγαθῶν; Οἷα μὲν  
 „ ἐοδῆς ἀπόλωλεν, οἷος δὲ κόσμος κυνῶν,  
 „ ὅσον δὲ ἀργύριον; εἶδο ἀγρὰς ἄντις  
 „ τέτων, ἐκεῖνα ἔχων, ὠνήσατο. Ἀνδ' ὦν  
 „ ἀξιῶμεν ἀγειν τέτον, πονηρὸν ὄντα  
 „ αἰπόλον, ὃς ὄπῃ τῇ θαλάττης νέμει  
 „ τὰς αἴγας ὡς ναύτης.”

Τοιαῦτα οἱ Μηθυμναῖοι κατηγορή-  
 σαν. Οἱ δὲ Δάφνις διέκειτο μὲν κακῶς  
 κατὰ τῆς πληγῶν, Χλόην δὲ ὄρων παρῆ-  
 σαν, πάντων κατεφρόνει, καὶ ὡδε εἶπεν.  
 „ Ἐγὼ νέμω τὰς αἴγας καλῶς. ἐδέσποτε  
 „ ἠτιάσατο κωμήτης ἐδὲ εἰς, ὡς ἢ κῆπον  
 „ αἶξ ἐμὴ κατεβοσκήσατο, ἢ ἄμπελον  
 „ βλασάνυσαν κατέκλασεν. Οὔτοι δὲ εἰσὶ  
 „ κυνηγέται πονηροὶ, καὶ κύνας ἔχουσι  
 „ κακῶς πεπαιδευμένους, οἵτινες τρέχοντες  
 „ πολλαὶ, καὶ ὑλακτῆντες σκληρὰ, κατε-  
 „ δίωξαν αὐτὰς ἐκ τῆς ὄρων καὶ τῆς πε-  
 „ δίων ὄπῃ τὴν θαλάτταν ὡσπερ λύκοι.  
 „ Ἀλλὰ ἀπέφαγον τὴν λύγον· εἰ γὰρ  
 „ εἶχον ἐν ψάμμῳ πόαν, ἢ κόμμαρον,



ἢ Δύμον· ἀλλὰ ἀπώλετο ἡ ναῦς ὑπὸ  
 τῆ πνεύματος καὶ τῆς θαλάττης· ταῦ-  
 τα χειμῶνος, ἔκ αἰγῶν, ἐσὶν ἔργα.  
 Ἀλλὰ ἐσθῆς ἐνέκειτο καὶ ἀργύριον· καὶ  
 τίς πισεύσει νῦν ἔχων, ὅτι τοσαῦτα  
 φέρουσα ναῦς, πείσμα εἶχε λύγον.

Τέτοις ἐπεδάκρυσε Δάφνις, καὶ εἰς οἶκ-  
 τον ὑπηγάγετο τὰς ἀγροίκας πολὺν· ὡσεὶ  
 ὁ Φιλιτᾶς, ὁ δικαστής, ὠμυσε Πᾶνα, καὶ  
 Νύμφας, μηδὲν ἀδικεῖν Δάφνιν, ἀλλὰ  
 μηδὲ τὰς αἰγας· τὴν δὲ θαλάτταν καὶ  
 τὸν ἄνεμον, ὧν ἄλλες εἶναι δικαστῆς. Οὐκ  
 ἔπειθε ταῦτα Φιλιτᾶς Μηθυμναίοις λέ-  
 γων· ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς ὀρμήσαντες, ἦγον  
 τὸν Δάφνιν πάλιν, καὶ συνδέειν ἤθελον·  
 ἐνταῦθα οἱ κωμητὲς ταραχθέντες, ἐπι-  
 κηδῶσιν αὐτοῖς ὡσεὶ ψᾶρες, ἢ κολοιοί·  
 καὶ ταχὺ μὲν ἀφαιρῶνται τὸν Δάφνιν  
 ἤδη καὶ αὐτὸν μαχόμενον· ταχὺ δὲ ξύ-  
 λοις παίοντες, ἐκείνης εἰς φυγὴν ἔτρε-  
 ψαν. Ἀπέσκησαν δὲ ἢ πρότερον, ἔς τε  
 τῶ ὄρων αὐτῆς ἐξήλασαν εἰς ἄλλας  
 ἀγρῆς. Διωκόντων δὲ τὰς Μηθυμναίους  
 ἐκείνων, ἡ Χλόη καὶ πολλὴν ἡσυχίαν  
 ἄγει πρὸς τὰς Νύμφας τὸν Δάφνιν, καὶ  
 ὄντι.



ἀπονίπτει τε τὸ πρόσωπον ἡμαχμένον  
ἐκ τῆς ῥιπῶν ῥαγισῶν ὑπὸ πληγῆς τι-  
νος, καὶ τῆς πήρας προκομίσασα ζυμῆτε  
μέρος καὶ τυρῶν τμήμα τι, δίδωσι φαγεῖν. Τό-  
τε μάλιστα ἀνακτισησάμενη αὐτὸν, φίλημα  
ἐφίλησε μελιτώδες ἀπαλοῖς τοῖς χεῖλεσι.

Τότε μὲν δὴ παρὰ τοσῶτον Δάφ-  
νις ἦλθε κακῶ. Τὸ δὲ πρᾶγμα ἔταύτη  
πέπαυτο· ἀλλ' ἐλθόντες οἱ Μηθυμναῖοι  
μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν, ὁδοιπόροι μὲν,  
ἀντὶ ναυτῶν, τραυματῖαι δὲ, ἀντὶ τρυ-  
φῶντων, ἐκκλησίαν τε συνήγαγον τῆς  
πολιτῶν, καὶ ἰκετηρίας θέντες, ἰκέτευον  
τιμωρίας ἀξιωθῆναι. Τῶν μὲν ἀληθῶν  
λέγοντες ἕδὲ ἓν, μὴ καὶ προσκαταγέλα-  
σοι γένοιτο, τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα πα-  
θόντες ὑπὸ ποιμένων· κατηγορῶντες δὲ  
Μιτυληναίων, ὡς τὴν ναῦν ἀφελομένων,  
καὶ τὰ χρήματα ἀρπασάντων πολέμου  
νόμῳ· οἱ δὲ πιεζύοντες διὰ τὰ τραύ-  
ματα, καὶ νεανίσκοις τῆς πρώτων οἰκιῶν  
παρ' αὐτοῖς τιμωρῆσαι δίκαιον νομίζοντες,  
Μιτυληναῖοις μὲν πόλεμον ἀκύρηκτον ἐψη-  
φίσαντο. Τὸν δὲ στρατηγὸν ἐκέλευσαν,  
δέκα ναῦς καθελεύσαντας, κακουργεῖν αὐ-  
τῶν

τῶν τὴν παραλίαν· πλησίον ᾧ χειμῶνος  
 ὄντος, ὅτε ἦν ἀσφαλὲς μείζονα σόλου  
 πισεύειν τῇ θαλάττῃ.

Οἱ δὲ εὐδύς τῆς ἐπίσης ἀναγόμενος  
 αὐτερέταις στρατιώταις, ἐπέπλει τοῖς πα-  
 ραθαλασίοις τῆς Μιτυληναίων ἀγροῖς.  
 Καὶ πολλὰ μὲν ἤρπαζε ποίμνια, πολὺν  
 δὲ σίτον καὶ οἶνον, ἄρτι πεπαυμένον καὶ  
 τρυγητῶ, καὶ ἀνδρώπεις δὲ ὅτε ὀλίγους,  
 ὅσοι τέτων ἐργάται. Ἐπέπλευσε καὶ  
 τοῖς τῆς Χλόης ἀγροῖς, καὶ τῆς Δάφνης·  
 καὶ ἀπόβασιν ὀξείαν δέμενος, λείαν  
 ἤλαυνε τὰ ἐν ποσίν. Οἱ μὲν Δάφνης ὅτε  
 ἐνεμε τὰς αἶγας, ἀλλὰ ἐς τὴν ὕλην  
 ἀνελθὼν, φυλλάδα χλωρὰν ἔκοπτεν,  
 ὅς ἔχει τὴν τῆς χειμῶνος παρέχειν τοῖς  
 ἐρίφοις τροφήν· ὡς ἄνωθεν δεασάμενος  
 τὴν καταδρομὴν, ἐνέκρυψεν ἑαυτὸν σελέ-  
 χει κοίλῳ ξηρᾶς ὀξύς. Ἡ δὲ Χλόη  
 παρῆν ταῖς ἀγέλαις· καὶ διωκομένη κατα-  
 φεύγει πρὸς τὰς Νύμφας ἱκέτις, καὶ ἐδεῖ-  
 το φείσασθαι καὶ ὦν, ἐνεμε καὶ αὐτῆς, διὰ  
 τὰς θεάς· ἀλλ' ἦν ἄδεν ὄφελος· οἱ γὰρ  
 Μηδυμναῖοι πολλὰ τῆς ἀγαλμάτων κα-  
 τακερτομήσαντες, καὶ τὰς ἀγέλας ἤλα-  
 σαν,





σαν, κακείνην ἤγαγον, ὡς περ αἶγα, ἢ πρόβατον, παίοντες λύγοις.

Ἐχόντες δὲ ἤδη τὰς ναῦς παντοδαπῆς ἀρπαγῆς μεσᾶς, εὐκείτ' ἐγίνωσκον περαιτέρω πλεῖν, ἀλλὰ τὸν οἶκαδε πλεῖν ἐποιῶντο, καὶ τὸν χειμῶνα καὶ τὰς πολεμίας δεδιότες· οἱ μὲν ἔν ἀπέπλεον εἰρεσία ταλαιπωρῶντες, ἄνεμος γὰρ εὐκ ἦν. Οἱ δὲ Δάφνις, ἡσυχίας γενομένης, ἔλθων εἰς τὸ πεδίον ἔνθα ἔνεμον, καὶ μῆτε τὰς αἶγας ἰδὼν, μῆτε τὰ πρόβατα καταλαβὼν, μῆτε Χλόην εὐρῶν ἀλλὰ ἐρημίαν πολλήν, καὶ τὴν σύριγγα ἐρριμμένην, ἢ συνήδως ἐτέρπετο ἢ Χλόη, μέγα βοῶν καὶ ἔλσεινὸν κωκύων, ποτὲ μὲν πρὸς τὴν φηγὸν ἔτρεχεν ἔνθα ἔκαθ' ἔζοντο· ποτὲ δὲ ὅπῃ τὴν θάλατταν, ὡς ὀφόμενος αὐτήν· ποτὲ δὲ ὅπῃ τὰς Νύμφας, ἐφ' ἃς ἔλκομένη κατέφυγεν. Ἐνταῦθα καὶ ἐρρίψεν ἑαυτὸν χαμαὶ, καὶ ταῖς Νύμφαις, ὡς προδέσαις κατεμέμφετο.

„ Ἀφ' ὑμῶν ἠρπάσθη Χλόη, καὶ  
 „ τῆτο. ἰδεῖν ὑμεῖς ὑπεμείνατε; Ἡ τὰς  
 „ σεφάνης ὑμῖν πλέκσα, ἢ σπένδουσα  
 „ πρώτῃ.

„ πρῶτε γάλακτος, ἥς κ' ἡ σύριγξ  
 „ ἦδε ἀνάθημα; αἶγα μὲν ἔδ' ἑ μίαν μοι  
 „ λύκος ἤρπασε, πολέμιοι δὲ τὴν ἀγέ-  
 „ λην, κ' τὴν συνέμασαν· κ' τὰς μὲν  
 „ αἶγας ἀποδέρσει, κ' τὰ πρόβατα κατα-  
 „ δύσει, Χλόη δὲ πόλιν λοιπὸν οἰκήσει.  
 „ Ποίοις ποτὶν ἄπειμι παρὰ τὸν πατέρα  
 „ κ' τὴν μητέρα, ἄνευ τῷ αἰγῶν, ἄνευ  
 „ Χλόης, λειπεργάτης ἐσόμενος; Ἐ΄χω  
 „ γ' ἄνεμιν, ἔτι ἔδ' ἐν. Ἐνταῦθα ὀριμένω  
 „ κείμενος ἢ θάνατον, ἢ πόλεμον δεύτε-  
 „ ρον. Ἄρα κ' σὺ Χλόη τοιαῦτα πά-  
 „ χεις; ἄρα μέμνησαι τῶ πεδία τῆδε, κ'  
 „ τῷ Νυμφῶν τῷ δε, κάμῃ; ἢ παραμυ-  
 „ θῆντά σε τὰ πρόβατα, κ' αἱ αἶγες  
 „ αἰχμάλωτοι μετὰ σ' ἐγενόμενοι;“

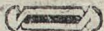
Ταῦτα λέγοντα αὐτὸν, ἔκ τῷ  
 δακρύων κ' τῆς λύπης, ὕπνος βαδύς κα-  
 ταλαμβάνει· κ' αὐτῷ αἱ τρεῖς ἐφίσανται  
 Νύμφαι, μεγάλαι γυναῖκες, κ' καλαί·  
 ἡμίγυμνοι κ' ἀνυπόδετοι, τὰς κόμας λε-  
 λυμέναι, κ' τοῖς ἀγάλμασιν ὅμοιαι. Καὶ  
 τὸ μὲν πρῶτον ἐώχεσαν, ἐλεῆσαι τὸν  
 Δάφνιν· ἔπειτα ἡ πρεσβυτάτη λέγει  
 ὀπρῶνύσσα. „ Μηδὲν ἡμᾶς μέμφοι,  
 „ Δάφ-

22 Δάφνι· Χλόης ᾧ ἡμῖν μάλλον ἢ σοι  
 22 μέλει· ἡμεῖς τοι καὶ παιδίον ἔσαν αὐτῆν  
 22 ἠλεήσαμεν, καὶ ἐν τῷ δε τῷ ἄντρῳ κει-  
 22 μένην αὐτῆν ἀνεθρέψαμεν· ἐκείνη πε-  
 22 δίοις κοινὸν ἔδεν καὶ τοῖς προβατίοις ἔ-  
 22 Λάμωνος. Καὶ νῦν δὲ ἡμῖν πεφρόντισαι  
 22 τὸ κατ' ἐκείνην· ὡς μήτε εἰς τὴν Μή-  
 22 θυμναν κομιθεῖσα δαυέου, μήτε μέρος  
 22 γένοιτο. λείας πολεμικῆς. Καὶ τὸν  
 22 Πᾶνα ἐκείνον, τὸν ὑπὸ τῇ Πίτυϊ ἰδρυ-  
 22 μένον, ὃν ὑμεῖς ἔδέποτε ἔδὲ ἄνδρῶν  
 22 ἐτιμήσατε, τῆτον ἐδεήθημεν ὀπίκρον  
 22 γενέσθαι Χλόης· συνήθης ᾧ στρατοπέ-  
 22 δοις μάλλον ἡμῶν, καὶ πολλὰς ἡδὲ πο-  
 22 λέμβας ἐπολέμησε τὴν ἀγροικίαν κα-  
 22 ταλιπῶν· καὶ ἄπεισι τοῖς Μηθυμναίοις  
 22 σὺν ἀγαθὸς πολέμιος. Κάμνε δὲ μη-  
 22 δέν, ἀλλὰ ἀναστὰς ὄφθῃτι Λάμωνι καὶ  
 22 Μυρτάλῃ, οἱ καὶ αὐτοὶ κείνται χαμαὶ,  
 22 νομίζοντες καὶ σε μέρος γεγονέναι τῆ  
 22 ἀρπαγῆς. Χλόη γάρ σοι τῆς ὀπίσεως  
 22 ἀφίξεται μετὰ τῆς αἰγῶν, μετὰ τῆς  
 22 προβάτων· καὶ νεμήσετε κοινῇ, καὶ συρί-  
 22 σετε κοινῇ· τὰ δὲ ἄλλα μελήσει πρὸς  
 22 ὑμῶν Εἴρωτι.



Τοικῶτα ἰδὼν καὶ ἀκέσας Δάφνης,  
ἀναπηδήσας τῆς ὑπνῶν, καὶ ὑφ' ἡδονῆς καὶ  
λύπης μεσὸς δακρῶν, τὰ ἀγάλματα  
τῆς Νυμφῶν προσεκύνει, καὶ ἐπιγγέλε-  
το, σωθείσης Χλόης, θύσειν τῆς αἰγῶν  
τὴν ἀρίστην· δραμῶν δὲ καὶ ὄπι τὴν πίτυν,  
ἐνθα τὸ εἶ Πανὸς ἀγαλμα ἰδρυτο, τρα-  
γοσκελές, κερασφόρον, τῇ μὲν σύριγ-  
γα, τῇ δὲ τράγον πηδῶντα κατέχον,  
κακείνον προσεκύνει, καὶ ἤνυχετο ὑπὲρ τῆς  
Χλόης, καὶ τράγον θύσειν ἐπιγγέλλετο.  
Καὶ μόλις ποτὲ πρὶ ἡλίου καταφορὰς παυ-  
σάμενος δακρῶν καὶ εὐχῶν, ἀράμενος τὰς  
φυλλάδας ἃς ἔκοψεν, ἐπανήλθεν εἰς τὴν  
ἑπαυλιν, καὶ ὅσα ἀμφὶ τὸν Λάμωνα πένι-  
θες ἀπαλλάξας, ευφροσύνης ἐμπλήσας,  
τροφῆς τε ἐγείσατο, καὶ εἰς ὑπνον ὤρμησεν,  
ὅδὲ τρίτον ἀδακρυῶ· ἀλλ' εὐχόμενος μὲν  
αὐτίς τὰς Νύμφας ὄναρ ἰδεῖν, εὐχόμενος  
δὲ τὴν ἡμέραν γνέσθαι ταχέως, ὅν ἡ  
Χλόω ἐπιγγείλαντο αὐτῷ. Νυκτῆς πα-  
σῶν ὀκείνη ἔδοξε μακροτάτη γεγονέναι.  
Ἐφάχθη δὲ ἐπ' αὐτῆς τάδε.

Ὁ στρατηγός, ὁ τῆς Μηθυμναίων,  
ὅσον δέκα σαδίως ἀπελάσας, ἠθέλησε τῇ



καταδρομῇ ὅθ' ἐκρατιώτας κεκμηκότας ἀ-  
ναλαβεῖν. Ἀΰκρας ἔν' ἐπεμβαυήσης τῷ πε-  
λάγει λαβόμενος, ἐπεκτεινομένης μιννοει-  
δῶς, ἧς ἔντος θάλαττα γαλιηότερον τῷ  
λιμένων ὄρμον ἐργάζετο, ἔνταῦθα τὰς  
νοῆς ἐπ' ἀγκυρῶν μετεώρης διορμίσας, ὡς  
μηδὲ μίαν ἔκ τ' γῆς τῷ ἀχθοίκων τινὰ λυ-  
πῆσαι, ἀνῆκεν ὅθ' Μηθυμναίης εἰς τέρψιν  
εἰρηνικήν. Οἱ δὲ ἔχοντες πάντων ἀφθο-  
νίαν ἔκ τ' ἀρπαγῆς, ἔπινον, ἔπαιζον, ὄπ-  
νίκιον ἐορτὴν ἐμιμῆντο· ἄρτι δὲ παυομένης  
ἡμέρας, καὶ τ' τέρψεως ἐς νύκτα λιγύσης,  
αἰφνήδιον μὲν πᾶσα ἡ γῆ ἐδόκει λάμπεσθαι  
πυρὶ, κτύπος δὲ ἠκέετο ῥόδιος κωπῶν, ὡς  
ὄππλέοντος μεγάλης σόλης. Ἐβόατις ὀ-  
πλίζεσθαι τὸν κρατηγόν· ἄλλος ἄλλον ἐ-  
κάλει, καὶ τετρῶσθαι τις ἐδόκει, καὶ χῆμα τι  
ἔκειτο νεκρῶ μιμέμενον· εἴκασεν ἄν τις ὄραῖν  
νυκτομαχίαν ἐ παρόντων πολεμίων.

Τῆς δὲ νυκτὸς αὐτοῖς τοιαύτης φρο-  
μένης, ἐπῆλθεν ἡμέρα πολὺ τῆς νυκτὸς  
φοβερωτέρα· οἱ τράγοι μὲν, οἱ δὲ Δάφνι-  
δος, καὶ αἱ αἴγες, κίττον ἐν τοῖς κέρασι κῶ-  
ρυμβοφόρον εἶχον· οἱ δὲ κριοὶ καὶ αἱ ὄιες τ'  
Ἰλόςης, λύκων ὠρυγμὸν ὠρούοντο. Ὡφθη δὲ  
καὶ

ἡ αὐτὴ πίτυος ἐξεφανωμένη. Ἐγένετο  
 ἡ πᾶσι τῶν θάλατταν αὐτῶν πολλὰ παρά-  
 δοξα. Αἶτε γὰρ ἡγκυραὶ καὶ βυθῶν πειρω-  
 μένων ἀναφέρειν ἔμενον, αἶτε κῶπαι καδι-  
 ἐντων εἰς εἰρεσίαν ἐδραύοντο· καὶ δελφῖνες  
 πηδῶντες, ταῖς ἑρῶς παίοντες τὰς ναῦς ἐξ  
 ἄλλος, ἔλυον τὰ γομφώματα. Ἡκέτο  
 τις καὶ ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πέτρας τῆς ὑπὸ τῶν ἄ-  
 κραν σύριγγος ἦχος· ἀλλὰ οὐκ ἔτερπεν  
 ὡς σύριγξ, ἐφόβει δὲ οὖν ἀκόντας ὡς  
 σάλπιγξ. Ἐταράττοντο ἔν, καὶ ὑπὲρ τὰ  
 ὄπλα ἔδεον, καὶ πολεμῖς ἐκάλεν οὖν ἡ  
 βλεπομένους· ὡς πάλιν ἠύχοντο νύκτα  
 ἐπελθεῖν, ὡς τευξόμηροι ἀπρονδῶν ἐν αὐτῇ.  
 Σιωπεῖα μὲν ἔν πασίν ἦν τὰ γινόμενα τοῖς  
 φρονέουσιν ὀρθῶς, ὅτι οὐκ Πανός ἦν τὰ φαν-  
 τάσματα καὶ ἀκῆματα μηνιοντόςτι τοῖς  
 ναύταις· οὐκ εἶχον δὲ τῶν αὐτίαν συμβα-  
 λείν (ἐδὲν γὰρ ἱερὸν σεσύλητο Πανός) ἔστε  
 ἀμφὶ μέσσην ἡμέραν εἰς ὑπνον οὐκ ἀδειεῖ ἔ-  
 στρατηγῶν καταπεσόντος, αὐτὸς ὁ Πᾶν  
 ὠφθη τοιάδε λέγων.

„Ὡς πάντων ἀνοσιώτατοι, καὶ ἀσε-  
 βέστατοι, τί ταῦτα μαινομένους φρεσίν  
 ἐτόλμήσατε; πολέμῳ μὲν τῶν ἀχθῶν



,, κίαν ὄνεπλήσατε τῷ ἐμοὶ φίλιω, ἀγέ-  
 ,, λας δὲ βοῶν καὶ αἰγῶν ἀπιλάσατε τὰς  
 ,, ἐμοὶ μελομένας· ἀπεσπάσατε δὲ βωμῶν  
 ,, παρθένον, ὃς ἦς Ἐ΄ρωσ μῦθον ποιῆσαι θε-  
 ,, λει· καὶ ἔτε τὰς Νύμφας ἠδέσθητε βλε-  
 ,, πέσας, ἔτε τὸν Πᾶνα ἐμέ· ἔτε ἔν Μή-  
 ,, θυμναν ὄψεσθαι μετὰ τοιάτων λαφύρων  
 ,, πλείοντες, ἔτε τῷ δε φεύξεσθαι τῷ  
 ,, σύριγγα, τῷ ὑμᾶς ταράξασαν· ἀλλὰ  
 ,, ὑμᾶς βορὰν ἰχθύων θήσω καταδύσας,  
 ,, εἰ μὴ τῷ ταχίσιω καὶ Χλόιω ταῖς Νύμ-  
 ,, φαις ἀποδώσεις, καὶ τὰς ἀγέλας Χλόης,  
 ,, καὶ τὰς αἰγας, καὶ τὰ πρόβατα· ἀνίσω  
 ,, δὴ, καὶ ἐκβίβαζε τῷ κόριω μεθ' ὧν εἰ-  
 ,, πον· ἠγήσομαι δὲ ἐγὼ καὶ σοὶ ἔ' πλεῖ,  
 ,, κακείνη τ' ὁδῶ.

Πάνυ ἔν τεθορυβημένος ὁ Βρύαξις  
 (τῆτο γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ στρατηγός) ἀναπηδᾷ,  
 καὶ τῆς νεῶν καλέσας εἶσο ἠγεμόνας, ἐπέ-  
 λευσε τῷ ταχίσιω ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις  
 ἀναζητεῖσθαι Χλόιω. Οἱ δὲ ταχέως καὶ  
 ἀνεῦρον, καὶ εἰς ὀφθαλμὸς ἐκόμισαν· ἐκα-  
 θέζετο γὰρ τ' πίτυος ἐσεφανωμένη. Σύμ-  
 βολον δὴ καὶ τῆτο τ' ἐν τοῖς ὀνείροις ὄψεως  
 ποιήματος, ἐπ' αὐτῆς ναυαρχίδος εἰς τῷ  
 γῶ

γῆν αὐτὴν κομίζει. Κακείνη δὲ ἄρτι ὑπε-  
 βεβήκει, καὶ σύριγγος ἦχος ἀκέεται πάλιν  
 ἐκ τῆς πέτρας, ἐκέτι πολεμικὸς καὶ φοβερός,  
 ἀλλὰ ποιμνικὸς, καὶ οἷος εἰς νομὴν ἡγεῖται  
 ποιμνίων. Καὶ τότε πρόβατα καὶ τὰ ὑπε-  
 βάδρας ἔξέτρεχεν, ὅσα ἔξολιοθαίνοντα  
 τοῖς κέρασι τῶν χηλῶν, καὶ αἱ αἴγες πολὺ  
 δρασύτερον, οἷα καὶ κρημνοβατεῖν εἰδισ-  
 μέναι.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐφίεσθαι κύκλω τῷ  
 Χλόω ὡσπερ χορὸς, σκιρτῶντα, καὶ βληχώ-  
 μμα, καὶ ὅμοια χαίρουσιν· αἱ δὲ τῶν ἄλλων  
 ἀπόλων αἴγες, καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τὰ βε-  
 κόλια καὶ χώραν ἔμμεν ἐν κοίλῃ νῆϊ, κα-  
 θάπῃ αὐτὰ εἴ μελεις μὴ ἐγκαλῆντος.  
 Θαύματι πάντων ἐνεχομένων, καὶ τὸν Πᾶ-  
 να ἀνευφημέντων, ὡφθη τέτων ἐν τοῖς σοι-  
 χείοις ἀμφοτέροις θαυμασιώτερα. Τῶν  
 μὲν Μηθυμναίων, πρὶν ἀναπαῆσαι τὰς ἀγ-  
 κύρας, ἔπλεον αἱ νῆες, καὶ τῆς ναυαρχίδος  
 ἡγεῖτο δελφὶν πηδῶν ἔξ ἁλός· τῆς δὲ αἰ-  
 γῶν καὶ τῆς προβάτων ἡγεῖτο σύριγγος  
 ἦχος ἡδιστος, καὶ τὸν συρίττοντα ἔβλεπεν  
 ἑδείς· ὥστε τὰ ποίμνια καὶ αἱ αἴγες προήε-  
 σαν ἅμα καὶ ἐνέμοντο τερπόμεναι τῷ μέλει.

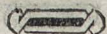
Δευτέρας πρὸ νομῆς καιρὸς ἦν, καὶ ὁ Δάφνης  
 ἀπὸ σκοπῆς τινος μετεώρῃ θεασάμενος τὰς  
 ἀγέλας, καὶ τὴν Χλόην, μέγα βοήσας ὡς  
 Νύμφαι καὶ Πᾶν, κατέδραμνεν εἰς τὸ πεδίον,  
 καὶ ὤψιπλακείσθῃ Χλόῃ, καὶ λειποθυμήσας,  
 κατέπεσε. Μόλις δὲ ἔμβριος ὑπὸ τῆς Χλόης  
 φιλέσσης καὶ ταῖς ὤψιβολαῖς θαλπέσσης γλυό-  
 μμος, ὅπῃ τὴν σωήθη φηγὸν ἔρχεται,  
 καὶ ὑπὸ τῷ σελέχει καθίσας, ἐπιωδάνετο  
 πῶς ἀπέδρα τοσούτους πολεμίους. Ἡ δὲ  
 αὐτῷ κατέλεξε πάντα· τὸν τῆς αἰγῶν  
 κητῶν, τὸν τῆς προβάτων ὠρυγμὸν, τὴν  
 ἐπανθήσασαν τῇ κεφαλῇ πίτιω· τὸ ἐν τῇ  
 γῆ πῦρ, τὸν ἐν τῇ θαλάττῃ κτύπον, τὰ  
 συρίγματα ἀμφοτέρωθεν, τὸ πολεμικὸν καὶ  
 τὸ εἰρηνικόν, τὴν νύκτα τὴν φοβεράν,  
 ὅπως αὐτῇ τὴν ὁδὸν ἀγνοήσῃ καθηγῆσα-  
 το τῆ ὁδοῦ μυσική. Γνωρίσας ἔνθα ὁ Δάφ-  
 νης τὰ τῆς Νυμφῶν ὀνειράτα, καὶ τὰ τῆς Πα-  
 νός ἔργα, διηγεῖται καὶ αὐτὸς ὅσα εἶδεν,  
 ὅσα ἤκουσεν· ὅτι, μέλλων ἀποθνήσκειν,  
 διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. Καὶ τὴν μὲν ἀπο-  
 πέμπει κομίσασσαν εἰς ἀμφὶ τὸν Δρύαντα  
 καὶ Λάμωνα, καὶ ὅσα ὤφειλοντα θυσιάει. αὐ-  
 τὸς δὲ ἐν τῷ τῆς αἰγῶν, τὴν ἀρίστῃ συλ-  
 λαβῶν, καὶ κητῶν σεφανώσας, ὡσπερ ὤφει-  
 λον

θῆσαν



θησαν τοῖς πολεμίοις, καὶ γάλα ἤ κερά-  
 των κατασπίσας, ἔδυσέτε ταῖς Νύμφαις,  
 καὶ κρεμάσας ἀπέδειρε, καὶ τὸ δέσμα ἀνέ-  
 θηκεν.

Ἦδη δὲ παρόντων ἦν ἀμφὶ τὴν  
 Χλόω, πῦρ ἀνακαύσας, καὶ τὰ μὲν ἐψή-  
 σας ἤ κρεῶν, τὰ δὲ ὀπτήσας, ἀπὴρξα-  
 τό τε ταῖς Νύμφαις, καὶ κρατῆρα ἀπέσπεισε  
 μεσὸν γλεύκε· καὶ ἐκ φυλλάδος σιβάδας  
 ὑποσφραύσας, ἐντεῦθεν ἐν τροφῇ ἦν καὶ πο-  
 τῶ, καὶ παιδιᾷ· καὶ ἅμα ταῖς ἀγέλαις ἐπε-  
 σκόπει, μὴ λύκος ἐμπεσῶν ἔργα ποιήσῃ  
 πολεμίων. Ἦσαντινας καὶ ὠδὰς εἰς τὰς  
 Νύμφας, παλαιῶν ποιμένων πονήματα.  
 Νύκτος δὲ ἐπελθούσης αὐτοὶ κοιμηθέντες  
 ἐν τῷ ἀγρῶ, ἤ ὑπέσθης ἔ Πανὸς ἐμνημό-  
 νεον· καὶ ἤ τράγων τὸν ἀγελάρχῳ σε-  
 φανώσαντες πίτυος, προσήγαγον τῇ πί-  
 τυϊ· καὶ ὑπασπίσαντες οἶνον, καὶ εὐφημῶντες  
 τὸν θεόν, ἔδυσαν, ἐκρέμασαν, ἀπέδειραν·  
 καὶ τὰ μὲν κρέα ὀπτήσαντες καὶ ἐψήσαντες,  
 πλησίον ἔθηκαν ἐν τῷ λειμῶνι, ἐν τοῖς  
 φύλλοις· τὸ δὲ δέσμα κέρασιν αὐτοῖς ἐπέ-  
 πηξαν τῇ πίτυϊ πρὸς τῷ ἀγάλματι, ποι-  
 μνικὸν ἀνάθημα, ποιμνικῶ θεῶ. Ἀπὴρ-  
 ξαντε



ξαντο κ' Ἐ κρεῶν, ἀπέπεισαν κ' κρατῆ-  
ρος μείζονος· ἦσεν ἡ Χλόη, Δάφνις ἐσύ-  
ρισεν.

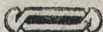
Ἐπὶ τῆτοις κατακλιθέντες, ἦδιον·  
κ' αὐτοῖς ἐφίεσται ὁ Φιλιτᾶς Βακόλος κ'  
τύχιω, σεφανίσκως τινὰς τῷ Πανικομίζων,  
κ' βότρως ἐτι ἐν φύλλοις κ' κλίμασι· καὶ  
αὐτῷ Ἐ παίδων ὁ νεώτατος εἶπετο Τίτυ-  
ρος, πυρρὸν παιδίον, κ' γλαυκόν, λευκόν  
παιδίον, κ' ἀγέρωχον· κ' ἦλλετο κῆφα,  
βαδίζων ὡσπερ ἔριφος. Ἀναπηδήσαντες  
ἐν, σιωπεφάνην τὸν Πᾶνα, κ' τὰ κλή-  
ματα τ' κόμης τ' πίτυος Ἰξήρτων· κ' κα-  
τακλίναντες πλησίον αὐτῷ, συμπότην ἐ-  
ποιῶντο. Καὶ, οἷον δὴ γέροντες ὑποβε-  
βρεγμένοι, πρὸς ἀλλήλους πολλὰ ἔλεγον·  
ὡς ἔνεμον ἡνίκα ἦσαν νέοι· ὡς πολλὰς λη-  
σῶν καταδρομὰς διέφυγον· ἐσεμνυώετό τις,  
ὡς λύκον ἀποκτείνας· ἄλλος, ὡς μόνος Ἐ  
Πανὸς δεύτερα συρίσας· τῆτο Ἐ Φιλιτᾶ  
τὸ σεμνολόγημα ἦν.

Ὁ δὲ Δάφνις κ' ἡ Χλόη πάσας δεή-  
σεις προσέφερον μεταδῆναι κ' αὐτοῖς τ'  
τέχνης, συρίσαι τε ἐν ἑορτῇ θεῶν σύρυγγι  
χαίρον-

χαίροντος. Ἐπαγγέλεται Φιλιτᾶς, καί  
 τοι τὸ γῆρας ὡς ἄπναν μεμψάμβρος, καὶ  
 ἔλαβε σύριγγα τῷ Σ Δάφνιδος· ἡ δὲ  
 ἦν μικρὰ πρὸς μεγάλῳ τέχνῳ, οἷα ἐν  
 ζώματι παιδὸς ἐμπνεομένη. Πέμπει ἐν  
 Τίτυρον ὄπι τὴν ἑαυτῆς σύριγγα, τὴν ἐπαύ-  
 λειος ἐπεχέσης σαδίας δέκα. Ὁ μὲν ῥί-  
 ψας τὸ ἐγκόμβωμα γυμνὸς ὤρμησε τρέ-  
 χειν ὡσπερ νεβρός. Ὁ δὲ Λάμων ἐπιγ-  
 γείλατο αὐτοῖς τὸν πρὸ τῆς σύριγγος ἀφι-  
 γήσασθαι μῦθον, ὃν αὐτῷ Σικελὸς ἀπό-  
 λος ἤσεν ὄπι μιοδῶ τράγω καὶ σύριγγι.

„ Αὐτὴ ἡ σύριγγε τὸ ἀρχαῖον ὄρα ἦν  
 „ ὄργανον, ἀλλὰ παρθένος καλὴ, καὶ τὴν  
 „ φωνὴν μεσική. Αἶγας ἔνεμε, Νύμφαις  
 „ σιωπέπαιζεν, ἤδεν οἶον νῦν. Πᾶν, ταῦ-  
 „ τος νεμέσης, παιζέσης, ἀδύσης, προ-  
 „ σελθῶν, ἔπειθεν ἐς ὅτι ἔλεγε. καὶ  
 „ ἐπιγγέλετο τὰς αἶγας πάσας δῆσειν  
 „ διδυμοτόκας· ἡ δὲ ἐγέλα τὸν ἔρωτα αὐ-  
 „ τῆ, ἔδὲ ἔρασην ἔφη δέξασθαι, μῆτε τρά-  
 „ γον, μῆτε ἄνθρωπον ὀλόκληρον· ὄρμη  
 „ διώκειν ὁ Πᾶν ἐς βίαν· ἡ Σύριγγε ἔφευγε  
 „ καὶ τὸν Πᾶνα, καὶ τὴν βίαν· φεύγασα,  
 „ κάμνησα, ἐς δόνακας κρύπτεται, ἐς ἔλα  
 „ ἀφανί-





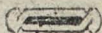
ὁ ἀφανίζεται Πάν, ἔδο δόνακας ὄργῃ τα-  
 μαίων, τὴν κόρυν ἔχ' εὐρών, τὸ πάδος  
 μαδῶν, τὸ ὄργανον νοεῖ, καὶ ἔδο καλά-  
 μας κηρῶ σιωδήσας ἀνίσως, κατ' ὅτι καὶ  
 ὁ ἔρως ἀνίσως αὐτοῖς· καὶ ἡ τότε παρθέ-  
 νος καλῆ, νῦν ἔσι σύριγξ μουσική.

Ἄρτι πέπαυτο ἔμυθολογήματος ὁ  
 Λάμων, καὶ ἐπήνει Φιλιτᾶς αὐτόν, ὡς εἰ-  
 πόντα μῦθον ὡδῆς γλυκύτερον, καὶ ὁ Τί-  
 τυρος ἐφίσαται τὴν σύριγγα τῷ πατρὶ κο-  
 μίζων, μέγα ὄργανον καὶ αὐλῶν μεγάλων·  
 καὶ ἵνα κεκήρωτο, τῷ χαλκῷ πεποίκιλτο·  
 εἶκασεν ἄν τις εἶναι ταύτῳ ἐκείνῳ, ἣν ὁ  
 Πάν πρῶτον ἐπήξατο· διεργεθεὶς ἔν ὁ Φι-  
 λιτᾶς, καὶ καδίσας ἐν καδέδρα ὄρδιον,  
 πρῶτον μὲν ἀπεπειράθη τῆς καλάμων, εἰ  
 εὐπνοοί· ἔπειτα μαδῶν ὡς ἀκώλυτον δια-  
 τρέχει τὸ πνεῦμα, ἐνέπνει τὸ ἐντεῦθεν  
 πολὺ καὶ νεανικόν· αὐλῶν τις ἂν ὡδήθη συ-  
 ναυλάντων ἀκείνῳ· τοσῶτον ἤχει τὸ σύριγ-  
 μα. Κατ' ὀλίγον δὲ τῆ βίας ἀφαιρῶν, εἰς  
 τὸ τερπνότερον μετέβαλλε τὸ μέλος. Καὶ  
 πᾶσαν τέχνῳ ὀπδεικνύμενος εὐνομίας μου-  
 σικῆς, ἐσύριττεν ὅσον βοῶν ἀγέλη πρέ-  
 πον, οἷον ἀπολίῳ πρῶσφορον, οἷον ποιμ-  
 ναις

και φίλον· τερπνόν ἰσ' τὸ ποιμνίων, μέγα  
τὸ βοῶν, ὄξυ τὸ αἰγῶν· ὅλως πάσας σύ-  
ριγγας μία σύριγξ ἐμιμήσατο.

Ὁ μὲν ἔν' ἄλλοι σιωπῇ κατέκειντο  
τερπόμενοι. Δρύας δὲ ἀνασᾶς, καὶ κελεύ-  
σας συρίζειν διονυσιακὸν μέλος, ὄπλιώϊον  
αὐτοῖς ὄρχησιν ὠρχήσατο. Καὶ εἴκει  
ποτὲ μὲν τρυγῶντι, ποτὲ δὲ φέροντι ἀρ-  
ρίχης, εἶτα πατᾶντι εἶς βότρυς, εἶτα πλη-  
ρᾶντι εἶς πίθος, εἶτα πίνοντι εἶς γλεύκης·  
ταῦτα πάντα ἔτως εὐχημόνως ὠρχήσατο  
Δρύας, καὶ ἐναργῶς· ὥσε ἐδόκην βλέπειν  
καὶ τὰς ἀμπέλεις, καὶ τὴν λιῶν καὶ εἶς πί-  
θος, καὶ ἀληθῶς Δρύαντα πίνοντα.

Τρίτος δὲ γέρον ἔτος εὐδοκιμήσας  
ἐπ' ὄρχησει, φιλεῖ Χλόην καὶ Δάφνιν· οἱ  
δὲ μάλα ταχέως ἀνασάντες, ὠρχήσαντο  
τὸν μῦθον εἶς Λάμωνος· ὁ Δάφνης Πᾶνα  
ἐμιμᾶτο, τὴν Σύριγγα Χλόη· ὁ μὲν ἰκέ-  
τευε παίδων· ἡ δὲ ἀμελῆσα ἐμειδία· ὁ  
μὲν ἐδίωκε, καὶ ἐπ' ἄκρων εἶς ὀνύχων ἔτρε-  
χε, τὰς χηλὰς μιμέμενος· ἡ δὲ ἐνέφαινε  
τὴν κάμνισσαν ἐν τῇ φυγῇ. Ἐπειτα Χλόη  
μὲν εἰς τὴν ὕλην, ὡς εἰς ἔλος, κρύπτεται.  
Δάφ-



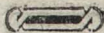
Δάφνις δὲ λαβὼν τὴν Φιλιτᾶ σύριγγα, τὴν μεγάλην, ἐσύρισε γοερὸν, ὡς ἐρῶν, ἐρωτικὸν, ὡς πείθων, ἀνακλητικὸν, ὡς ὑπζητῆς· ὡσεὶ Φιλιτᾶς, θαυμάσας, φιλεῖ τε ἀναπηδήσας, καὶ τὴν σύριγγα χαρίζεται φιλήσας· καὶ εὐχεται καὶ Δάφνιν καταλιπεῖν αὐτῷ ὁμοίῳ διαδόχῳ· ὁ δὲ τὴν ἰδίαν ἀναφεῖς τῷ Πανὶ τὴν μικρὰν, καὶ φιλήσας ὡς ἐκ φυγῆς ἀληθινῆς εὐρεθεῖσαν τὴν Χλόην, ἀπήλαυσε τὴν ἀγέλλῳ συρίζων.

Νυκτὸς ἤδη γεγνημένης, ἀπήλαυσε καὶ ἡ Χλόη τὴν ποίμνιν, τῷ μέλει τῆς σύριγγος σιωάγουσα· καὶ αἰτε αἶγες πλησίον τῆς προβάτων ἤεσαν, ὅτι Δάφνις ἐβάδιζεν ἐγγυὲς τῇ Χλόης· ὡσεὶ ἐπέπλησαν ἕως νυκτὸς ἀλλήλους, καὶ σιωέθεντο θάπτον τὰς ἀγέλας τῆς ὀπίσθης κατελαῶσαι· καὶ ἔτως ἐποίησαν. Ἄρτι γὰρ ἀρχομένης ἡμέρας, ἤλθον εἰς τὴν νομὴν. Καὶ τὰς Νύμφας πρῶτέρας, εἶτα τὸν Πᾶνα προσαγορεύοντες, τὸ ὄντεῦθεν ὑπὸ τῆς Δρυὶ καθεσθέντες, ἐσύριπτον. Εἶτα ἀλλήλους ἐφίλθον, ὡριέβαλλον, κατεκλίνοντο· καὶ ἐδὲν δρασαντες πλέον, ἀνίσταντο. Ἐμέλησεν αὐτοῖς



τοῖς κ' τροφῆς· κ' ἔπιον οἶνον, μίξαντες γάλα.

Καὶ τέτοις ἅπασι θερμότεροι γινόμενοι κ' δρασύτεροι, πρὸς ἀλλήλους ἤριζον ἔριν ἐρωτικῶν, κ' κατ' ὀλίγον εἰς ὄρκων πίσιν προῆλθον· ὁ μὲν δὴ Δάφνις τὸν Πᾶνα ὤμοσεν ἔλθῶν ὑπὲρ τῶν πίτων, μὴ ζήσεσθαι μόνος ἄνευ Χλόης, μηδὲ μιᾶς ἡμέρας. Ἡ δὲ Χλόη Δάφνιδι τὰς Νύμφας, εἰσελθῆσα εἰς τὸ ἄντρον, τὸν αὐτὸν ἔξεν θάνατον κ' βίον. Τοσῶτον δὲ ἄρα τῇ Χλόῃ τὸ ἀφελές, ὡς ὡς κόρη, ὡς ἐξίσσα ἔ' ἄντρον, κ' δεύτερον ἠξίε λαβεῖν ὄρκον παρ' αὐτῆς, ὡς Δάφνι λέγῃσα, θεὸς ἔ' Πᾶν ἐρωτικός ἐστὶ κ' ἄπιστος. „ Ἡράσθῃ „ μὲν πίτυος, Ἡράσθῃ δὲ Σύριγγος, παύε- „ ται δὲ ἐδέποτε Δρυάσιν ἐνοχλῶν, κ' „ Ἐπιμηλίσι Νύμφαις πρᾶγματα παρέ- „ χων. Ὅ μὲν ἔν, ἀμεληθεῖς ἐν τοῖς ὄρ- „ κοῖς, ἀμελήσει σε κολάσαι, κἂν ὑπὲρ „ πλείονας ἔλθῃς γυναικῶν τῶν ἐν τῇ „ σύριγγι καλάμων· σὺ δέ μοι τὸ ἀπό- „ λιον τῆτο ὤμοσον, κ' τῶν αἰγῶν ἐκείνων, „ ἢ σε ἀνέθρεψε, μὴ καταλιπεῖν Χλόην, „ ἐς τὸ ἂν πιση σοὶ μένη· ἄδικον δὲ εἰς σέ „ κ'



ἢ καὶ τὰς Νύμφας ἠρομένω, καὶ φεύγε, καὶ  
 ἢ μίσει, καὶ ἀποκτεῖνον ὡπερ λύκον. Ἡ' δε-  
 το ὁ Δάφνις ἀπιστέμνος, καὶ σὰς εἰς μέσον  
 τὸ ἀπόλιον, καὶ τῇ μὲν τῆδ' χειρῶν, αἶγος,  
 τῇ δὲ, τράγῃ λαβόμενος, ὤμνυε Χλόω  
 φιλήσαι φιλήσαν· κὰν ἕτερον προκρίνη  
 Δάφνιδος, ἀντ' ἐκείνης αὐτὸν ἀποκτενεῖν.  
 Ἡ' δὲ ἔχαιρε, καὶ ὄψευσεν ὡς κόρη, καὶ νέ-  
 μωσα, καὶ νομίζουσα τὰς αἶγας, καὶ τὰ πρό-  
 βατα ποιμένων, καὶ ἀπόλων ἰδίης θεός.



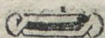


## Λ Ο Γ Ο Σ Γ .

**Μ**ιτυληναῖοι δὲ, ὡς ἤσθοντο τὸν κατὰ-  
πλευρὴ τῆς δέκα νεῶν, καί τινες ἐμή-  
νυσαν αὐτοῖς τὴν ἀρπαγὴν ἐλθόντες ἐκ  
τῆς ἀρχῆς, σὺν ἀναχαιτὸν νομίσαντες ταῦ-  
τα ἐκ Μηθυμναίων παθεῖν, ἔγνωσαν καὶ  
αὐτοὶ τὴν ταχίστην ἐπ' αὐτοῦ ὄπλα κι-  
νεῖν· καὶ καταλέξαντες ἀσπίδα τριχιλίαν καὶ  
ἵππον πεντακοσίαν, ἐξέπεμψαν καὶ γῆν  
τὸν στρατηγὸν Ἰππασον, ὀκνεύοντες ἐν ὥρᾳ  
χειμῶνος τὴν θάλασσαν.



Ο δὲ Ἰζορμηθεὺς, ἀρχὴς μὲν ὄντι ἐ-  
 λεηλάτει τῆς Μηθυμναίων, ἔδὲ ἀγέλας  
 καὶ κτήματα ἤρπαζε γεωργῶν καὶ ποιμένων,  
 ληστῆ νομίζων ταῦτα ἔργα μᾶλλον ἢ στρα-  
 τηγῆ. Ταχυῶι δὲ ὑπὲρ τὴν πόλιν αὐτὴν  
 ὡς ὑπεπεσέμενος ἀφροσφύτοις ταῖς πύλαις.  
 Καὶ αὐτῷ σαδίεις ὅσων ἑκατὸν ἀπέχοντι,  
 κῆρυξ ἀπάντῳ σπονδὰς κομίζων· οἱ γὰρ Μη-  
 θυμναῖοι μαδόντες παρὰ τῆς ἐαλωκότων,  
 ὡς ἔδὲν ἴσασι Μιτυλιωῶσι τῆς γεγνημέ-  
 νων, ἀλλὰ γεωργοὶ καὶ ποιμένες ὑβρίζοντες  
 ὄντι νεανίσκῃς ἔδρασαν ταῦτα, μετεγίνω-  
 σκον μὲν ὀξύτερα τολμήσαντες εἰς γείτονα  
 πόλιν ἢ σωφρονέσερα. Σπονδὴν δὲ εἶχον,  
 ἀποδόντες πᾶσαν τὴν ἀρπαγὴν, ἀδεῶς ὑπ-  
 μίγνυσθαι καὶ πρὸ γῆν, καὶ πρὸ θάλατταν.  
 Τὸν μὲν ἔν κήρυκα τοῖς Μιτυλιωαίοις ὁ  
 Γ' ππασος ἀποσέλλει, καί τοιγε αὐτοκράτωρ  
 στρατηγὸς κεχειροτονημένος· αὐτὸς δὲ τῆ  
 Μηθύμνης ὅσον ἀπὸ δέκα σαδίων στρατό-  
 πεδον βαλλόμενος, τὰς ὅκ τῆ πόλεως ὄν-  
 τολὰς ἀνέμενε. Καὶ δύο διαγρομένων ἡ-  
 μερῶν, ἔλθων ὁ ἄγγελος, τήν τε ἀρπα-  
 γὴν ἐκέλευσε κομίσασθαι, καὶ ἀδική-  
 σαντα μηδὲν, ἀναχωρεῖν οἴκαδε· πολέμα



ἢ ἡ εἰρήνης ἐν αἰρέσει χυρόμενοι, τὴν εὐ-  
ρωπὴν εὐρισκον κερδαλεωτέραν.

Ὁ μὲν δὴ Μηθυμναίων ἡ Μιτυληναίων πόλεμος ἀδόκητον λαβὼν ἀρχὴν ἡ τέ-  
λος, ἔτω διελύθη· γίνεται δὲ χειμῶν  
Δάφνηδι ἡ Χλόῃ ἔ πολέμῳ πικρότερος·  
Ἰζαίφνης γὰρ πεσῶσα χιῶν πολλή, πάσας  
μὲν ἀπέκλεισε τὰς ὁδοὺς, πάντα δὲ κατέ-  
κλεισε ἐστὶ γεωργίας. Λάβροι μὲν οἱ χεί-  
μαρροι κατέρρθεον, ἐπεπήγει δὲ κρύσαλος·  
τὰ δένδρα ἐώκει κατακλωμένοις· ἡ γῆ  
πᾶσα ἀφανὴς ἔω, ὅτι μὴ πῶς πηγὰς παρ  
ἡ ρεύματα· ἔτ' ἐν ἀγέλλῳ τις εἰς νομίῳ  
ἦγε, ἔτε αὐτὸς προῆει τῆς θυρῶν, ἀλλὰ  
πῦρ καύσαντες μέγα πῶς ὡδὰς ἀλεκτρού-  
νων, οἱ μὲν λίνον ἔσρεφον, οἱ δὲ αἰγῶν  
τρίχας ἐπλεκον, οἱ δὲ πάγας ὀρνίθων ἐ-  
σοφίζοντο· τότε βοῶν ὀπί φάτνας φροντὶς  
ἔω ἄχυρον ἐοδιόντων, αἰγῶν ἡ προβάτων  
ἐν τοῖς σηκοῖς, φυλλάδας, ὑῶν ἐν τοῖς  
συφεοῖς, ἄκυλον ἡ βαλάνες.

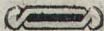
Ἀναγκαίως ἐν οἰκείας ἐπεχέσης ἀ-  
παντας, οἱ μὲν ἄλλοι γεωργοὶ ἡ νομεῖς  
ἔχαιρον, πόνων τε ἀπηλλαγμένοι πρὸς ὀ-  
λίγον,

λίγον, κ̄ τροφὰς ἐωθινὰς ἐοθίοντες, κ̄ κα-  
 θεύδοντες μακρὸν ὕπνον· ὥσε αὐτοῖς τὸν  
 χειμῶνα δοκεῖν κ̄ θέραι, κ̄ μετοπώρη, κ̄  
 ἦρος αὐτῆ γλυκύτερον. Χλόη δὲ κ̄ Δάφ-  
 νις ἦν μνήμη γηρόμηροι τῆς καταλειφθέντων  
 τερπνῶν, ὡς ἐφίλαν, ὡς ᾤφιεβαλλον, ὡς  
 ἅμα τῷ τροφῷ προσεφέροντο, νύκτας τε  
 ἀγρύπνης διήγον κ̄ λυπηρὰς, κ̄ τῷ εἰαρι-  
 νῷ ὥραν ἀνέμενον, ὅκ θανάτῃ παλιγγρε-  
 σίαν. Ἐλύπει δὲ αὐτοῦ, ἢ πῆρατις ἐλ-  
 θεῖσα εἰς χεῖρας, ἔξ ἧς ἦοσιον, ἢ γαυλὸς  
 ὄφθεις, ἔξ ἧ σιωπέιον, ἢ σύριγξ ἀμελῶς  
 ἐρριμμένη, δῶρον ἐρωτικὸν γεγνημένη· εὐ-  
 χοντο δὲ ταῖς Νύμφαις κ̄ τῷ Πανί, κ̄ τέ-  
 των αὐτοῦ ἐκλύσασθαι τῆς κακῆς, κ̄ δεῖξαι  
 ποτὲ αὐτοῖς κ̄ ταῖς ἀγέλαις ἥλιον· ἅμα  
 τε εὐχόμενοι τέχνῳ ἐζήτην, δι' ἧς ἀλλή-  
 λαις θεάσσονται. Ἡ μὲν δὲ Χλόη δεινῶς  
 ἄπορος ἦν, κ̄ ἀμήχανος· αἰεὶ γὰρ αὐτῆ  
 σιωπῆ ἢ δοκῆσα μήτηρ, ἐριάτε ξαίνειν  
 διδάσκουσα, κ̄ ἀτράκτες σρέφειν, κ̄ γάμα  
 μνημονεύουσα. Ὁ δὲ Δάφνις οἷα χολῶ  
 ἄγων, κ̄ σιωπετώτερος κόρης, τοιόνδε σύ-  
 φισμα εὔρειν εἰς θεάν τ' Χλόης.



Πρὸ τ' αὐλῆς ἔ' Δρύαντος, ἐπ' αὐτῇ  
 κῆ αὐλῇ μυρρίναι μεγάλαι δύο κ' κιττός  
 ἐπεφύκει· αἱ μυρρίναι πλησίον ἀλλήλων,  
 ὁ κιττός δὲ ἀμφοτέρων μέσος· ὡς ἐφ' ἐ-  
 κατέραν διαφείς εἶναι ἀκρέμονας ὡς ἄμπε-  
 λος, ἄντρον χῆμα διὰ τῆς φύλλων ἐπαλ-  
 λαττόντων ἐποίει· κ' ὁ κόρυμβος πολὺς  
 κ' μέγας ὅσος βότρυς κλημάτων Ἰζεκρέ-  
 ματο. Ἦν ἔν πολὺ πλῆθος πρὶ αὐτὸν  
 τῆς χειμερινῶν ὀρνίθων, ὑπερὶα τ' ἔξω τρο-  
 φῆς· πολὺς μὲν κόφυχος, πολλή δὲ κί-  
 χλη, κ' φάτται, κ' φάρεις, κ' ὄσον ἄλλο  
 κιττοφάγον πτερόν. Τύτων τῆς ὀρνίθων  
 ὑπὲρ προφάσει θήρας Ἰζώρημισεν ὁ Δάφνης,  
 ἐμπλήσας μὲν τὴν πῆραν ὀφημάτων με-  
 μελιττωμένων, κομίζων δὲ εἰς πίσιιν ἱξὸν  
 κ' βρόχος. Τὸ μὲν ἔν μεταξὺ, σαδίων  
 ἢ ἔ πλεον δεκά· ἔπω δὲ ἡ χιών λελυ-  
 μένη, πολὺν κάματον αὐτῷ παρέεχεν· ἔ-  
 ρωτι δὲ ἄρα πάντα βάσιμα, κ' πῦρ, κ'  
 ὕδωρ, κ' Σκυδικὴ χιών.

Δρόμω ἔν πρὸς τὴν αὐλιῶν ἔρχεται·  
 κ' ὑποσεισάμενος τῆς σκελῶν τὴν χιόνα,  
 τῆς τε βρόχος ἔσεισε, κ' τὴν ἱξὸν ῥάβδοις  
 μακρῶς ἐπήλειψε· κ' ἑκαδέζετο τὸ ὄντεν.



Δεν ὄρνιθας καὶ τὴν Χλόω μεριμνῶν· ἀλλ' ὄρνιθες μὲν καὶ ἦκον πολλοὶ καὶ ἐλήφθησαν ἱκανοί· ὡσεὶ ψάγματα μυρία ἔχε συλλέγων αὐσοῦ, καὶ ἀπκτιννύς, καὶ ἀποδύων τὰ πτερά· τὸ δὲ αὐλῆς προῆλθεν ἕδεις, ἕκ ἀνὴρ, ἕ γυναικίον, ἕ κατοικίδιος ὄρνις, ἀλλὰ πάντες τῷ πυρὶ παραμένοντες ἔνδον κατεκέκλειντο· ὡσεὶ πάνυ ἠπορεῖτο ὁ Δάφνις, ὡς ἕκ αἰσίοις ὄρνισιν ἐλθῶν· καὶ ἐτόλμα, ψόφασιν σκηψάμενος, ὡσαοῦται διὰ θυρῶν, καὶ ἐζήτει πρὸς αὐτὸν ὅ,τι λεχθῆναι πιθανώτερον· „ πῦρ ἐναυσόμενος „ ἦλθον. — Μὴ γὰρ ἕκ ἦσαν ἀπὸ σαδίας „ γείτονες; — Ἄρτεος ἀτησόμενος ἦκον — „ ἀλλ' ἡ πῆρα μεσὴ τροφῆς. — Οἶνε δέο- „ μαί. — Καὶ μὴ χθρὸς καὶ πρῶτω ἐτρυ- „ γησας. — Λύκος με ἐδίωκε. — Καὶ πῆ „ τὰ ἴχνη εἰ λύκος; — Θηράσων ἀφικόμην „ ἕδεις ὄρνιθας. — Τὶ ἐν θυράσας ἕκ ἀ- „ πῆει; — Χλόω θεάσασθαι βέλομαι· „ πατρὶ δὲ τίς καὶ μητρὶ παρθένης ὁμολο- „ γεῖ; παίδων δὲ πανταχῆ σιωπῆ· ἀλλ' „ ἕδεις τέτων ἀπάντων ἀνύποπτον. Ἄμει- „ νον ἄρα σιγαῖν. Χλόω δὲ ἦρος ὄψομαι, „ ἐπεὶ μὴ εἶμαρτο, ὡς εἶοικε, χειμῶνός με „ ταύτῳ ἰδεῖν.“ Τεταῦτα δὴ τίνα διανοη-

θεῖς,

θεῖς, καὶ τὰ θηραθέντα συλλαβῶν, ὠρμητο ἀπιέναι· καὶ, ὡς περ αὐτὸν οἰκτεῖραντος ἔρωτος, τάδε γίνεται.

Τράπεζαν εἶχον οἱ ἀμφὶ τὸν Δρύαντα· κρέα διηρεῖτο, ἄρτοι παρετίθεντο, κρατὴρ ἐκρινᾶτο. Εἰς δὴ κύων τῆς προβατευτικῆς, ἀμέλειαν φυλάξας, κρέας ἀρπάσας, ἔφυγε διὰ τῆς θυρῶν. Ἀλγίστας ὁ Δρύας, (καὶ γὰρ ὡς οἰκτεῖν μοῖρα) ξύλον ἀρπασάμενος, ἐδίωκε κατ' ἴχνος ὡς περ κύων. Διώκων δὲ, καὶ κτὲ τὸν κιττὸν γρόμμος, ὄρᾳ τὸν Δάφνιν ἀνατεθειμένον ὄπι στυ ὠμῆς τῆς ἄλλαν, καὶ ἀποσοβεῖν ἐγνωκότα. Κρέως μὲν καὶ κυνὸς αὐτίκα ἐπελάθετο· μέγα δὲ βοήσας, χαῖρε, ὦ παῖ, ὤριεπλέκετο καὶ κατεφίλει, καὶ ὤριῆγμ ἔσω λαβόμενος. Μικρῶ μὲν ἔν ἰδόντες ἀλλήλους, εἰς τῆς γλῶ κατερρύησαν· μείναι δὲ καρτερήσαντες ὄρδοι, προσηγόρευσάν τε καὶ κατεφίλησαν· καὶ τῆτο οἰωνεῖ ἔρρισμα αὐτοῖς ἔ μὴ πεσεῖν ἐγένετο.

Τυχῶν δὲ ὁ Δάφνις παρ' ἐλπίδας καὶ φιλήματος καὶ Χλόης, τῆτε πυρὸς ἐκαδέσθη πλησίον, καὶ ὄπι τῆς τράπεζαν ὀπί τῆς ὠμων



μων τὰς φάτας ἀπεφορτίσατο κ̅ εἶδον κο-  
 ψύχας· κ̅ διηγῆτο πῶς ἀχάλλων πρὸς  
 τῷ οἰκίῳ, ὤρμησε πρὸς τῷ ἄλλῳ· κ̅  
 ὅπως τὰ μὲν βρόχοις αὐτῆς, τὰ δὲ ἰξῶ  
 λάβοι, τῆς μύρτων κ̅ τῆς κίττης γλιχόμενα·  
 οἱ δὲ ἐπῆνευ τὸν ἐκάεργον, κ̅ ἐκέλευον  
 ἐσθίειν ὃν ὁ κύων, κατέλιπεν. Ἐκέλευον  
 δὲ τῆς Χλόης πιεῖν ἐγχεῖαι· κ̅ ἦδε χαίρῃσα  
 τοῖς τε ἄλλοις ὠρεξε, κ̅ Δάφνιδι μετὰ εἶδον  
 ἄλλῃς· ἐσκήπτετο ἢ ὀργίζεσθαι· διότι  
 ἐλθὼν, ἔμελλεν ἀποτρέχειν εἰς ἰδῶν· ὁ-  
 μως μέντοι πρὶν προσενεγκεῖν, ἀπέπιεν,  
 εἶδ' ἔτιως ἔδωκεν· ὁ δὲ καίτοι διψῶν, βρα-  
 δέως ἔπινε, παρέχων ἑαυτῷ διὰ τῆς βραδυ-  
 τῆτος μακροτέραν ἡδονήν.

Ἡ μὲν δὲ τράπεζα ταχέως ἐγένετο  
 κενὴ ἄρτων κ̅ κρεῶν· καθήμενοι δὲ πρὶ τῆς  
 Μυρτάλλης κ̅ τῆς Λάμωνος ἐπυνθάνοντο, κ̅  
 εὐδαιμόνιζον αὐτοῖς τοιῆτα γηροτρόφῃς εὐτυ-  
 χήσαντας. Καὶ τοῖς ἐπαίνοις μὲν ἦδετο,  
 Χλόης ἀκροωμένης· ὅτε δὲ κατέιχον αὐ-  
 τὸν, ὡς δύσαντες Διονύσω τῆς ὀπίσης ἡ-  
 μέρας, μικρὰ δεῖν, ὑφ' ἡδονῆς ἐκείνης ἀντι-  
 τῆς Διονύσῃ προσεκυῶσεν. Αὐτίκα ἔνθα  
 τῆς πύρας προσεκόμιζε μελιτώματα πολλὰ,

κ̄ ὅσῳ θηραθέντας δὲ τῆς ὀρνίθων· κ̄ τέ-  
 τως ἐς τράπεζαν νυκτερινῶ ἡυτρέπιζον.  
 Δεύτερος κρατὴρ ἴσατο, κ̄ δεύτερον πῦρ  
 ἀνεκάετο· κ̄ ταχὺ μάλα νυκτὸς ἡρομέ-  
 νης, δευτέρας τραπέζης ἐνεφορῶντο· μετ̄  
 ἡῶ τὰ μὲν μυθολογήσαντες, τὰ δὲ ἄσαν-  
 τες, εἰς ὕπνον ἐχώρην, Χλόη μετὰ τ̄ μη-  
 τρός, Δρύας ἅμα Δάφνιδι. Χλόη μὲν ἐν  
 ἑδὲν χρισὸν ἡῶ, ὅτι μὴ τ̄ ὀπίσθης ἡμέρας  
 ὀφθησόμενος ὁ Δάφνις· Δάφνις δὲ κενῶ  
 τέρψιν ἐτέρπετο· τερπνὸν γῶ ἐνόμιζε κ̄  
 πατρὶ συγκοιμηθῆναι Χλόης· ὥς κ̄ ὦρι-  
 ἐβαλλεν αὐτὸν, κ̄ κατεφίλει πολλαίς,  
 ταῦτα πάντα ποιεῖν Χλόῳ ὄνειροπολέ-  
 μμος.

Ὡς ἐγένετο ἡμέρα, κρῦος μὲν ἡῶ  
 Ἰθαίσιον, κ̄ αἴρα βόρειος ὑπέκαε πάντα·  
 οἱ δὲ ἀνασάντες, δύσει τῶ Διονύσῳ κριὸν  
 ἐνιαύσιον· κ̄ πῦρ ἀνακαύσαντες μέγα,  
 παρεσκευάζοντο τροφίῳ. Τῆς ἐν Νάπης  
 ἀρτοποιίης, κ̄ ἔ Δρύαντος τὸν κριὸν ἐ-  
 ψοντος, χολῆς ὁ Δάφνις κ̄ ἡ Χλόη λα-  
 βόμενοι, προῆλθον τ̄ αὐλῆς ἵνα ὁ κιττός·  
 κ̄ πάλιν βρόχους σήσαντες, κ̄ ἱξὸν ἐπα-  
 λείψαντες, ἐθήρων πλήθος ὅσῳ ὀλίγον  
 ὀρνί-

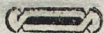


ἑρνίδων. Ἦν δὲ αὐτοῖς κὶ φιλιμαῶν  
 ὑπόλαυσις σιωπῆς, κὶ λόγων ὁμιλία τερ-  
 πνῆς· „διὰ σὲ ἦλθον, Χλόη — οἶδα  
 „ Δάφνι· — διὰ σὲ ὑπαλύω εἶσο ἀθλίως  
 „ κοφύχας· τίς ἔν σοι γίνομαι; μέμνησό  
 „ με — μνημονεύω, νῆ τὰς Νύμφας, αἷς  
 „ ὠμοσάποτε εἰς ἐκεῖνο τὸ ἄντρον, εἰς ὃ  
 „ ἤξομεν εὐθύς ἂν ἡ χιών τακῆ — ἀλλὰ  
 „ πολλὴ ὄβρι, Χλόη, κὶ δέδοικα μὴ ἐγὼ  
 „ πρὸ ταύτης τακῶ. — Θάρρει Δάφνι·  
 „ θερμός ὄβρι ὁ Ἥλιος· — εἰ γὰρ ἔτως γέ-  
 „ νοιτο, Χλόη θερμός, ὡς τὸ κᾶον πῦρ  
 „ τῷ καρδίαν τῷ ἐμῷ· — παίζεις ἀπα-  
 „ τῆς με· — ἔ μὰ τὰς αἴγας αἷς σύμε  
 „ ἐκέλευες ὀμνύειν.“

Ταῦτα ἀντεφωνήτασα πρὸς τὸν Δάφ-  
 νιν ἢ Χλόη καθάπρ ἡχώ, καλόντων αὐ-  
 εἶσο τῆς πρὸ τῷ Νάπιω, εἰσέδραμον, πο-  
 λὺ πριπτοτέραν τῆ χριζῆς θήραν κομίζον-  
 τες· κὶ ἀπαρξάμενοι τῷ Διονύσω κρατῆ-  
 ρος, ἡσθιον, κίττω τὰς κεφαλὰς ἐσεφανω-  
 μένοι. Καὶ ἐπεὶ καμρὸς ἦν, ἰακχάσαντες  
 κὶ εὐάσαντες, πρὸέπεμπον τὸν Δάφνιν,  
 πλήσαντες αὐτὸ τῷ πήραν κρεῶν κὶ ἄρτων.  
 Ἐδωκαν δὲ κὶ τὰς φάττας κὶ τὰς κίχλας  
 Λά·



Δάμωνι κ̅ Μυρτάλη κομίζεν, ὡς αὐτοὶ  
 θηράσοντες ἄλλοτε ἄλλας, ἔς τ' ἂν ὁ χει-  
 μῶν μένη, κ̅ ὁ κιττός μὴ λείπη· ὁ δὲ ἀ-  
 πήει, φιλήσας αὐτῶν ἑποτέρης Χλόης,  
 ἵνα τὸ ὀκείνης φίλημα καθαρὸν μένη. Καὶ  
 ἄλλας δὲ πολλὰς ἤλθεν ὁδὸς ἐπ' ἄλλαις  
 τέχναις· ὥσε μὴ παντάπασιν αὐτοῖς ᾤρε-  
 σθαι τὸν χειμῶνα ἀνέρασον· ἤδη δὲ ἦρος  
 ἀρχομένη, κ̅ τ' μὲν χιόνος λυομένης, τ'  
 δὲ γῆς γυμνωμένης, κ̅ τὰς πόας ὑπανθῆ-  
 σης, οἷτε ἄλλοι νομεῖς ἤγου τὰς ἀγέλας  
 εἰς νομῶν, κ̅ περὶ τῶν ἄλλων Χλόη κ̅ Δάφ-  
 νις οἷα μείζονι δαλεύοντες ποιμένι. Εὐδύς  
 ἐν δρόμος ἰὼ ὄπι τὰς Νύμφας κ̅ τὸ ἄντρον·  
 ἐντεύθεν ὄπι τὸν Πᾶνα, κ̅ τὴν πίτυν· εἶτα  
 ὄπι τὴν δρυῖν, ὑφ' ἧς καθίζοντες κ̅ τὰς ἀ-  
 γέλας ἐνεμον κ̅ ἀλλήλους κατεφίλβον. Ἀ-  
 νεζήτησάν τε κ̅ ἄνθη, σεφανῶσαι θέλον-  
 τες εἶσο θεός· τὰ δὲ ἄρτι ὁ Ζέφυρος ερέ-  
 φων κ̅ ὁ ἥλιος θερμαίνων ἐξῆλθε· ὅμως δὲ  
 εὐρέθη κ̅ ἴα, κ̅ νάρκισσος, κ̅ ἀναγαλλίς,  
 κ̅ ὅσα ἦρος πρωτοφορήματα, ἡ μὲν Χλόη  
 κ̅ ὁ Δάφνις ὑπὸ αἰγῶν κ̅ ὑπὸ οἴων τινῶν  
 γάλα νέον, κ̅ τῆτο, σεφανῆντες τὰ ἀ-  
 γάλματα, κατέσπεισαν. Ἀπῆρξαντο κ̅  
 σύριγγος, καθάσπ' τὰς ἀηδόνας ἐς τὴν



μυσικῶς ἐρεθίζοντες· αἱ δὲ ὑπερφέγγοντο  
ἐν ταῖς λόχοις, καὶ τὸν Ἰ' τῶ κατ' ὀλίγον  
ἠκρίβην, ὡς περ ἀναμιμνησκόμεθα τ' ὠδῆς  
ἐκ μακρᾶς σιωπῆς.

Ἐβληχῆσατό περ καὶ ποίμνιον· ἐσκίρ-  
τησάν περ καὶ ἄρνες, καὶ ταῖς μητράσιν ὑπο-  
κλάσαντες αὐσσοῦ, τῶ δὴ τῶ ἔσπασαν·  
τάς δὲ μήπω τετοκίας οἱ κροῖ καταδιώ-  
κοντες, καὶ κάτω σήσαντες, ἔβαινον ἄλλος  
ἄλλῳ. Ἐγίνοντο καὶ τράγων διώγματα,  
καὶ ἐς τὰς αἴγας ἐρωτικώτερα πιθήματα,  
καὶ ἐμάχοντο πρὸ τῆς αἰγῶν· καὶ ἕκαστος εἶ-  
χεν ἰδίας, καὶ ἐφύλαττε μή τις αὐτὰς μοι-  
χεύσῃ λαδῶν. Καὶ γέροντας ὀρῶντας ἐ-  
ξώρμησεν εἰς ἀφροδίτῳ τὰ τοιαῦτα θεά-  
ματα· οἱ δὲ, καὶ νέοι, καὶ σφριγῶντες, καὶ  
πολὺν ἤδη χρόνον ἔρωτα ζητῶντες, Ἰζεκά-  
οντο πρὸς τὰ ἀκέσματα, καὶ ἐτήκοντο πρὸς  
τὰ θεάματα, καὶ ἐζήτην καὶ αὐτοὶ πριπτό-  
τερόν τι φιλήματος, καὶ πριβολῆς, καὶ μά-  
λισα δὲ ὁ Δάφνης. Οἷα γὰρ ἐνηβήσας τῆ  
καὶ τὸν χειμῶνα οἰκαρία καὶ ἀχολία, πρὸς  
τε τὰ φιλήματα ὄργα, καὶ πρὸς τὰς πρι-  
βολὰς ἐσκιτάλιζε, καὶ ἰὼ ἐς πᾶν ἔργον  
πριεργότερος καὶ δρασύτερος.

Ἡ' ται

Η'τει δὴ τὴν Χλόην χαρίσασθαι οἱ  
 πᾶν ὅσον βέλεται, καὶ γυμνῶ γυμνῶ  
 συγκατακλιθῆναι μακρότερον ἢ πρόθεν  
 εἰώθεσαν· τῆτο γὰρ δὴ λείπειν τοῖς Φιλη-  
 τᾶ παιδεύμασιν, ἵνα δὴ γένηται τὸ μόνον  
 ἔρωτα παῦρον φάρμακον. Τῆς δὲ πωθανο-  
 μένης τί πλέον ὄσι φιλήματος καὶ ᾤβο-  
 λῆς, καὶ αὐτῆς κατακλίσεως, καὶ τί ἔγνω  
 δρᾶσαι γυμνός γυμνῆ ἔγκατακλινεῖς, τῆ-  
 το, εἶπεν, ὁ οἱ κριοὶ ποιῶσι τὰς οἰς,  
 καὶ οἱ τράγοι τὰς αἴγας. Ὁρᾶς ὡς μετὰ  
 τῆτο τὸ ἔργον, ἔτε ἐκείνοι φεύγουσιν  
 αὐτοῦ, ἔτε ἐκείνοι κάμνουσι διώκοντες,  
 ἀλλ' ὡσπερ κοινῆς λοιπὸν ἀπλοῦντες  
 ἡδονῆς σιωπόμενται. Γλυκύτι ὡς εἴκειν,  
 ἔσι τὸ ἔργον, καὶ γικᾶ τὸ ἔρωτος πικρόν·  
 — εἶτ' ἔχ ὀρᾶς, ὁ Δάφνι, τὰς αἴγας,  
 καὶ εἶτ' κριοῦ, καὶ εἶτ' τράγου, καὶ τὰς οἰς,  
 ὡς ὀρδοὶ μὲν ἐκείνοι δρῶσιν, ὀρδοὶ δὲ  
 ἐκείνοι πάχουσιν· οἱ μὲν, πηδήσαντες,  
 αἱ δὲ, κατανωτισάμεναι; σὺ δέ με ἀξιόσι  
 συγκατακλιθῆναι, καὶ ταῦτα γυμνῶ;  
 καὶ τοι γε ἐκείνοι πόσον ὀδεδυμένης ἐμᾶ  
 λασιώτεροι; Πείθεται Δάφνις, καὶ  
 συγκατακλινεῖς αὐτῇ, πολὺν χρόνον ἔ-  
 κειτο, καὶ ἔδεν ὧν ἐνεκα ὄργα, ποιῆν  
ὄπισθ'·



ὄψα μῆμος, ἀνίστησιν αὐτῷ, καὶ κατόπιν  
 ὤφριεφύετο μιμῆμος ὅσῳ τράγῃς· πολὺ  
 δὲ μᾶλλον ὀπρηθεῖς, καδίσας ἔκλαυσεν,  
 εἰ καὶ κριῶν ἀμαθέςερος εἰς τὰ ἔρωτος  
 ἔργα.

Ἦν δέ τις αὐτῷ γείτων, γεωργὸς  
 γῆς ἰδίας, Χρῶμις τὸ ὄνομα, παρηβῶν ἦδη  
 τὸ σῶμα. Τέτῳ γυναικίον ἰὼ ἑπακτὸν  
 ἔξ ἄσσεος, νέον, καὶ ὠραῖον, καὶ ἀλχοικίας  
 ἀβρότερον· τέτῳ Λυκαίνιον ὄνομα ἰὼ. Αὐ-  
 τῇ ὀρώσα τὸν Δάφνιν κατ' ἐκάστῳ ἡμέραν  
 παρελαύνοντα τὰς αἴγας ἔωθεν εἰς νομίῳ,  
 νύκτωρ ὅκ νομῆς, ἐπεθύμησεν ἔρασι κτή-  
 σαθαι δώροισι δελεάσασα. Καὶ δὴ ποτε  
 λοχήσασα μόνον, καὶ σύριγγα δῶρον ἔδω-  
 κε, καὶ μέλι ὅν κηρίῳ, καὶ πήραν ἐλάφῃ.  
 Εἶπεν δέ τι ὠκνεῖ, τὸν Χλόης ἔρωτα κα-  
 ταμαντευομένη· πάνυ ᾗ ἑώρα προσκείμε-  
 νον αὐτὸν τῇ κόρῃ. Πρότερον μὲν ἔν ὅκ  
 νευμάτων καὶ γέλωτος σιωπέβαλετο τέτο·  
 τότε δὲ ἔξ ἑωθινῆ σκηψαμένη πρὸς Χρῶ-  
 μιν ὡς παρὰ τίκτεσαν ἀπεισι γείτονα, κα-  
 τόπιν αὐτοῖς κατηκολέθησε, καὶ εἰς τινα  
 λόχμῳ ἐγκύψασα ἑαυτῷ, ὡς μὴ βλέ-  
 ποιτο, πάντα ἤκτεν ὅσα εἶπον, πάντα  
 εἶδεν

εἶδεν ὅσα ἔπραξαν· ἔσκα ἔλαθεν αὐτῷ  
 ἔδὲ κλαύσας ὁ Δάφνης· συναλγήσατα δὴ  
 τοῖς ἀδελίοις, καὶ καιρὸν ἤκειν νομίσασα δι-  
 τὸν, τὸν μὲν εἰς ἐκείνωσιν σωτηρίαν, τὸν δὲ  
 εἰς τῷ ἑαυτῆς ὀπιδυμίαν, ὅπτε χινᾷται  
 τοῖόν δε.

Τῆς ὀπίσεως ὡς παρὰ τῷ γυνᾷκα  
 Λάβα τῷ τίχτεσαν ἀπίσσα, φανερώς ὀπῆ  
 τῷ δρυῖν, ἐν ἧ ἑκαδέζετο Δάφνης καὶ Χλόη,  
 παραγίνεσθαι, καὶ ἀκριβῶς μιμησαμένη τῷ  
 τεταραγμένῳ, ἠσῶσον με, εἶπε, Δάφνη,  
 τῷ ἀδελίαν· ἔσκα γάρ μοι τῆς χινῶν τῆς  
 εἴκοσι ἕνα τὸν κάλλιζον ἀετὸς ἤρπασε·  
 καὶ οἷα μέγα φορτίον ἀράμηνος, ἔσκα ἔ-  
 δυνήθη μετέωρος ὀπῆ τῷ σωήθῃ τῷ  
 ὑψηλῷ κομίσει ἐκείνῳ πέτραν· ἀλλὰ  
 εἰς τῷ δε τῷ ὑλίῳ τῷ ταπεινῷ ἔχων  
 κατέπεσε. Σὺ τοίνυν, πρὸς τῆς Νυμ-  
 φῶν, καὶ τῆς Πανὸς ἐκείνης, εἰσελθὼν εἰς  
 τῷ ὑλίῳ, ἠσῶσον με τῷ χῆνα, (μόνη  
 ἢ δέδοικα εἰσελθεῖν) μὴ δὲ ὀπιίδης ἀτε-  
 λῆ με τὸν ἀριθμὸν γρόμηνον· τάχα δὲ  
 καὶ αὐτὸν τὸν ἀετὸν ὀπικτενεῖς, καὶ ἔσκα ἔτι  
 πολλὰς ὑμῶν ἄρνας καὶ ἐρίφους ἀρπάσει·  
 τῷ δὲ ἀγγέλιῳ τέως φερθήσει Χλόη.

,, πάντως αὐτῷ ἴσασιν αἱ αἴγες αἰετοῖ  
 ,, σωνέμεσσαν.

Οὐδὲν τῆς μελλόντων ὑποπτύσας ὁ  
 Δάφνις, εὐδὺς ἀνίσταται, καὶ ἀράμηνος τῷ  
 καλαύροπα, κατόπιν ἠκολούθη τῇ Λυκαί-  
 νίῳ. Ἡ δὲ ἠγείτο ὡς μακροτάτῳ τῷ Χλόης·  
 καὶ ἐπειδὴ καὶ τὸ πυκνότερον ἐγένοντο, πι-  
 γῆς πλησίον καθῆσαι κελεύσασα αὐτὸν,  
 ,, ἔρᾶς, εἶπε, Δάφνι, Χλόης, καὶ τῆτο·  
 ,, ἔμαθον ἐγὼ νύκτωρ παρὰ τῆς Νυμφῶν.  
 ,, Δι' ὀνείρατος ἐμοὶ τὰ χθιδιάσε αἱ Νύμ-  
 ,, φαι διηγῆσαντο δάκρυα, καὶ ἐκέλευσαν  
 ,, σε σῶσαι διδάξαμένῳ τὰ ἔρωτος ἔργα.  
 ,, Τὰ δὲ ἔστιν ἢ φιλήματα καὶ ὀφθαλμολογία, καὶ  
 ,, οἷα δρῶσι κριοὶ καὶ τράγοι, ἀλλὰ ταῦτα  
 ,, πηδήματα καὶ τῆς ἐκεῖ γλυκύτερα· ὀφ-  
 ,, σεσι γὰρ αὐτοῖς χρόνος μακροτέρας ἡδονῆς.  
 ,, Εἰ δὴ σοὶ φίλον ἀπηλλάχθαι κακῆς, καὶ  
 ,, ἐν πείρᾳ ἠμέδδ ζητημένων τερπνῶν, ἴδι,  
 ,, παραδίδομαι τερπνὸν σαυτὸν μαθητῷ·  
 ,, ἐγὼ δὲ χαριζομένη ταῖς Νύμφαις ἐκεί-  
 ,, ναις, διδάξω.

Οὐκ ἐκαρτέρησεν ὁ Δάφνις ὑφ' ἡδο-  
 νῆς, ἀλλ' ἄτε ἀχθῆναι καὶ ἀπόλος, καὶ ἔρῶν  
 καὶ



ἔνεος, πρὸ τῆς ποδῶν καταπεσῶν, τῷ  
 Λυκαίνιον ἰκέτευεν ὅτι τάχιςα διδάξαι τῷ  
 τέχνῳ, δι' ἧς ὁ βέλεται δράτει Χλόω-  
 κῆ, ὡσπερτι μέγα κῆ θεόπεμπτον ἀληθῶς  
 μέλλων διδάσκειδς, κῆ ἔριφον αὐτῇ δώσειν  
 ἐπιγγείλατο, κῆ τυρὰς ἀπαλῆς πρωτορ-  
 ρύτῃ γάλακτος, κῆ τῷ αἴγα αὐτῷ. Εὐ-  
 ρῆσα δὴ ἡ Λυκαίνιον ἀπολιτικῶ ἀφθοσίαν  
 οἴαν ἔ προσεδόκησεν, ἤρχετο παιδεύειν  
 τὸν Δάφνιν, τῆτον τὸν τρόπον. Ἐκέλευ-  
 σεν αὐτὸν καθίσει πλησίον αὐτῆς ὡς ἔχει,  
 κῆ φιλήματα φιλεῖν οἷα εἰώθη κῆ ὅσα, φι-  
 λῶντα ἅμα κῆ περιβάλλειν κῆ κατακλίνεδς  
 χαμαί. Ὡς δὲ ὀκαδέσθη, κῆ ἐφίλησε,  
 κῆ κατακλίθη, μαθῆσα ἐνεργεῖν δυνάμην  
 κῆ σφριγῶντα, ὀπὸ μὲν τ' ὀπὶ πλευρὰν κα-  
 τακλίσεως ἀνίστησιν, αὐτῷ δὲ ὑποσρέ-  
 σασα ἐντεχνως, εἰς τῷ τέως ζητημένῳ  
 ὀδὸν ἤγε· τὸ δὲ ἐντεῦθεν ἔδεν περιγα-  
 γετο ξένον· αὐτῇ γὰρ ἡ φύσις λοιπὸν ἐ-  
 παίδευσεν τὸ πρᾶκτέον.

Τελεθεισῆς δὲ τ' ἐρωτικῆς παιδαγω-  
 γίας, ὁ μὲν Δάφνις ἔτι ποιηρικῶ ἔχων  
 γνώμῳ, ὤρμησε τρέχειν ὀπὶ τῷ Χλόω,  
 κῆ ὅσα ἐπεπαίδευσεν, δράν αὐτίκα, καθά-  
 πρ

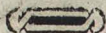
ὡς δεδοικώς μὴ βραδυίας ὀπλάθοιτο· ἡ  
 δὲ Λυκαίνιον καταχῆσα αὐτὸν, ἔλεξεν  
 ὡδε. „Ἔτι καὶ ταῦτα δεῖ σε μαθεῖν, ὦ  
 „ Δάφνι· ἐγὼ γυνὴ τυγχάνουσα πέπον-  
 „ θα νῦν ἔδεν· πάλαι γάρ με ταῦτα ἀνὴρ  
 „ ἄλλος ἐπαίδευσεν, μισθὸν τῷ παρθενίαν  
 „ λαβών· Χλόη δὲ συμπαλαίωσά σοι  
 „ ταύτῃ τῷ πάλιν, καὶ οἰμώξει, καὶ  
 „ κλαύσεται, καὶ αἵματι κείσεται πολλῶ,  
 „ κατὰ ὡς πεφονευμένη· ἀλλὰ σὺ τὸ αἷμα  
 „ μὴ φοβηθῆς· ἀλλ' ἡνίκα ἂν πείσης αὐ-  
 „ τῷ σοι παραχεῖν, ἄγαγε αὐτῷ εἰς  
 „ τῆτο τὸ χωρίον ἵνα καὶν βοήσῃ, μηδεὶς  
 „ ἀκέσῃ, καὶν δακρύσῃ, μηδεὶς ἴδῃ, καὶν  
 „ αἵμα χθῆ, λέσεται τῇ πηγῇ· καὶ μέμνη-  
 „ σο ὅτι σε ἄνδρα ἐγὼ περὶ Χλόης πε-  
 „ ποίηκα.“

Ἡ μὲν ἐν Λυκαίνιον τοσαῦτα ὑποθε-  
 μένη, κατ' ἄλλο μέρος τ' ὕλης ἀπῆλθεν,  
 ὡς ἔτι ζητῆσα τὸν χήνα· ὁ δὲ Δάφνης εἰς  
 λογισμὸν ἄγων τὰ εἰρημένα, τ' μὲν προ-  
 τέρας ὀρμῆς ἀπήλλακτο, διοχλεῖν δὲ τῇ  
 Χλόῃ ὡριτότερον ὠκνεὶ φιλήματος καὶ πε-  
 ριβολῆς, μήτε βοῆσαι θέλων αὐτῷ, ὡς  
 περὶ πολέμιον, μήτε δακρύσαι ὡς ἀλγῆ-  
 σαν,

σαν, μήτε αίμαχθῆναι, κατάφω πεφρονε-  
 μένω· ἄρτιμαθεὶς γὰρ ὡν ἐδεδοίκει τὸ αἷμα,  
 καὶ ἐνόμιζεν ὅτι ἄρα ἐκ μόνου τραύματος  
 αἷμα γίνεται. Γνωὶς δὲ τὰ σιωπήθη τέρπεσθ  
 μετ' αὐτῆς, ἐξέβη τ' ὕλης· καὶ ἐλθὼν ἵνα  
 ἐκάρθητο σεφανίσκον ἴων πλέκυστα, τὸν τε  
 χήνα τῷ δ' ἀετῶ ὀνύχων ἐψεύσατο ὄξαρ·  
 πάσαι, καὶ φιδεὶς ἐφίλισεν, οἶον, ἐν τῇ  
 τέρψει Λυκαίνιον· τῆτο γὰρ ὄξην ὡς ἀκίν-  
 δωον· ἡ δὲ τὸν σεφανον ἐφήρμοσεν αὐτῆ  
 τῇ κεφαλῇ, καὶ τῷ κόμῳ ἐφίλισεν, ὡς  
 τῷ ἴων κρείττονα. Καὶ πῆρας φροσκομί-  
 σατα παλάθης μοίραν, καὶ ἄρτες τινὰς,  
 ἔδωκε φαγεῖν· καὶ ἐσθίουτος ἀπὸ δ' σώματος  
 ἤρπαζε, καὶ ἔτως ἠσθιεν ὡσπερ νεοττὸς  
 ὄρνιδος.

Ἐσθίουτων αὐτῷ καὶ φριττότερον φι-  
 λέντων ὡν ἠσθιον, ναῦς ἀλιέων ὡφθη πα-  
 ραπλέεσα. Ἄνεμος μὲν ὄρε ἰω, γαλήνη  
 δὲ ἰω, καὶ ἐρέττειν ἐδόκει. Καὶ ἠρεττον ἐρ-  
 ρωμένως· ἠπέιγοντο γὰρ νεαλεῖς ἰχθῦς εἰς  
 τῷ πόλιν διασώσαθς τῷ τινι πλυσίω.  
 Οἶον ἐν εἰώθασιναῦται δρᾶν εἰς καμάτων  
 ἀμέλειαν, τῆτο κακῆνοι δρῶντες, τὰς κώ-  
 πας ἀνέφερον. Εἰς μὲν αὐτοῖς κελευσῆς  
 Ε  
 ναυτι-





ναυτικάς ἤδεν ὠδάς· οἱ δὲ λοιποὶ, καθά-  
 πρ' χορὸς, ὁμοφώνως κτ' καιρὸν τ' ὀκείνη  
 φωνῆς ἐβόων· ἠνίκα μὲν ἐν ἀναπεπτα-  
 μένῃ τῇ θαλάττῃ ταῦτα ἔφραττον, ἠφα-  
 νίζετο ἡ βοή, χεομένης τ' φωνῆς εἰς πολλὴν  
 αἴερα· ἐπεὶ δὲ ἄκρα τινὶ ὑποφραμόντες, εἰς  
 κόλπον μιννοειδῆ κ' κοῖλον εἰσήλασαν, μεί-  
 ζων μὲν ἠκέετο βοή, σαφὴ δὲ ἔξέπιπτεν  
 εἰς τὴν γλῶτταν τῶν κελουσμῶν ἄσματα.  
 Κοῖλος γὰρ τῷ πεδίῳ αὐλῶν ὑποκείμενος,  
 κ' τὸν ἠχὸν εἰς αὐτὸν ὡς ὄργανον δεχό-  
 μνος, πάντων τῶν λεγομένων μιμητικῶς  
 φωνῶν ἀπεδίδδεν, ἰδίᾳ μὲν τῶν κωπῶν τὸν  
 ἠχὸν, ἰδίᾳ δὲ τὴν φωνὴν τῆς ναυτῆς· κ'  
 ἐγένετο ἄκροσμα τερπνόν. Φθάνουσι τ'  
 ὑπὸ τ' θαλάττης φωνῆς, ἢ ὅτι τ' γῆς φωνὴ  
 τοσούτον ἐπαύετο βράδιον, ὅσον ἠρξάτο.

Ὁ μὲν ἐν Δάφνις εἰδὼς τὸ φραττό-  
 μνον, μόνῃ τῇ θαλάττῃ ἀφοσεῖχε. Καὶ  
 ἐτέρπετο τῇ νηὶ παρατρεχέσθῃ τὸ πεδίον  
 θάττον πτερῶν, κ' ἐπειράτο τινα διασώσα-  
 σθαι τῶν ἄσμάτων, ὡς γένοιτο τ' σύριγγος  
 μέλη. Ἡ δὲ Χλόη τότε πρῶτον πειρω-  
 μένῃ τ' καλεμένης ἠχῆς, πρῶτον μὲν εἰς τὴν  
 θαλάτταν ἀπέβλεπε, τῶν ναυτῶν κελου-  
 σμῶν,

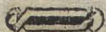
των, ποτὲ δὲ εἰς τὴν ὕλιν ὑπέσρεφε, ζη-  
τῶσα εἶναι ἀντιφωνήεντας. Καὶ ἐπεὶ παρα-  
πλευσάντων ἰὼ καὶ τῷ αὐλῶνι σιγῇ, ἔ-  
πρωδάνετο ἡ Δάφνιδος, εἰ καὶ ὀπίσω τ' ἄκ-  
ρας ὄβι θάλαττα, καὶ ναῦς ἄλλη παρα-  
πλεῖ, καὶ ἄλλοι ναῦται τὰ αὐτὰ ἤδον, καὶ  
ἅμα πάντες σιωπῶσι. Γελάσας ἔνθ' ὁ  
Δάφνις ἦδύ, καὶ φιλήσας ἠδίου φίλημα,  
καὶ τὸν τῆς ἴων σέφανος ὀκείνη ὠφιδεῖς, ἤρ-  
ξατο αὐτῇ μυθολογεῖν τὸν μῦθον τ' Ἡ-  
χῆος, αἰτήσας, εἰ διδάξειε, μισθὸν παρ'  
αὐτῆς ἄλλα φίλήματα δέκα.

„ Νυμφῶν, ὧ κόρη, πολὺ γένος,  
„ Μελικαί, Δρυάδες καὶ Ἐλαιοί· πᾶσαι  
„ καλαί, πᾶσαι μουσικαί. Καὶ μιᾶς τέττων  
„ θυγάτηρ Ἡχώ γίνεται· θυητὴ μὲν, ὡς  
„ ὅκ πατρός θυητῆ· καλὴ δὲ, ὡς ὅκ μητρός  
„ καλῆς. Τρέφεται μὲν ὑπὸ Νυμφῶν, παι-  
„ δεύεται δὲ ὑπὸ Μουσῶν συρίζειν, αὐλεῖν,  
„ τὰ πρὸς λύραν, τὰ πρὸς κιθάραν, πᾶ-  
„ σαν ὠδῶ· ὡς καὶ παρθενίας εἰς ἄνδρος  
„ ἀκμάσασα, ταῖς Νύμφαις σιωεχόρουε,  
„ ταῖς Μούσαις σιωῆδεν· ἄρρενας δὲ ἔφευγε  
„ πάντα, καὶ ἀνδρώπης καὶ θεῶς, φίλῃτα  
„ τὴν παρθενίαν· ὁ Πάν ὀργίζεται τῇ κό-

33 ρη, τ' μουσικῆς φθονῶν, ἔ κάλλεος μὴ  
 35 τυχῶν· κ' μανίαν ἐμβάλλει τοῖς ποιμέσι  
 37 κ' τοῖς ἀπόλοις. Οἱ δὲ, ὡσπερ κύνες,  
 39 ἢ λύκοι, διασπῶσιν αὐτῶ, κ' ῥίπτουσιν  
 41 εἰς πᾶσαν γῆν ἔτι ἄδοντα τὰ μέλη.  
 43 Καὶ τὰ μέλη Γῆ, χαριζομένη Νύμφαις,  
 45 ἔκρυψε πάντα. Καὶ ἐτήρησε τῶ μουσι-  
 47 κῶ, κ' γνώμῃ Μουσῶν ἀφίησι φωνῶ, κ'  
 49 μιμῆται πάντα, καθάπῃ τότε ἡ κόρη,  
 51 θεῶν, ἀνδρώπων, ὄργανα, θυρία· μι-  
 53 μῆται κ' αὐτὸν συρίττοντα τὸν Πᾶνα.  
 55 Ο' δὲ ἀκέσας, ἀναπηδᾷ κ' διώκει κ' τῆσ'  
 57 ὄρων, ὅκ' ἐρῶν τυχεῖν, ἀλλ' ἢ ἔ μαθεῖν  
 59 τίς ὅστιν ὁ λανθάνων μαθητής. " Ταῦτα  
 μυθολογήσαντα τὸν Δάφνιν, ἔ δέκα μό-  
 νον φιλήματα, ἀλλὰ πάνυ πολλὰ κατεφί-  
 λησεν ἡ Χλόη· μικρῶ γὼ κ' τὰ αὐτὰ εἶπεν  
 Ἡχώ, καθάπῃ μάρτυρῶσα ὅτι μηδὲν ἐ-  
 ψευσατο.

Θερμότερον δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν γιγ-  
 νομένω ἔ ἡλίω, οἷα ἔ μὲν ἦρος παυομένω,  
 ἔ δὲ θερος ἀρχομένω, πάλιν αὐτοῖς ἐγί-  
 νοντο καινὰ τέρψεις κ' θερεῖοι. Ο' μὲν γὼ  
 ἐνήχετο ἐν τοῖς ποταμοῖς, ἡ δὲ ἐν ταῖς  
 πηγαῖς ἐλέετο· ὁ μὲν ἐσύριζεν, ἀμιλλώ-  
 μισο





μυρος πῶς τὰς πίτυς, ἢ δὲ ἤδε, τὰς ἀη-  
δόσιν ἐρίζουσα. Ἐθήρων ἀκρίδας λάλης, ἐ-  
λάμβανον τέττιγας ἠχῆντας, ἄνθη συνέ-  
λεγον, δένδρα ἔσειον, ὀπώρας ἠσθιον.  
Ἦδη ποτὲ κ' γυμνοὶ συγκατεκλίθησαν, κ'  
ἐν δέρμα αἰγὸς ἐπεσύραντο. Καὶ ἐγένετο  
ἂν γυνὴ Χλόη ῥαδίως, εἰ μὴ Δάφνιν ἐτά-  
ραξε τὸ αἷμα. Ἀμέλει κ' δεδοικῶς μὴ νι-  
κηθῆναι τὸν λογισμὸν ποτε, πολλὰ γυμνῶ-  
σαι τὴν Χλόην ὅσα ἐπέτρεπεν· ὥστε ἐ-  
θαύμαζε μὲν ἡ Χλόη, τὴν δὲ αἰτίαν ἠ-  
θεῖτο πυθέσθαι.

Ἐν τῷ θέρει τῷδε, κ' μνηστῆρων πλῆ-  
θος ὡς πρὸς τὴν Χλόην, κ' πολλοὶ πολ-  
λαχόθεν ἐφοίτων παρὰ Δρύαντα, πῶς  
γάμον αἰτῶντες αὐτῇ· κ' οἱ μὲν τι δῶρον  
ἔφερον, οἱ δὲ ἐπιγγέλλοντο μεγάλα. Ἦ  
μὲν ἐν Νάπῃ τὰς ἐλπίσιν ἐπαυρομένη, συ-  
νεβέλευσεν ἐκιδόναι τὴν Χλόην, μηδὲν  
κατέχειν οἴκοι πῶς πλέον τηλικαύτῃ κό-  
ρῃ, ἢ τάχα μικρὸν ὕπερον νέμωσα τὴν  
παρθενίαν ὑπολέσει, κ' ἄνδρα ποιήσεται  
τινα τῶν ποιμένων ὅπῃ μήλοισι ἢ ῥόδοις ἄλλ'  
ἐκείνῃ τε ποιῆσαι δέσποιναν οἰκίας, κ' αὐ-  
τῷ πολλὰ λαβόντας, ἰδίῳ φυλάττειν αἰ-



τὰ κ' γνησίῳ παιδίῳ (ἐγεγόνει δὲ αὐτοῖς ἄρ-  
 ρεν παιδίον ἕως πολλῶν τινος) Ὁ δὲ Δρύ-  
 ας ποτὲ μὲν ἐδέλγετο τοῖς λεγομένοις •  
 (μείζονα ᾧ ἢ κ' ποιμαίνουσιν κόρην δῶρα  
 ὠνομάζετο παρ' ἐκάσθ) • ποτὲ δὲ ὡς κρεί-  
 ττων ὄσιν ἢ παρθένος μνηστῆρων γεωργῶν,  
 κ' ὡς, εἴποτε ἔσθ' ἀληθινὰς γονέας εὐροί,  
 μεγάλως αὐτοῦ εὐδαίμονας θήσει, ἀνε-  
 βάλλετο τὴν ὑπόκρισιν, κ' εἶλκε χερόνιον ὅτι  
 χερόνιον, κ' ἐν τῷ τέως ἀπεκέρδαιεν ὅτι ὀ-  
 λίγα δῶρα. Ἡ μὲν δὲ μαθῆσα, λυπηρῶς  
 πάνυ διήγε, κ' τὸν Δάφνιν ἐλάνθανεν ὅτι  
 πολὺ, λυπεῖν ἔδέλγεσα • ὡς δὲ ἐλιπά-  
 ρει κ' ἐνέκειτο πυνθανόμενος, κ' ἐλυπεῖτο  
 μάλλον μὴ μανθάνων ἢ ἐμέλλε μαθῶν,  
 πάντα αὐτῷ διηγεῖται • ἔσθ' μνηστρομένης,  
 ὡς πολλοὶ κ' πλέσιοι, ἔσθ' λόγους ἕς ἢ  
 Νάπη απεύδουσα πρὸς τὸν γάμον ἔλεγε  
 ὡς ὅτι ἀπέπατο Δρύας, ἀλλ' ὡς εἰς τὸν  
 τρυγητὸν ἀναβέβληται.

Ἐκφρων ὅτι τέτοις ὁ Δάφνις γίνε-  
 ται, κ' ἐδάκρυσεν καθήμενος, ὑποφανείσθαι,  
 μηκέτι νεμήσης Χλόης, λέγων • κ' ὅτι αὐ-  
 τὸς μόνος, ἀλλὰ κ' τὰ πρόβατα μετὰ τοῦ-  
 ταν ποιμένα. Εἶτα ἀνενεγκὼν ἀνεθάρρει, κ'  
 πεί-

πείσειν ἐνενοίει τὸν πατέρα, καὶ ἓνα τῶν  
 μνωμένων αὐτὸν ἠρίθμει, καὶ πολὺ κρατή-  
 σαι ἤλπιζε τῶν ἄλλων. Ἐν αὐτὸν ἐτάρατ-  
 τεν· ὅτι ἰὼ Λάμων πλῆσιος· τῆτο αὐτῆ  
 τῷ ἐλπίδα μόνον λεπτῷ ἐργάζετο. Οὐ-  
 μως δὲ ἐδόκει μναῖσαι, καὶ τῇ Χλόῃ συνε-  
 δόκει· τῷ Λάμωνι μὲν ἔν ἑδὲν ἐτόλμησεν  
 εἰπεῖν, τῇ Μυρτάλῃ δὲ θαρρήσας καὶ τὸν  
 ἔρωτα ἐμήνυσε, καὶ πρὸς τὸ γάμῃ λόγους  
 προσήνεγκεν· ἡ δὲ τῷ Λάμωνι νύκτωρ,  
 ἐκοινωνήσατο. Σκληρῶς δὲ ὁκέϊνα τῷ ἐν-  
 τευξιν ἐνεγκόντος, καὶ λοιδορήσαντος εἰ παι-  
 δι θυγάτριον ποιμένων προξενεῖ μεγάλῃ  
 ὄν τοῖς γνωρίσμασιν ἐπαγγελλομένῳ τύ-  
 χῃ, ὅς αὐτοῦ, εὐρῶν εἶσι οἰκείας, καὶ ἐ-  
 λευθέρως θήσει, καὶ δεσπότας ἀγρῶν μει-  
 ζόνων, ἡ Μυρτάλη διὰ ἔρωτα φοβημένη,  
 μὴ τελέως ἀπελπίσας ὁ Δάφνις τὸν γά-  
 μον, τολμήσει τὶ θανατώδες, ἄλλας  
 αὐτῷ τὴν ἀντιρρήσεως αἰτίας ἀπήγγελλε.

„ Πένητές ἐσμεν, ὦ παῖ, καὶ δεόμεθα νόμ-  
 „ φης φερέστις τι μᾶλλον· οἱ δὲ πλῆσιοι,  
 „ καὶ πλυσίων νυμφίων δεόμενοι. Γ' ἴθι δὴ,  
 „ πείσον Χλόην, ἡ δὲ τὸν πατέρα, μη-  
 „ δὲν αὐτῆν μέγα, καὶ γαμῆν. Πάντως  
 „ δέπε καὶ κείνη φιλεῖ σε, καὶ βέλεται συγ-





καθεύδειν πένητι καλῶ μᾶλλον ἢ πηδί-  
κῳ πλεσίῳ. “

Μυρτάλη μὲν ἔποτε ἐλπίσασα Δρύ-  
αντα τέτοις συντεθήσεσθαι, μνηστῆρας ἔχον-  
τα πλεσιωτέρους, εἰσπεπῶς ὤετο παρητή-  
σθαι τὸν γάμον, Δάφνις δὲ οὐκ εἶχε μέμ-  
φασθαι τὰ λελεγμένα· λειπόμνος δὲ πολὺ  
τῆς αἰτημένων, τὸ σύνηδες ἔρασαῖς πενο-  
μένοις ἔπαρτεν· ἐδάκρυε, καὶ τὰς Νύμφας  
αὐτῆς ὀκάλει βοηθῆς. Αἱ δὲ αὐτῶ καθεύ-  
δοντι νύκτωρ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐφίσανται χή-  
μασιν, ἐν οἷς καὶ πρῶτον· ἔλεγε δὲ ἡ  
πρεσβυτάτη πάλιν. „Γάμος μὲν μέλει τῆ  
„Χλόης ἄλλω θεῶ· δῶρα δέσσοι δῶσομαι ἡ-  
„μεῖς, ἃ δέλξει Δρύαντα. Ἡ ναῦς, ἡ  
„τῆς Μυθημναίων νεανίσκων, ἡς τὴν λύ-  
„γον αἰσάποτε αἶγες κατέφαγον, ἡ-  
„μέρα μὲν ὀκείνη μακρὰν τῆ γῆς ὑπηνέχ-  
„θη πνεύματι· νυκτὸς δὲ, πελαγίῳ τα-  
„ράξαντος ἀνέμου τὴν θάλατταν, εἰς τὴν  
„γῆν, εἰς τὰς ἄκρας πέτρας ἔξεβράθη.  
„Αὐτὴ μὲν ἐν διεφθάρῃ, καὶ πολλὰ τῆς ἐν  
„αὐτῇ· Βαλάντιον δὲ τριχιλίῳ δραχμῶν  
„ὑπὸ τῆ κύματος ἠπεπτύθη, καὶ κεῖται φυ-  
„κίεις κεκαλυμμένον πλησίον δελφίνος νε-  
„κρῶς

„ κρεῖ, δι' ὃν ἔδειξ ἔδὲ προσῆλθεν ὁδοιπό-  
 „ ρος, τὸ δυσῶδες τ' σιπεδόνος παρατρέ-  
 „ χων. Ἀλλὰ σὺ πρόσσελθε, καὶ προσελ-  
 „ θῶν ἀνελῶ, καὶ ἀνελόμηνος, δός. Ἰκανόν  
 „ σοι δόξαι νῦν μὴ πένητι· χρόνῳ δὲ ὕψε-  
 „ ρον ἔση καὶ πλέσιος.

Αἱ μὲν ταῦτα εἰπεῖσαι, τῇ νυκτὶ,  
 συναπῆλθον· ἡρομένης δὲ ἡμέρας ἀναπη-  
 δήσας ὁ Δάφνης πῆριχαρῆς, ἤλαυνε βοίζῳ  
 πολλῶ τὰς αἴγας εἰς τὴν νομῆν· καὶ τὴν  
 Χλόην φιλήσας, καὶ τὰς Νύμφας προσκυ-  
 νήσας, κατήλθεν ὅπῃ θάλατταν, ὡς πε-  
 ριρράναδος θέλων· καὶ ὅπῃ τ' ψάμμε, πλη-  
 σίον τ' κυματωγῆς, ἐβάδιζε, ζητῶν τὰς  
 τριχιλίας. Ἐμελλε δὲ ἄρα ἔ πολλὸν κά-  
 ματον ἔξειν· ὁ γὰρ δελφίς ὑπὸ ἀγαθὸν ὁ-  
 δῶδως, αὐτῷ προσέπιπτεν ἐρριμένος καὶ  
 μυδῶν· ἔ τῇ σιπεδόνι καθάπῃ ἡγεμόνι  
 χρόμηνος ὁδὲ προσῆλθε τε εὐδύς, καὶ τὰ  
 φυκία ἀφελὼν, εὐρίσκει τὸ βαλάντιον  
 ἀργυρίδ μεσόν. Τῆτο ἀνελόμηνος, καὶ εἰς  
 τὴν πῆραν ἐνθέρμηνος, ἔ πρόσθεν ἀπῆλθε,  
 πῆρι τὰς Νύμφας εὐφημῆσαι καὶ αὐτῷ  
 τὴν θάλατταν. Καίπῃ γὰρ ἀπόλος ὢν,  
 ἤδη καὶ τὴν θάλατταν ἐνόμιζε τ' γῆς γλυ-  
 κυ-

κυτέραν, ὡς εἰς τὸν γάμον αὐτῷ τὸν Χλόης συλλαμβάνουσιν.

Εἰλημμένος δὲ τῆς τριχιλίων, ἔκέτ' ἔμελλεν· ἀλλ', ὡς πάντων ἀνθρώπων πλεσιώτατος, ἔ μόνον τῆς ἐκεῖ γεωργῶν, αὐτίκα ἐλθὼν παρὰ τῷ Χλόῳ, διηγείται τὸ ὄναρ, δείκνυσι τὸ βαλάντιον, κελύει τὰς ἀγέλας φυλάττειν, ἐστ' ἂν ἐπαπέλθῃ, καὶ συντείνας, σοβεῖ παρὰ τὸν Δρύαντα· καὶ εὐρῶν πυρρίστινας ἀλωνοτριβῆντα μετὰ τῆ Νάπης, πάνυ θρασὺ ἐμβάλλει λόγον πρὸς γάμῳ, „Εμοὶ δὸς Χλόῳ  
 „ γυναικα· ἐγὼ καὶ συρίζειν οἶδα καλῶς,  
 „ καὶ κλαῖν ἄμπελον, καὶ φυτὰ κατορύττειν.  
 „ Οἶδα καὶ γῆν ἀρεῖν, καὶ λικμηῆσαι πρὸς ἀνεμον.  
 „ Ἀγέλιω δὲ ὅπως νέμω, μάργυρος Χλόῃ· πεντήκοντα αἶγας παραλαβῶν,  
 „ διπλασίονας πεποίηκα· ἔθρεψα καὶ τράγους μεγάλους καὶ καλούς, πρότερον δὲ ἄλλοτρίοις τὰς αἶγας ὑπεβάλλομαι.  
 „ Ἀλλὰ καὶ νέος εἰμι, καὶ γείττων ὑμῖν ἄμεμπτος· καί με ἔθρεψεν αἶξ, ὡς Χλόῳ οἷς.  
 „ Τοσῶτον δὲ τῆς ἄλλων κρατῆρ, ἔδδὲ δώροισι ἠττηθήσομαι· Ἐκείνοι δώσουσιν αἶγας καὶ πρόβατα, καὶ ζεῦγος ψωραλέων βοῶν



„βοῶν, κὲ σῖτον μηδὲ ἀλεκτορίζας θρέ-  
 „ψαι δυνάμην· παρ' ἐμῆ δὲ αἶδε ὑμῖν  
 „τριχίλια. Μόνον ἴσω τῆτο μηδεῖς, μὴ  
 „Δάμων αὐτὸς ἕμὸς πατήρ.“ ἅμα τε ἐ-  
 δίδε, κὲ ᾠριβαλῶν κατεφίλει.

Οἱ δὲ παρ' ἐλπίδα ἰδόντες τοσῶτον  
 ἀργύριον, αὐτίκα τε δῶσειν ὑπηγγέλλον-  
 το τῷ Χλόῳ, κὲ πείσειν ὑπιχνῆντο Λά-  
 μωνα. Ἡ μὲν ἔν Νάπη μετὰ τῷ Δάφνιδος  
 αὐτῆ μένεσα, ᾠρήλαυνε ὅσῳ βᾶς, κὲ τοῖς  
 τριβόλοις κατειργάσατο τὸν σάχυν. Οἱ  
 δὲ Δρύας θησαυρίζας τὸ βαλάντιον ἔνθα  
 ἀπέκειτο τὰ γνωρίσματα, ταχὺς παρὰ  
 τὸν Δάμωνα κὲ τῷ Μυρτάλλῳ ἐφέρετο,  
 μέλλων παρ' αὐτῆ, τὸ καινότερον, μνᾶ-  
 ρθ νυμφίον· εὐρῶν δὲ κᾠκείνης κριθία με-  
 τρῶντας ἔπεθ πολλῆ λελικμημένα, ἀδύμως  
 τε ἔχοντας ὅτι, μικρῆ δαῖν, ὀλιγώτερα  
 ἢ τῆ καταβληθέντων σπερμάτων, ἐπ'  
 ὁκείνοις μὲν παρεμυθήσατο, κοινῶ ὁμολο-  
 γήσας αἰτίαν πανταχῆ γεγονέναι· τὸν  
 δὲ Δάφνιν ἠτέτο Χλόη, κὲ ἔλεγε ὅτι,  
 „πολλὰ ἄλλων διδόντων, ἐδὲν παρ' αὐτῆ  
 „λήψεται, μᾶλλον δέτοι οἴκοθεν αὐτοῖς  
 „ᾠπδώσει· συντεθράφθαι γῶ ἄλλήλεις, κᾠν



„ τῷ νέμειν συνῆφθαι φιλία ραδίως λυθῆ-  
 „ ναι μὴ δυναμένη· ἦδη δὲ κὶ ἡλικίαν ἔ-  
 „ χειν ὡς καθεύδειν κὶ μετ' ἀλλήλων.“ Οἱ  
 μὲν ταῦτα, καὶ ἔτι πλείω ἔλεγεν, οἷα  
 εἶπεσαι ἀδελφου ἔχων τὰς τριχιλίας· ὁ  
 δὲ Δάμων ἔτι μῆτε πενίαν προσβάλλεσθαι  
 δυνάμενος, (αὐτοὶ γὰρ ἔχ' ὑπερφάνην), μῆ-  
 τε ἡλικίαν Δάφνιδος (ἦδη γὰρ μειρέκιον ἦν),  
 τὸ μὲν ἀληθές· ἔδ' ὡς ἐξηγόρευσεν, ὅτι  
 κρείττων ὅτι τοιάτῃ γάμῃ· χρόνον δὲ σιω-  
 πήσας ὀλίγον, ἔτως ἀπεκρίνατο.

„ Δίκαια ποιεῖτε εἰς γείτονας προ-  
 „ τιμῶντες τῆς ξένων, κὶ πενίας ἀγαθῆς  
 „ πλεῖτον μὴ νομίζοντες κρείττονα. Οἱ Πάν  
 „ ὑμᾶς ἀντὶ τῆς δε κὶ αἱ Νύμφαι φιλή-  
 „ σαιαν. Ἐγὼ δὲ απεύδω μὲν κὶ αὐτὸς  
 „ τὸν γάμον· κὶ γὰρ ἂν μαινοίμην, ἡμιγέ-  
 „ ρων τε ὦν ἦδη, κὶ χειρὸς εἰς τὰ ἔργα  
 „ δεόμενος κρείττοτέρας, ὡς μὴ κὶ τὸν ὑ-  
 „ μέτερον οἶκον φίλον προσλαβεῖν. Ἀ-  
 „ γασόντι μέγα· κῆρυκα δὲ καὶ  
 „ Ἥλση, καλὴ κὶ ὠραῖα κόρη, κὶ πάντα  
 „ ἀγαθῆ· δῆλος δὲ ὦν, ἔδενός εἰμι τῆς ἐ-  
 „ μῶν κύριος· ἀλλὰ δεῖ τὸν δεσπότην μαν-  
 „ θάνοντα ταῦτα συγχωρεῖν· φέρε ἔν,  
 „ ἀνα-

„ ἀναβαλλώμεθα τὸν γάμον εἰς τὸ μετό-  
 „ πωρον. Ἀφίξεο δὲ τότε λέγεσθιν αὐτὸν  
 „ οἱ παραγινομένοι περὶ ἡμᾶς ὅς ἔστι ἄσπετος·  
 „ Τότε ἔσονται ἀνὴρ καὶ γυνή· νῦν δὲ φι-  
 „ λείτωσαν ἀλλήλους ἀδελφοί. Ἰδοὶ μό-  
 „ νον, ὦ Δρύα, τοσούτον· ἀπεύδεις πᾶσι  
 „ μεϊράκιον κρείττον ἡμῶν. Οἱ μὲν ταῦτα  
 „ εἰπὼν, ἐφίλησέ τε αὐτὸν, καὶ ὄρεξε πο-  
 „ τὸν, ἤδη μεσημβρίας ἀκμαζέσης, καὶ πρὸς-  
 „ πεμφε μέχρι τινός, φιλοφρονέμενος πάντα.

Οἱ δὲ Δρύας ἔπαρέργως ἀκέσας τὸν  
 ὑπερον λόγον ἔβλάμυνος, ἐφρόντιζε βα-  
 δίζων καθ' αὐτὸν ὅς τις ὁ Δάφνης· „ Ἐτρία-  
 „ φη μὲν ὑπὸ αἰγός, ὡς κηδομένων θεῶν·  
 „ ἔστι δὲ καλὸς καὶ ἔδεν εἰκῶς σιμῶ γέρον-  
 „ τι καὶ μαδώσει γυναικί. Εὐπόρησε δὲ καὶ  
 „ τριχιλίῳ, ὅσον ἔδεν ἀχράδων εἰκός ἔχειν  
 „ ἀπόλον· Ἄρα καὶ τῆτον ἔξέθηκέ τις ὡς  
 „ Χλόω; Ἄρα καὶ τῆτον εὔρε Λάμων, ὡς  
 „ ἐκείνῳ ἐγώ; Ἄρα καὶ γνωρίσματα ὁ-  
 „ μοια παρέκειτο τοῖς εὔρεθεισιν ὑπ' ἐμῆ;  
 „ Ἐὰν ταῦτα ἔστω, ὦ Δέσποτα Πάν, καὶ  
 „ Νύμφαι φίλαι, τάχα ἔστω ἴδιος εὐρών,  
 „ εὐρήσει τι καὶ τῆς Χλόης ὑπερρήτων. Τακ-  
 „ αῦτα μὲν περὶ αὐτὸν ἐφρόντιζε καὶ ἀνεῖρα-  
 „ πά-

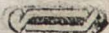


πόλει μέχει τ' ἄλω· ἔλθων δὲ ἐκεῖ, καὶ  
τὸν Δάφνιν μετέωρον πρὸς τὴν ἀκοίῃ κα-  
ταλαβὼν, ἀνέρρωσέ τε γαμβρὸν προσαγο-  
ρεύσας, καὶ τῷ μετοπώρῳ εὖ γάμκι θήσειν  
ἐπαγγέλλεται, δεξιάν τε ἔδωκεν, ὡς ἰ-  
δενὸς ἐσομένης, ὅτι μὴ Δάφνιδος, Χλόης.

Θᾶπτον ἔν νοήματος, μηδὲν πιὼν,  
μηδὲ φαγὼν, παρὰ τὴν Χλόην κατέδρα-  
με· καὶ εὐρὼν αὐτῷ ἀμέλγυσαν, καὶ τυρο-  
ποιῆσαν, τόν τε γάμον εὐηγγελίζετο, καὶ  
ὡς γυναῖκα λοιπὸν μὴ λανθάνων κατε-  
φίλει, καὶ ἐκοινῶνει τ' πόνη· ἤμελγε μὲν  
εἰς γαυλὰς τὸ γάλα, ἐνεπήγνυ δὲ ταρ-  
σοῖς εὖ τυρὰς· ἠροτέβαλλε ταῖς μητρά-  
σιν ἄρνας καὶ εὖ ἐρίφους. Καλῶς δὲ ἔ-  
χόντων τέτων, ἀπελέσαντο, ἐνέφαγον,  
ἐπιον, ἠφιήσαν ζητῶντες ὁπώραν ἀκμά-  
ζισαν. Ἦν δὲ ἀφθονία πολλή διὰ τὸ τ'  
ῶρας πᾶμφορον· πολλαὶ μὲν ἀχράδες,  
πολλαὶ δὲ ὄχλαι, πολλαὶ δὲ μῆλα· τὰ  
μὲν ἤδη πεπτωκότα κάτω, τὰ δὲ ἔτι ἐ-  
πὶ τῆς φυτῆς· τὰ ὑπὲρ τῆς γῆς, εὐωδέστερα·  
τὰ ὑπὲρ τῆς κλάδων, εὐανδέστερα· τὰ μὲν  
οἶον οἶνος ἀπῶζε· τὰ δὲ, οἶον χευσὸς ἀ-  
πέλαμπε. Μία μηλέα τετρώγητο, καὶ  
ἔτε

ἔτε καρπὸν εἶχεν, ἔτε φύλλον. Γυμνοὶ πάντες ἦσαν οἱ κλάδοι, καὶ ἐν μῆλον ἐπέδετο ἐν αὐτοῖς ἀκροῖς ἀκρότατον, μέγα καὶ καλόν, καὶ τῷ πολλῶν τῷ εὐωδίαν ἐνίκα μόνον. Εἶδισεν ὁ τρυγῶν ἀνελθεῖν, ἠμέλησε καθελεῖν· τάχα δὲ καὶ ἐφύλαττε τὸ καλὸν μῆλον ἐρωτικῶς ποιμένι.

Τῆτο τὸ μῆλον ὡς εἶδεν ὁ Δάφνις, ὄρμα τρυγᾶν ἀνελθῶν, καὶ Χλόης κωλύσεως ἠμέλησεν· ἡ μὲν ἀμεληθεῖσα, ὀρμηθεῖσα πρὸς τὰς ἀγέλας ἀπῆλθε. Δάφνις δὲ ἀναδραμῶν, ἐξίκετο τρυγῆσαι καὶ κομίσαι δῶρον Χλόῃ, καὶ λόγον τοῖόν τε εἶπεν ὀργισμένη·  
 „ὦ παρθένε, τῆτο τὸ  
 „μῆλον ἐφύσαν ὦραι καλαί, καὶ φυτὸν κα-  
 „λὸν ἔθρεψε, πεπαίνοντος ἡλίου, καὶ ἐτή-  
 „ρησεν ἡ Τύχη, καὶ σὸς ἔμελλον αὐτὸ κα-  
 „ταλιπεῖν ὀφθαλμῶς ἔχων, ἵνα πέσῃ  
 „χαμαί, καὶ ἡ ποιμνιον αὐτὸ πατήσῃ νε-  
 „μόμῃνον, ἢ ἐρπετὸν φαρμάξῃ συροῦμῃνον,  
 „ἢ χεῖνος δαπανήσῃ κείμῃνον, βλεπόμε-  
 „νον, ἐπαινέμῃνον. Τῆτο Ἀφροδίτη κάλλος  
 „ἔλαβεν ἄφλον· τῆτο ἐγὼ σοὶ δίδωμι νικη-  
 „τήριον. Ὁμοίως ἔχομεν, σὺ σὲς μάρτυρας·  
 „ἐκεῖνος ἡ ποιμνί, ἀπόλλος ἐγώ. Ταῦ-  
 τα



τα εἰπὼν, ἐντίθεισι τοῖς κόλποις· ἡ δὲ ἐγ-  
 γύς γρόμνον κατεφίλησεν· ὡσε, ὁ Δάφ-  
 νις ἔμετέγνω τολμήσας ἀνελθεῖν εἰς το-  
 σῆτον ὕψος· ἔλαβε γὰρ κρεῖττον καὶ λευσι-  
 μήλα φίλημα.





## Λ Ο Γ Ο Σ Δ'.

**Η**κων δέ τις ὅκ τ' Μιτυλήνης ὁμόδουλος  
ἔξ Λάμωνος, ἤγγειλεν ὅτι ὀλίγον  
πρὸς τὴν τρυγητῆ ὁ δεασότης ἀφίξεται, μα-  
θησόμενος μήτι ὅσον ἀρχὴς ὁ τῆς Μηθυμ-  
ναίων εἰσπλῆς ἐλυμήνατο. Ἡ'δη ἔν τῃ  
Θέρῃς ἀπιόντος, καὶ τῆ μετοπώρῃ προ-  
σίοντος παρεσκύαζεν αὐτῷ τὴν κα-  
ταγωγὴν ὁ Λάμων εἰς πᾶσαν θεὰς ἡ-  
δονίῳ. Πηγὰς ἔξεκάθαιρεν, ὡς ὕδωρ κα-  
θαρὸν ἔχοιεν· τὴν κόπρον ἔξεφόρει τ' αὐ-  
λῆς, ὡς ἀπόρροια μὴ διοχλοίῃ· τὸν πα-  
ράδεισον ἐφ'εράπειεν, ὡς ὀφθαίη καλός.

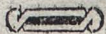
Η<sup>ν</sup> δὲ ὁ παράδεισος πάγκαλόν τι  
 λεῖμα, καὶ κατ' ὄψιν βασιλικός. Ἐκτέτατο  
 μὲν εἰς σαδὶς μῆκος, ἐπέκειτο δὲ ἐν χώ-  
 ρῳ μετεώρῳ, τὸ εὖρος ἔχων πλέθρων τετ-  
 τάρων. Εἶκασεν ἄντις αὐτὸν πεδίῳ μακρῷ.  
 Εἶχε δὲ πάντα δένδρα, μηλέας, μυρρίνας,  
 ὄχνας, καὶ ροιάς, καὶ συκίῳ, καὶ ἐλαίας· ἐτέ-  
 ρωσι ἄμπελον ὑψηλίῳ· καὶ ἐπέκειτο ταῖς  
 μηλέαις καὶ ταῖς ὄχναις, ὑψίστα, κα-  
 θάσπ' ὡς ἔ καρπὸς αὐταῖς προσερίζουσα·  
 τοσαῦτα, ἡμερα. Ἦσαν δὲ καὶ κυπάριτ-  
 τοι, καὶ δάφνοι, καὶ πλάτανοι, καὶ πίτυς.  
 Ταύταις πάσαις ἄντι τῆς ἄμπελος κίττος ἐ-  
 πέκειτο· καὶ ὁ κόρυμβος αὐτῆς μέγας ὢν καὶ  
 μελανόμυρος, βότρυν ἐμιμῆτο. Ἐνδοῦ  
 ὡς τὰ καρποφόρα φυτὰ, καθάσπ' φρερέ-  
 ρημα· ἔξωθεν ὑψίστα τὰ ἄκαρπα, κα-  
 θάσπ' θριγγός χειροποίητος· καὶ ταῦτα  
 μέντοι λεπτῆς αἰμασιᾶς ὑψίστα ὑψίστα  
 λος. Τέτμητο καὶ διεκέκριτο πάντα, καὶ  
 ἐλέγχος ἐλέγχος ὑψίστα. Ἐν μετεώ-  
 ρῳ δὲ οἱ κλάδοι συνέπιπτον ἀλλήλοις, καὶ  
 ἐπήλαττον τὰς κόμας· ἐδόκει μέντοι καὶ ἡ  
 τέτων φύσις εἶναι τέχνης. Ἦσαν καὶ ἀν-  
 θῶν ὑψίστα, ὢν τὰ μὲν ἔφερον ἡ γῆ, τὰ  
 δὲ ἐποίει τέχνη· ῥοδωνιά, καὶ ὑάκινθοι, καὶ  
 κρι-

κρίνα, χειρὸς ἔργα· ἰωνίαις, καὶ ναρκίσσας,  
καὶ ἀναγαλλίδας ἔφερεν ἡ γῆ. Σκιά τε ἰὼ  
θέραι, καὶ ἦρος ἀνδή καὶ μετοπώρα τρύγη,  
καὶ κῆ πᾶσαν ὥραν ὀπώρα.

Ἐντεῦθεν εὐοπτον μὲν ἰὼ τὸ πεδίον,  
καὶ ἰὼ ὄραν ὅσον νέμοντας· εὐοπτος δὲ ἡ θά-  
λαττα, καὶ ἐωρῶντο οἱ παραπλέοντες· ὡ-  
σε καὶ ταῦτα μέρος ἐγένετο τῷ ἐν παραδεί-  
σῳ τρυφῆς· ἵνα εἴ παραδείσῃ τὸ μεταίτα-  
τον ὅτι μήκος εὖρος ἰὼ, νεὼς Διονύσῃ καὶ  
βωμὸς ἰὼ· ἀφιεῖχε τὸν μὲν βωμὸν κιττός,  
τὸν νεῶν δὲ κλήματα. Εἶχε δὲ καὶ ἔνδο-  
θεν ὁ νεὼς Διονυσιακῆς καφῆς, Σεμέ-  
λῃ τίκτεσαν, Ἀριάδῃ καθεύδουσαν, Λυ-  
κῆργον δεδεμένον, Πενθέα διαρῆμνον. Ἡ-  
σαν καὶ Ἰνδοὶ νικῆμνοι, καὶ Τυρρῆνοι μετα-  
μορφῆμνοι· πανταχῶς Σάτυροι, παντα-  
χῶς Βάκχαι χορεύουσαι· ἐδὲ ὁ Πᾶν ἡμέ-  
λιτο. Ἐκαθέζετο δὲ καὶ αὐτὸς συρίζων  
ὅτι πέτρας, ἕμοιος ἐνδιδόντι κοινὸν μέλος  
καὶ τοῖς πατῶσι καὶ ταῖς χορευούσαις.

Τοιαῦτον ὄντα τὸν παράδεισον ὁ Λά-  
μων ἐθεράπευε τὰ ξηρὰ ὑποτέμνων, τὰ  
κλήματα ἀναλαμβάνων. Τὸν Διόνυσον ἐ-





σεφάνωσε τοῖς ἄνδρῃσιν· ὕδωρ ἐπωχέτευσέ  
 πηγῆτις, ἡ δὲ εὔρεν εἰς τὰ ἄνδρῃ Δάφνις.  
 Ἐχόλαζε μὲν τοῖς ἄνδρῃσιν ἡ πηγῆ, Δάφ-  
 νιδος δὲ ὁμῶς ἑκαλεῖτο πηγῆ· παρεκε-  
 λεύετο δὲ καὶ τῷ Δάφνιδι ὁ Λάμων πιαίνειν  
 τὰς αἰγὰς ὡς δυνατόν μάλιστά πρ, πάντως  
 κακείνας λέγων ὄφρα τὸν δεσπότην ἀφι-  
 κόμενον διὰ μακρῶ· ὁ δὲ ἐθάρρει μὲν, ὡς  
 ἐπανεθισόμενος ἐπ' αὐταῖς· διπλάσιονάς  
 τε γὰρ ὧν ἔλαβεν, ἐποίησε, καὶ λύκος ἔδδ  
 μίαν ἤρπαζε, καὶ ἦσαν πίοτεραι τῆσδ οἴων.  
 Βελόμενος δὲ προσθυμότερον αὐτὸν γενέ-  
 σθαι πρὸς τὸν γάμον, πᾶσαν θεραπείαν καὶ  
 προσθυμίαν προσέφερεν, ἄγωντε αὐτὰς  
 πάνυ ἔωθεν, καὶ ἀπάγων τὸ δειλινόν. Δις  
 ἡγεῖτο ὑπὲρ ποτὸν, ἀνεζήτει δὲ εὐνομώτα-  
 τα τῆσδ χωρίων. Ἐμέλησεν αὐτῷ καὶ σκα-  
 φίδων καινῶν, καὶ γαυλῶν πολλῶν, καὶ ταρ-  
 σῶν μειζόνων· τοσαύτη δὲ ἡ κηδεμονία,  
 ὡσεὶ καὶ τὰ κέρατα ἤλειφε, καὶ τὰς τρίχας  
 ἐθεράπευε· Πανὸς ἄντις ἱερὰν ἀγέλλῃ ἔ-  
 δοξεν ὄραν. Ἐκοινώνει δὲ παντός εἰς αὐ-  
 τὰς καμάτας καὶ ἡ Χλόη· καὶ τὴν ποιμνίαν πα-  
 ραμελῆσα, τὸ πλεον ἐκείνας ἐχόλαζε·  
 ὡσεὶ ἐνόμιζεν ὁ Δάφνις δι' ἐκείνῃ αὐτὰς  
 φαίνεσθαι καλὰς.

Εν τέτοίς ἔσιν αὐτοῖς, δεύτερος ἄγγελος ἐλθὼν ἐξ ἄσεος ἰκέλευεν ἀπετρυγᾶν τὰς ἀμπέλους ὡς τὰ χίσα· καὶ αὐτὸς ἔφη παραμένειν ἕστ' ἂν ἔσθω βότρους ποιήσωσι γλεῦκος, εἶτα ἔσθως κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν, ἄξειν τὸν δεσπότην ἡδὴ τ' μετοπωρινῆς τρυγῆς· τῆτον τε ἂν Εὐδρομον (ἔστω γὰρ ἰκαλεῖτο, ὅτι ἦν αὐτῶ ἔργον τρέχειν) ἐδεξιῶντο πᾶσαν δεξιῶσιν, καὶ ἅμα τὰς ἀμπέλους ἀπετρυγῶν, ἔσθω βότρους ἐς τὰς λῦρας κομίζοντες, τὸ γλεῦκος εἰς τὰς πίθους φέροντες, τ' βοτρυῶν τὰς ἡβῶντας ὑπὸ κλημάτων ἀφαιρῶντες· ὡς εἶη καὶ τοῖς ἐκ πόλεως ἐλθῶσιν ἐν εἰκόνι καὶ ἡδονῇ γενέσθαι τρυγητῆ.

Μέλλοντος δὲ ἡδὴ σοβαῖν ἐς ἄστυ τ' Εὐδρομος, καὶ ἄλλα μὲν ἔσθω ὀλίγα αὐτῶ Δάφνης ἔδωκεν (ἔδωκε δὲ καὶ ὅσα ἀπὸ αἰπόλου δῶρα) τυρὸς εὐπαγεῖς, ἔριφρον ὀψίγονον, δέρμα αἰγὸς λευκὸν καὶ λάσιον, ὡς ἔχοι χειμῶνος ὑπὸ βάλαντος τρέχων· ὁ δὲ ἡδέτο καὶ ἐφίλει τὸν Δάφνιν, καὶ ἀγαθόν τι εἶρῃν πρὸς αὐτὸ πρὸς τὸν δεσπότην ἐπηγγέλλετο. Καὶ ὁ μὲν ἀπῆει φίλα φρονῶν· ὁ δὲ Δάφνης ἀγωνιῶν τῇ Χλόῃ συνένεμλε. Εἶχε δὲ  
κα-



κακείνη πολὺ δέος· μεράκιον γὰρ εἰωθὸς αἶγας βλέπειν, καὶ ὄρος καὶ γεωργίαι, καὶ Χλόω, πρῶτον ἔμελλεν ὄψεσθαι δεσπότην, καὶ πρῶτον μόνον ἤκεν τὸ ὄνομα. Ἦν δὲ Δάφνιδος ἐφρόντιζεν, ὅπως ἐντεύξε-  
ται τῷ δεσπότη, καὶ πρὸς τὸ γάμον τὴν ψυ-  
χὴν ἐταράττετο, μὴ μάλιστα ὀνειροπολεῖ-  
σιν αὐτόν. Συνεχῆ μὲν ἦν τὰ φιλήματα,  
καὶ ὡς περ συμπεφυκότων αἰ πρὶβολαὶ καὶ τὰ  
φιλήματα δειλά ἦν, καὶ αἰ πρὶβολαὶ σκυ-  
δρωπαὶ, καθάπερ ἤδη παρόντα τὸν δεσπότην  
φοβημένων, ἢ λανθανόντων. Προσγί-  
νεται δέ τις αὐτοῖς καὶ τοιόσδε ταραχος.

Δάμπιτις ἦν ἀγέρωχος βεκόλος.  
Οὗτος καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη τὴν Χλόω παρὰ  
τὸ Δρύαντος, καὶ δῶρα ἤδη πολλὰ ἐδεδώκει  
απεύδων τὸν γάμον. Αἰσθόμενος ἦν ὡς, εἰ  
συγχωρηθεῖ παρὰ τὸν δεσπότην, Δάφνις  
αὐτὴν ἀξεται, τέχνῃ ἐζήτει δὲ ἥς τὸν  
δεσπότην αὐτοῖς ποιήσῃ πικρὸν· καὶ εἰδὼς  
πάνυ αὐτὸν τῷ παραδείσῳ τερπόμενον, ἐ-  
γνω τέτον, ὅσον οἷος τέθει, διαφθεῖραι  
καὶ ἀποκοσμήσαι. Δένδρα μὲν ἦν τέμνων,  
ἔμελλεν ἀλώσεσθαι διὰ τὸν κτύπον· ἐπι-  
χε δὲ τοῖς ἀνδρασι, ὡς διαφθεῖραι αὐτά.  
Νύκτα δὲ φυλάξας, καὶ ὑπὸ βᾶς τὴν αἶ-  
μα



μασιάν, τὰ μὲν ἀνώρουξε, τὰ δὲ κατέ-  
κλασε, τὰ δὲ κατεπάτησεν ὡς περ σῦς.  
Καὶ ὁ μὲν λαθῶν ἀπεληλύθει. Λάμων  
δὲ τ' ὀπίσθης παρελθὼν εἰς τὸν κῆπον, ἔ-  
μελλεν ὕδωρ αὐτοῖς ἐκ τ' πηγῆς ἐπάξειν.  
Ἰδὼν δὲ πᾶν τὸ χωρίον δεδηλωμένον, καὶ ἔρ-  
γον οἶον ἐχθρῶς λησῆς ἐργάσασθαι, κα-  
τερρήξατο μὲν εὐθύς τὸν χιτωνῆσκον, βοῆ  
δὲ μεγάλη θεῶς ἀνεκάλει· ὥς τε καὶ ἡ Μυρ-  
τάλη τὰ ἐν χειρὶ καταλιπῶσα, ἔξεδρα-  
με, καὶ ὁ Δάφνης ἐλάσας τὰς αἰγας, ἀνέτ-  
ραψε· καὶ ἰδόντες ἐβῶν, καὶ βοῶντες ἐδά-  
κρυον.

Καὶ ἡ μὲν κενὸν πένθος ἀνδρῶν, ἀλλ'  
οἱ μὲν πτοέμενοι δεσπότῳ, ἔκλαον· ἔ-  
κλαυσε δ' αὐτοῖς καὶ ξένος ὄπισθας· ὀπισθε-  
κόσμητο γὰρ ὁ τόπος, καὶ ἡ λοιπὸν πᾶσα ἡ  
γῆ πηλώδης· τῆς δὲ εἴτι διέφυγε τῷ ὕβρι,  
ὕψις καὶ ἔλαμπε, καὶ ἡ ἔτι καλὸν καὶ  
κείμενον. Ἐπέκειντο δὲ αὐτοῖς καὶ μέλιτται  
συνεχεῖς, καὶ ἀπαυσον βομβᾶσαι, καὶ θρη-  
νῆσαι ὁμοίον. Ὁ μὲν γὰρ Λάμων ὑπ' ὀκ-  
πλήξεως κἀκείνα ἔλεγε. „Φεῦ τ' ἰοδα-  
„νιάς, ὡς κατακέκλασαι. Φεῦ τ' ἰωνιάς,  
„ ὡς πεπάτηται. Φεῦ τῶν ὑακίνθων καὶ τῆς  
„ ναρ-



„ναρκίσσω, ἕς ἀνώρουξέ τις πόνηρός ἀν-  
 „θρῶπος. Ἀφίξεται τὸ ἦρ· τὰ δὲ σὺκ  
 „ἀνδήσει· ἕσαι τὸ θέρους· τὰ δὲ σὺκ ἀκ-  
 „μάσει. Μετόπωρον· ἀλλὰ τάδε ἔδεναι  
 „σεφανώσει. Οὐδὲ σὺ, δεσπότη Διόνυσε,  
 „τὰ ἄδλια ταῦτα ἠλέησας ἀνθι, οἷς  
 „παρώκει, καὶ ἔβλεπες, ἀφ' ὧν ἐσεφά-  
 „νωσάσε πολλάκις; Πῶς δείξω νῦν τὸν  
 „παράδεισον τῷ δεσπότη. Τίς ἐκεῖνος,  
 „θεασάμενος, ἕσαι; Κρεμᾶ γέροντα ἀνθρῶ-  
 „πον ἐκ μιᾶς πίτυος ὡς Μαρσύαν· τάχα  
 „δὲ καὶ Δάφνιν, ὡς τῆς αἰγῶν ταῦτα εἰρ-  
 „γασμένων.“

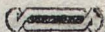
Δάκρυα ἢ ὅπ' τέτοις θερμότερα· καὶ  
 ἐθρήνην ἐτὰ ἀνθι λοιπὸν, ἀλλὰ τὰ αὐ-  
 τῆς σώματα. Ἐθρήνει καὶ Χλόη Δάφνιν  
 εἰ κρεμήσεται, καὶ ἠύχετο μικέτι ἔλθειν  
 τὸν δεσπότην αὐτῆς, καὶ ἡμέρας διήντλει  
 μοχθηρὰς, ὡς ἤδη Δάφνιν βλέπῃσα μα-  
 σιγέμενον. Καὶ ἤδη νυκτὸς ἀρχομένης,  
 ὁ Εὐδρομος αὐτοῖς ἀπήγγελλεν, ὅτι ὁ  
 μὲν πρῶτος δεσπότης, μετ' ἡμέρας  
 ἀφίξεται τρεῖς, ὁ δὲ πᾶσι αὐτῆ, τ' ὅπ-  
 ἔσης πρῶτοι. Σκέψεις ἔν' ὑπὲρ τῆς συμ-  
 βεβηκότων, καὶ καιωνὸν εἰς τὴν γνώμην  
 τὸν

τὸν Εὐδρομον παρελάμβανον· ὁ δὲ, εὖνευ-  
 ῶν τῷ Δάφνιδι, παρήνει τὸ συμβᾶν ὁμο-  
 λογῆσαι πρότερον τῷ νέῳ δεσπότῃ, καὶ αὐ-  
 τὸς συμπράξειν ἐπιγγέλλετο, τιμώμενος  
 ὡς ὁμογάλακτος· καὶ ἡμέρας ἡχομένης,  
 ἔτως ἐποίησαν.

Ἦκε μὲν ὁ Ἀΐσυλος ὅπῃ ἵππων, καὶ  
 παράσιτος αὐτῆ, καὶ ἔτος ὅπῃ ἵππων· ὁ μὲν,  
 ἀρτιγένειος· ὁ δὲ Γνάδων (τιτὶ γὰρ ἐκα-  
 λῆτο) τὸν πώγωνα ξυρώμενος πάλαι· ὁ  
 δὲ Λάμων ἅμα τῇ Μυρτάλῃ καὶ τῷ Δάφ-  
 νιδι, περὶ τῆς ποδῶν αὐτῆ καταπεσῶν, ἰ-  
 κέτευεν οἰκτεῖραι γέροντα ἀτυχῆ, καὶ πα-  
 τρώας ὀργῆς ἐξαρπάσαι τὸν ἔδεν ἀδικήσαν-  
 τα· ἅματε αὐτῷ καταλέγει πάντα.  
 Οἰκτεῖρει τὴν ἰκεσίαν ὁ Ἀΐσυλος, καὶ ὅπῃ  
 τὸν παράδεισον ἔλθων, καὶ τὴν ἀπώλειαν  
 τῆς ἀνδῶν ἰδὼν, αὐτὸς ἔφη παραιτήσεσθαι  
 τὸν πατέρα, καὶ κατηγορήσειν τῆς ἵππων,  
 ὡς ἐκεῖ δεθέντες ἐξύβρισαν, καὶ τὰ μὲν  
 κατέκλασαν, τὰ δὲ κατεπάτησαν, τὰ  
 δὲ ἀνώρουξαν λυθέντες. Ἐπιτέτοις ἡύχοντο  
 μὲν αὐτῷ πάντα τὰ ἀγαθὰ Λάμων καὶ  
 Μυρτάλη. Δάφνις δὲ δῶρα προσεκόμι-  
 σεν ἐρίφους, τυρῆς, ὄρνιθας, καὶ τὰ ἔκγονα.

αὐ-





αὐτῶ, βότρυς ὅπῃ κλημάτων, μήλα δὲ ὅπῃ  
κλάδων. Ἦν ἔν τοῖς δώροις καὶ ἀνδροσμίας  
οἶνος Λέσβιος, ποδῆναι κάλλιτος οἶνος.

Ὁ μὲν δὴ Ἀΰλος ἐπῆναι ταῦτα,  
καὶ πρὸ θήραν εἶχε λαγῶν, οἶον πλέσιος  
νεανίσκος, καὶ τρυφῶν ἀεὶ, καὶ ἀφιγμένος  
εἰς τὸν ἀγρὸν εἰς ὑπόλαυσιν ξένης ἡδονῆς.  
Ὁ δὲ Γνάθων, οἷα μαθῶν ἐοδίειν ἀνδρω-  
πος καὶ πίνειν ἐς μέθυ, καὶ ἕδεν ἄλλο ὢν  
ἢ γνάθος, καὶ γαστήρ, καὶ τὰ ὑπὸ γαστέρα,  
καὶ παρέργως εἶδε τὸν Δάφνιν τὰ δῶρα κο-  
μίσαντα· ἀλλὰ καὶ φύσει παιδερασῆς ὢν,  
κάλλος, οἶον ἕδεν ὅπῃ τὴ πόλεως, εὐρῶν,  
ὅπῃ δὲ διέγνω τῷ Δάφνιδι, καὶ πείσειν ὡς-  
το ῥαδίως, ὡς ἀπόλον. Γνῆς δὲ ταῦτα,  
θήρας μὲν οὐκ ἐκοινῶνει τῷ Ἀΰλῳ, κα-  
τιῶν δὲ ἵνα ἐνεμῆν ὁ Δάφνις, λόγῳ μὲν,  
τῆς αἰγῶν, τὸ δὲ ἀληθές, Δάφνιδος ἐγί-  
νετο θεατῆς. Μαλθάσσων δὲ αὐτὸν, τὰς  
τε αἰγας ἐπῆναι, καὶ συρίσαι τὸ ἀπολικὸν  
ἡξίωσε· καὶ ἔφη ταχέως ἐλεύθερον θήσει,  
τὸ πᾶν δυνάμηνος.

Ὡς δὲ εἶχε χειροῆθη, νύκτωρ λο-  
χίστας ἔκ τῆ νομῆς ἐλαύνοντα τὰς αἰγας,  
πρῶτ

πρῶτον μὲν ἐφίλησε προσδραμών· εἶτα ὕπιδεν παραχεῖν τοῖσιν αἶμα αἰγαστοῖς τράγοις. Τῆ δὲ βραδέως νοήσαντος, καὶ λέγοντος, „ὡς αἶγας μὲν βάνειν τράγας, „καλόν· τράγον δὲ ἔπω ποτέ τις εἶδε βάνοντα τράγον, ἔδδὲ κριὸν ἀντὶ τῆς οἴων, „κριὸν, ἔδδὲ ἀλεκτρούνας ἀντὶ τῆς ἀλεκτορίδων, ἀλεκτρούνας.” Οἷος τε ἦν ὁ Γνάθων βιάζεσθαι, τὰς χεῖρας προσφέρων· ὁ δὲ μεθύοντα ἄνθρωπον καὶ ἐσώτα μόλις, παρῳσάμενος, ἔσφηλεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ὡσπερ σκύλαξ ὑποδραμών, κείμενον κατέλιπεν, ἄνδρος, ἢ παιδός, πρὸς χειραγωγίαν δεόμενον. Οὐκέτι προσίετο ὄλωι, ἀλλὰ ἄλλοτε ἄλλη τὰς αἶγας ἐνεμεν, σκῆνον μὲν φεύγων, Χλόω δὲ τηρών. Οὐδὲ ὁ Γνάθων ἔτι ὑπερηγάζετο, καταμαθὼν ὡς ἢ μόνον καλός, ἀλλὰ καὶ ἰχυρός ὄειν. Ἐπετήρει δὲ καιρὸν διαλεχθῆναι πρὸς αὐτὸν τῷ Ἀσύλω, καὶ ἤλπιζε δῶρον αὐτὸν ἔξειν παρὰ τῷ νεανίσκῳ πολλὰ καὶ μεγάλα χαρίζεσθαι δέλοντος.

Τότε μὲν ἦν ἔσθῃ ἡδωμένη· προσήει  
τῷ ὁ Διονυσοφάνης ἅμα τῇ Κλεαρίση· καὶ  
ἦν δόρυβος πολὺς κτιῶν, οἰκετῆρ, ἀν-  
δρῶν

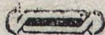
ὄρων, γυναικῶν· μετὰ δὲ τῆτο σωέταττε  
 λόγον κ' ἐρωτικὸν κ' μακρόν. Ἦν δὲ ὁ Διο-  
 νυσοφάνης μεσαιπόλιος μὲν ἦδη, μέγας  
 δὲ κ' καλός, κ' μεираκίοις ἀμιλλᾶδδ διωά-  
 μμος· ἀλλὰ κ' πλέσιος ἐν ὀλίγοις, καὶ  
 χριστός ὡς ἕδεις ἕτερος. Οὗτος ἐλθὼν,  
 τῇ πρώτῃ μὲν ἡμέρᾳ θεοῖς ἔδυσεν ὅσοι  
 προσεῖσιν ἀχθοικίας, Δήμητρι, καὶ Διο-  
 νύσω, κ' Πανί, καὶ Νύμφαις, κ' κοινὸν πᾶ-  
 σι τοῖς παρῶσιν ἔεισε κρατῆρα· ταῖς δὲ  
 ἄλλαις ἡμέραις ἐπεσκόπει τὰ τῷ Λάμωνος  
 ἔργα· κ' ὄρων τὰ μὲν παιδία ἐν αὐλακι,  
 τὰς δὲ ἀμπέλους ἐν κλήματι, τὸν δὲ πα-  
 ράδεισον ἐν κάλλει (πῶς γὰρ τῷ ἀνδρῶν Α'-  
 συλος τινὶ αἰτίαν ἀνελάμβανεν) ἦδετο πε-  
 ριττῶς, κ' τὸν Λάμωνα ἐπῆνει, καὶ ἐλεύ-  
 θερον ἀφήσειν ἐπιγγέλλετο. Κατῆλθε  
 μετὰ ταῦτα κ' εἰς τὸ ἀπόλιον, τὰς τε  
 αἶγας ὀφόμενος καὶ τὸν νέμοντα.

Χλόη μὲν ἐν εἰς τινὶ ὑλίω ἔφυγω,  
 ὄχλον τοσῶτον αἰδεοθεῖσα καὶ φοβηθεῖσα.  
 Οἱ δὲ Δάφνις εἰσῆκει δέρμα λάσιον αἰγὸς  
 ἐξωσμένος, πήραν νεοῖραφῆ κ' τῷ ὤμων  
 ἐξηρητημένος, κρατῶς ταῖς χερσὶν ἀμφοτέ-  
 ραις, τῇ μὲν, ἀρτιπαγεῖς τυρῆς, τῇ δὲ,  
 ἐρί-



ἐρίφους γαλαθηνάς. Εἶποτε Ἀπόλλων Λαο-  
 μέδοντι Διτεύων ἐβηκόλησε, τοίοςδε ὤ,  
 οἷος τότε ὤφθη Δάφνις. Αὐτὸς μὲν ἔν  
 εἶπε ἔδεν, ἀλλὰ ἐρυθήματος πληθεῖς, ἔ-  
 νευσε κάτω, προτείνας τὰ δῶρα· ὁ δὲ Λάμων  
 ἔτος, εἶπε, σοί, δέσποτα, τῆς αἰγῶν  
 αἰπόλος. Σὺ μὲν ἐμοὶ πεντήκοντα νέ-  
 μειν ἔδωκας, καὶ δύο τράγους· ἔτος δέ σοι  
 πεποίηκεν ἑκατὸν καὶ δέκα τράγους. Ὀ-  
 ρᾶς ὡς λιπαραὶ, καὶ τὰς τρίχας λάσιαι,  
 καὶ τὰ κέρατα ἄθραυσοι. Πεποίηκεν αὐ-  
 τὰς καὶ μασικάς· σύριγγος γέν ἀκέσσαι  
 ποιῆσι πάντα.“

Παρῆσα τοῖς λεγομένοις ἢ Κλεαρίση,  
 πείραν ἐπεθύμησε Ἐλεχθέντος λαβεῖν,  
 καὶ κελεύει τὸν Δάφνιν ταῖς αἰξίν οἷον εἰώθε  
 συρίσαι, καὶ ἐπαγγέλλεται συρίσαντι χα-  
 ρίσαδος χιτῶνα καὶ χλαῖναν, καὶ ὑπόδηματα.  
 Ὁ δὲ καδίσας αὐεῖδν ὡσπερ Δέατρον, ζὰς ὑπὸ  
 τῆ φηγῶ, καὶ ὅκ τῆ πῆρας τιμὴ σύριγγα  
 κομίσας, πρῶτα μὲν ὀλίγον ἐνέπνευσε·  
 καὶ αἱ αἰγες ἔσησαν, τὰς κεφαλὰς ἀράμε-  
 ναι. Εἶτα ἐνέπνευσε τὸ νόμιον· καὶ αἱ αἰγες  
 ἐνέμοντο, νέυσασαι κάτω. Αὐτίς λιγυ-  
 ρὸν ἔδωκε· καὶ ἄθροαι κατεκλίθησαν. Εἰσύ-  
 ρισέτε καὶ ὄξυ μέλος· αἱ δὲ, ὡσπερ λύκει



προσιώντος, εἰς τὴν ὕλην κατέφυγον.  
 Μετ' ὀλίγον ἀνακλητικὸν ἐφθέγγετο· καὶ  
 ἐξελθεῖσαι τῆ ὕλης, πλησίον αὐτῆ τῆς  
 ποδῶν συνέδραμον. Οὐδὲ ἀνθρώπου οἰκέτας  
 εἶδεν ἄν τις ἕτω παιδομένους προσάγματι  
 δεσπότη. Οἷτε ἐν ἄλλοι πάντες ἐδαύμαζον,  
 καὶ πρὸ πάντων ἡ Κλεαρίση, καὶ δώρα ἀπο-  
 δώσειν ὤμοσε καλῶ τε ὄντι ἀπόλω καὶ μη-  
 σικῶ· καὶ ἀνελθόντες εἰς τὴν ἔπαυλιν,  
 ἀμφὶ ἄριστον εἶχον, καὶ τῷ Δάφνιδι ἀφ' ὧν  
 ἡοδίον ἐπεμφαν.

Οἱ δὲ μετὰ τῆ Χλόης ἡοδίε, καὶ ἡδετο  
 γερόμηνος ἀσυκῆς ὀφάρτυσίας, καὶ εὐέλπις  
 ὡς τεύξεσθαι ἔγχετο, πείσας οὖν δεσπότης.  
 Οἱ δὲ Γνάθων προσεκκαυθεῖς τοῖς καὶ τὸ  
 ἀπόλιον γεγνημένοις, καὶ ἀβίωτον νομί-  
 ζων τὸν βίον, εἰ μὴ τεύξεται Δάφνιδος,  
 ἑπιπατῆντα τὸν Ἀΐσυλον ἐν τῷ παραδεί-  
 σῳ φυλάξας, καὶ ἀναγαγὼν εἰς τὸν ἔξ Διο-  
 νύση νεῶν, πόδας καὶ χεῖρας κατεφίλει. Τῆ  
 δὲ πυνθανομένης, τίνος ἐνεκα ταῦτα δοῦν,  
 καὶ λέγειν κελεύοντος, καὶ ὑπαργήσαι ὁμ-  
 νύοντος· „Οἶχεταῖ σοι Γνάθων, ἔφη, δέ-  
 „σποτα· ὁ μέλει νῦν μόνης τραπέζης ἐ-  
 „σθρῶν, ὁ πρῶτερον ἄμνυς ὅτι μηδὲν ὄσιν  
 „ ὠραίο-

33 ὠραιότερον οἶνε γέροντος, ὁ κρείττες τῆς  
 34 ἐφήβων τῆς ἐν Μιτυλιῶν ἔσθ' σὰς ὄψαρ-  
 35 τυτὰς λέγων, μόνον λοιπὸν καλὸν εἶναι  
 36 Δάφνιν νομίζω. Καὶ τροφῆς μὲν τ' πο-  
 37 λυτελῆς ἢ γευόμενος, καίτοι τοσούτων  
 38 παρασκευαζομένων ἐκάστης ἡμέρας, κρε-  
 39 ὦν, ἰχθύων, μελιττωμάτων, ἠδέως δ'  
 40 ἂν αἶξ ἠρώμενος, πῶαν ἐσθίοιμι καὶ φύλ-  
 41 λα, τ' Δάφνιδος ἀκῶν σύριγγος, καὶ  
 42 ὑπ' ἐκείνῳ νεμόμενος. Σὺ δὲ σῶσον  
 43 Γνάθωνα τὸν σόν, καὶ τὸν ἀήττητον ἔ-  
 44 ρωτα νίκησον. Εἶδὲ μὴ, σοὶ ἐπόμενι  
 45 τὸν ἐμὸν θεόν, ξιφίδιον λαβὼν, καὶ ἐμ-  
 46 πλήσας τὴν γαστέρα τροφῆς, ἐμαυτὸν  
 47 ἀπακτενῶ πρὸς τῆς Δάφνιδος θυρῶν. Σὺ  
 48 δὲ ἔσθ' ἔτι καλέσεις Γναθωνάριον, ὡ-  
 49 πτερ εἰώθεις παίζων αἰεί.

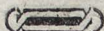
Οὐκ ἀντέχε κλάοντι, καὶ αὐτίς ἔσθ'  
 πόδας καταφιλεῖντι, νεανίσκος μεγαλόφρων,  
 ἔσθ' ἀπειρος ἐρωτικῆς λύπης, ἀλλ' αἰτήσιν  
 αὐτὸν παρὰ τῆ πατρὸς ἐπηγγέλλετο, καὶ  
 κομίσειν εἰς τὴν πόλιν, αὐτῷ μὲν δῶλον,  
 ἐκείνῳ δὲ ἐρώμενον. Εἰς εὐθυμίαν δὲ καὶ αὐ-  
 τὸν ἐκείνον θέλων προαγαγεῖν, ἐπυνθάν-  
 νετο μειδιών, εἰ ἔσθ' αἰχύνεται Λάμωνος  
 ἱμῶν



ἴόν φιλῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπαδάζει συγκατα-  
 κλιθῆναι νέμοντι αἰγαιμεираκίῳ; Καὶ ἅμα  
 ὑπεκρίνετο τῷ τραγικῷ δυσωδίαν μυσάτ-  
 τεοῦται. Οὗ δέ, οἷα πᾶσαν ἐρωτικῷ μυθο-  
 λογίαν ἐν τοῖς τῆς ἀσώτων συμποσίοις πε-  
 παιδευμένος, εἶπε δὲ σκοπῆ καὶ ὑπὲρ αὐτῆ,  
 καὶ ὑπὲρ τῆς Δάφνιδος, ἔλεγε, „ Οὐδεὶς ταῦ-  
 „ τα, δέσποτα, ἐρασιῆς πολυπραγμονεῖ·  
 „ ἀλλ' ἐν οἷῳ ποτὲ ἂν σώματι εὐρῆ τὸ  
 „ κάλλος, ἐάλωκε. Διὰ τῆτο καὶ φυτῆτις  
 „ ἠράδι, καὶ ποταμῶ, καὶ θηρίῳ. Καί τοι  
 „ τίς εἶπε ἂν ἐρασιῶ ἠλέησεν ὃν ἔδει φο-  
 „ βεῖσθαι τὸν ἐρώμενον; Ἐγὼ δὲ σώματος  
 „ μὲν ἐρῶ δάλα, κάλλος δὲ ἐλευθέρη. Οὐ-  
 „ ρῆς, ὡς ὑακίνθῳ μὲν τῷ κόμῳ ὁμοίαν  
 „ ἔχει, λάμπουσι δὲ ὑπὸ ταῖς ὀφρύσιν οἱ  
 „ ὀφθαλμοὶ, καθάπῳ ἐν χρυσῇ σφειδόνῃ  
 „ ψιφίς; Καὶ τὸ μὲν πρόσωπον ἐρυθίμα-  
 „ τος μεσόν, τὸ δὲ σῶμα λευκῶ ὀδόντων  
 „ ὡσπερ ἐλέφαντος; Τίς ἐκείθεν εἶπε ἂν  
 „ εὐξαιτο λαβεῖν ἐρασιῆς λευκὰ φιλήματα;  
 „ Εἰ δὲ νέμοντος ἠράδι, θεὸς ἐμιμησά-  
 „ μῳ· Βηκόλος ἢ Ἀγχισίης, καὶ ἔχεν  
 „ αὐτὸν Ἀφροδίτη· αἰγαις ἔνεμε Βράγ-  
 „ χιος, καὶ Ἀπόλλων αὐτὸν ἐφίλησε· ποι-  
 „ μῳ ἢ Γανυμήδης, καὶ αὐτὸν ὁ Ζεὺς  
 „ ἠρ-

ἤρπασε. Μὴ καταφρονῶμεν παιδὸς, ὃς  
 καὶ αἶγας ὡς ἐρώσας, πειδομένας εἶδομεν·  
 ἀλλ' εἰ ἔτι μένειν ὑπὲρ γῆς ὀπιτρέπῃσι  
 τοῖστον κάλλος, χάριν ἔχωμεν τοῖς Δίοσι  
 ἀετοῖσι.

Ἡδὺ δὲ γελάσας ὁ Ἀΐκυλος ὑπὲρ τε-  
 τῶ μάλισα τῷ λεχθέντι, καὶ ὡς μεγάλας  
 ὁ Εὐρώς ποιεῖ σοφιστὰς, εἰπὼν, ἐπετήρει  
 καιρὸν ἐν ᾧ τῷ πατρὶ περὶ Δάφνιδος διαλέ-  
 ξεται. Ἀκέσας δὲ τὰ λεχθέντα κρύφα  
 πάντα ὁ Εὐδρομος, καὶ τὰ μὲν, τὸν Δάφνιν φι-  
 λῶν, ὡς ἀγαθὸν νεανίσκον, τὰ δὲ, ἀχθό-  
 μενος εἰ Γνάθωνος ἐμπαροίνημα, γρήσεται  
 τοῖστον κάλλος, αὐτίκα καταλέγει πάν-  
 τα κακείνω, καὶ Λάμῳ. Ὁ μὲν ἐν Δάφνις  
 ἐκπλαγείς, ἐγίνωσκεν ἅμα τῇ Χλόῃ τολ-  
 μῆσαι φυγεῖν, ἢ ἀποθανεῖν κοινῶν κακεί-  
 νῳ λαβῶν. Ὁ δὲ Λάμων προσκαλεσάμενος  
 ἔξω τ' αὐλῆς τὴν Μυρτάλιον. Ὁ Οἰχόμεδα,  
 εἶπεν, ὦ γυνῆ. Ἡκεῖ καιρὸς ἐκκαλύπ-  
 τειν τὰ κρυπτά. Ἐρημοὶ δὲ αἱ αἶγες καὶ  
 τὰ λοιπὰ πάντα· ἀλλὰ μὰ τὸν Πά-  
 να, καὶ τὰς Νύμφας, εἰ μὲν βῆς,  
 φασίν, ἐν αὐλείῳ καταλείπεδς, τίω  
 Δάφνιδος τύχῳ ἥτις ὄσιν ἢ σιωπησόμε-



„νος, ἀλλὰ καὶ ὅτι εὖρον ἐκκείμενον, ἐρῶ,  
 „καὶ ὅπως τρεφόμενον, μιλύσω, καὶ ὅσα  
 „εὖρον σωεκκείμενα, δείξω. Μαθεῖτω  
 „Γνάθων ὁ μικρὸς οἶος ὦν οἶων ἐρῶ. Πα-  
 „ρασκεύαζέ μοι μόνον εὐπρεπῆ τὰ γνωρίσ-  
 „ματα.”

Οἱ μὲν ταῦτα σωθέμενοι, ἀπῆλθον  
 εἰσω πάλιν· ὁ δὲ Ἀΰσυλος χολῶν ἀγοντι  
 τῷ πατρὶ πωροῦναι, αἰτεῖ τὸν Δάφνιν εἰς  
 τὴν πόλιν καταγαγεῖν, ὡς καλόν τε ὄν-  
 τα, καὶ ἀλοικίας κρείττονα καὶ ταχέως ὑπὸ  
 Γνάθωνος καὶ τὰ ἀσυκὰ διδαχθῆναι δυνά-  
 μενον. Χαίρων ὁ πατὴρ δίδωσι· καὶ μετα-  
 πεμφάμενος τὸν Λάμωνα καὶ τὴν Μυρτά-  
 λην ἐπηγγελλίζετο αὐτοῖς, ὅτι Ἀΰσυλον  
 θεραπεύσει λοιπὸν ἀντὶ αἰγῶν καὶ τράγων  
 Δάφνις· ἐπηγγέλλετο δὲ δύο ἀντὶ ἐκεί-  
 νων δώσειν αὐτοῖς ἀπόλους. Ἐνταῦθα ὁ Λά-  
 μων, πάντων ἤδη σωεῖρηκότων, καὶ ὅτι  
 καλὸν ὁμόδελον ἔξασιν, ἠδομένον, αἰτή-  
 σαις λόγον, ἤρξατο λέγειν. „Ἄκουσον, ὦ  
 „δέσποτα, παρὰ ἀνδρὸς γέροντος ἀλιθῆ  
 „λόγον· ἐπόμενυμι δὲ τὸν Πᾶνα καὶ τὰς  
 „Νύμφας, ὡς ἔδεν ψεύσομαι. Οὐκ εἰμι  
 „Δάφνιδος πατὴρ, ἐδὲ εὐτύχησε Μυρτά-  
 „λη



ἡ μήτηρ γῆρας· Ἄλλοι πατέρες ὄξεί-  
 θηκαν τὸ το παιδίον, ἴσως παιδίων  
 πρεσβυτέρων ἄλλοι ἔχοντες· ἐγὼ δὲ  
 εὖρον ὀκκείμνον, καὶ ὡς αἶγός ἐμῆς τρε-  
 φόμνον· ἦν καὶ ὑπερβάνταν ἔδαφα ἐν  
 τῷ πρὶ κήπῳ, φιλῶν ὅτι ἐποίησε μητρὸς  
 ἔργα. Εὖρον αὐτῷ καὶ γνωρίσματα συνεκ-  
 κείμνα ὁμολογῶ, δέαστα, καὶ φυ-  
 λάττω· τύχης γάρ ὅτι μείζονος ἢ κατ'  
 ἡμᾶς σύμβολα. Ἀσύλα μὲν ἔν εἶναι δε-  
 λον αὐτὸν ἔχ ὑπερβανῶ, καλὸν οἰλέ-  
 τῳ καλῶ καὶ ἀγαθῶ δεαστότε· παροίνη-  
 μα δὲ Γνάθωνος ἐδύναμαι πρὶ ἰδεῖν γῆ-  
 ρον, ὅς ἐς Μιτυλήνῳ αὐτὸν ἄγειν ὅπῃ  
 γυναικῶς ἔργα ἀπατάζει.

Οἱ μὲν Λάμων ταῦτα εἰπὼν ἐσιώπη-  
 σε, καὶ πολλὰ ἀφῆκε δάκρυα. Τῷ δὲ Γνά-  
 θωνος θρασυνομένῳ, καὶ πληγὰς ἀπειλῶν-  
 τος, ὁ Διονυσοφάνης τοῖς εἰρημένοις ἐκπλα-  
 γεῖς, τὸν μὲν Γνάθωνα σιωπᾶν ἐκέλευσε,  
 σφόδρα τῷ ὄφρῳ εἰς αὐτὸν τοξοποιήσας·  
 τὸν δὲ Λάμωνα πάλιν ἀνέκρινε, καὶ παρα-  
 κελύετο τᾷ ληθῆ λέγειν, μηδὲ ὅμοια  
 πλάττειν μύθοις, ὅπῃ τῷ κατέχειν ὡς  
 ἴόν· ὡς δὲ ἀτενῆς ἰῶ, καὶ καὶ πάντων ὡμ-



νυε θεῶν, καὶ ἐδίδο βασανίζειν αὐτόν, εἰ  
 διαφεύδεται, καθημένης τῆ Κλεαρίσης ἐβα-  
 σάνιζε τὰ λελεγμένα. „ Τί δ' ἂν ἐφεύ-  
 „ δετο Λάμων, μέλλων ἀνδρ' ἐνός δύο λαμ-  
 „ βάνειν ἀπόλλε; πῶς δ' ἂν καὶ ταῦτα ἐ-  
 „ πλασεν ἄλοικος; ἢ ᾧ εὐθύς ὡς ἄπιστον,  
 „ ὅκ τοιῆτε γέροντος, καὶ μήτρας εὐτελῆς,  
 „ ἵόν καλὸν ἔτω γῆρας. “

Ἐδόκει μὴ μαντεύεσθαι ὅτι πλέον, ἀλ-  
 λά ἤδη τὰ γνωρίσματα σκοπεῖν, εἰ λαμ-  
 πρᾶς καὶ ἐνδοξοτέρας τύχης. Ἀπῆει μὲν  
 Μυρτάλι κομισθεσθαι πάντα φυλαττόμενα ἐν  
 κήρᾳ παλαιᾷ. Κομιθέντα πρῶτος Διο-  
 νυσοφάνης ἐβλεπε, καὶ ἰδὼν χλαμύδιον  
 ἀλουργές, πόρπιον χρυσήλατον, ξιφίδιον  
 ἐλεφαντόκωπον, μέγα βοήσας, ὃ Ζεῦ  
 δέσποτα, καλεῖ τὴν γυναῖκα θεασομέ-  
 νην. Ἡ δὲ ἰδῶσα, μέγα καὶ αὐτὴ βοᾷ·  
 „ Φίλοι Μοῖραι· ἢ ταῦτα ἡμεῖς συνεδή-  
 „ κημεν ἰδίῳ παιδί, καὶ εἰς τέτταρες εἶδο ἄλλῃς  
 „ κομίζεσθαι Σωφροσύνην ἀπεσεύλαμεν;  
 „ ὅκ ἄλλα μὲν ἔν, ἀλλὰ ταῦτα, φίλε  
 „ ἄνερ· ἡμέτερον ὄναι τὸ παιδίον· σὸς ἵός  
 „ ὄναι Δάφνις, καὶ πατρῶας ἐνεμεν αἴγας.

Ἐντι λεγέσης αὐτῆς, καὶ ἔ Διονυσιο-  
 φάνης τὰ γνωρίσματα φιλέοντος, καὶ ὑπὸ  
 ᾤριττῆς ἡδονῆς δακρύοντος, ὁ Ἀΰσυλος συ-  
 νεῖς ὡς ἀδελφός ὄσι, ῥίψας θοιμάτιον, ἔ-  
 θεει καὶ ἔ παραδείσθῃ, πρῶτος τὸν Δάφνιν  
 φιλήσαι θέλων. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν μετὰ πολ-  
 λῶν, καὶ βρωῶντα Δάφνις, νομίσας ὅτι συλ-  
 λαβεῖν αὐτὸν βεβλόμηνος τρέχει, ῥίψας πή-  
 ραν καὶ τὴν σύριγγα, πρὸς τὴν θάλατταν  
 ἐφέρετο, ῥίψων ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς μεγάλης  
 πέτρας. Καὶ ἴσως ἂν, τὸ καινότερον,  
 εὔρεθεῖς ἀπολώλει Δάφνις, εἰ μὴ συνεῖς  
 ὁ Ἀΰσυλος ἐβόα πάλιν· σῆθι, Δάφνι,  
 μηδὲν φοβηθῆς· ἀδελφός εἰμί σε, καὶ γο-  
 νεῖς, οἱ μέλει νῦν δεσπόται. Νῦν ἡμῖν  
 Λάμων τὴν αἰγὰ εἶπε, καὶ τὰ γνωρίσμα-  
 τα ἔδειξεν· ὄρα δὲ ὄπεραφεῖς πῶς ἴασι  
 φαιδροὶ καὶ γελῶντες. Ἀλλ' ἐμὲ πρῶτον φί-  
 λησον· ὄμνυμι δὲ τὰς Νύμφας, ὡς ἐ ψεύ-  
 δομαι.

Μόλις μετὰ τὸν ὄρκον ἔση, καὶ τὸν  
 Ἀΰσυλον τρέχοντα ᾤριέμενε, καὶ προσελ-  
 θόντα κατεφίλησεν. Ἐν ᾧ δὲ ὀκείνον ἐφί-  
 λει, πλήθος τὸ λοιπὸν ἐπὶ ῥεῖ θεραπόν-  
 των, θεραπαινῶν, αὐτὸς ὁ πατήρ, ἢ μή-  
 τηρ



τηρ μετ' αὐτῆ. Οὗτοι πάντες ἐφιέβαλλον,  
κατεφίλβον χαίροντες, κλάοντες. Οἱ δὲ  
τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα περὶ τῆς ἄλλων  
ἐφιλοφρονεῖτο· καὶ ὡς πάλαι εἰδώς προσε-  
φερνίζετο, καὶ ἐξελθεῖν τῆς ἐπιβολῶν ὅτι  
ἤθελεν· ἔτω φύσις ταχέως πιεσέεται·  
Ἐξελάθετο καὶ Χλόης παρ' ὀλίγον· καὶ  
ἐλθὼν εἰς τὸν ἑπαυλιν, ἐσθῆτά τε ἔλαβε  
πολυτελεῖ, καὶ παρὰ τὸν πατέρα τὸν ἴ-  
διον καδεοθεῖς, ἤκκεν αὐτῆ λέγοντος ἔτως.

„Ἐγγίμα, ὦ παῖδες, κομιδῆ νέος,  
καὶ χεῖρον διελθόντος ὀλίγου, πατήρ, ὡς  
ὠμίω, εὐτυχῆς ἐγεγόνειν. Ἐγένετο  
γάρμοι πρῶτος υἱός, καὶ δευτέρα θυγά-  
τηρ, καὶ τρίτος Ἀΐσυλος· ὠμίω ἱκανὸν  
εἶναι τὸ γένος, καὶ ἠρόμνον ὅτι πᾶσι τῆ-  
το τὸ παιδίον ἐξέδηκα, καὶ γνωρίσματα  
ταῦτα συνεκθεῖς, ἀλλὰ ἐντάφια. Τὰ  
δὲ τῆς Τύχης ἄλλα βελεύματα. Οἱ μὲν  
ᾧ πρῶτος παῖς καὶ ἡ θυγάτηρ ὁμοίως  
νόσῳ μιᾶς ἡμέρας ἀπώλοντο· σύ δέ μοι  
προνοία θεῶν ἐσώθης, ἵνα πλείους ἔχο-  
μεν χειραγωγῆς. Μῆτε ἐν σύμοι μνη-  
σικακήσης ποτὲ τῆς ἐκδέσεως (ἐκὼν ᾧ  
ὅτι ἐβελευσάμην) μῆτε σύ λυπηθῆς  
„ Ἀΐ-

„ Ἄσυλε, μέρος ληψόμενος ἀντὶ πάσης  
 „ τῆ ἑσίας· (κρεῖττον γὰρ τοῖς εὐφρονῶσιν  
 „ ἀδελφῶ κτήμα ἔδεν) ἀλλὰ φιλεῖτε ἀλλή-  
 „ λους, καὶ χειμάτων ἕνεκα καὶ βασιλευσιν  
 „ ἐρίζετε. Πολλῶ μὲν γὰρ ὑμῖν καταλεί-  
 „ ψω γῆν, πολλὰς δὲ οἰκέτας δεξιὰς, χυ-  
 „ σὸν, ἄργυρον, καὶ ὅσα ἄλλα εὐδαιμόνων  
 „ κτήματα. Μόνον ἔξαιρετον τῆτο Δάφ-  
 „ νιδι τὸ χωρίον δίδωμι, καὶ Λάμωνα καὶ  
 „ Μυρτάλιον, καὶ τὰς αἶγας ἅς αὐτὸς ἔνεμεν.“

Ἐἴτι αὐτὸ λέγοντος, Δάφνης ἀναπη-  
 δήσας „ καλῶς με, εἶπε, ταῦτα, πάτερ,  
 „ ἀνέμνησας. Ἄπειμι τὰς αἶγας ἀπάξων  
 „ ὅπῃ τὸν ποτὸν, αἴπε νῦν διψῶσαι πα-  
 „ ραμένεσι τῷ σύριγγα τῷ ἐμῷ, ἐγὼ  
 „ δὲ ὄνταυθοῖ κατέζομαι.“ Ἡ δὲ πάντες  
 ἐγέλασαν, ὅτι δεσπότης γεγηρημένος, ἔ-  
 τι θέλει εἶναι αἰπόλος. Κακείνας μὲν θε-  
 ραπεύσων ἐπέμφθητι ἄλλος· Οἱ δὲ δύ-  
 σαντες Διὶ Σωτῆρι, συμπόσιον συνεκρό-  
 τεν. Εἰς τῆτο τὸ συμπόσιον μόνος ἔχ ἦκε  
 Γνάθων, ἀλλὰ φοβόμενος ὅτι τῷ νεῷ ἔ-  
 Διονύσε καὶ τῷ ἡμέραν ἔμεινε καὶ τῷ  
 νύκτα, ὡπερ ἰκέτης· ταχέως δὲ φήμης  
 εἰς πάντα ἔλθεσης, ἅτι Διονυσοφάνης  
 εὐ·

εὔρεν υἱόν, καὶ ὅτι Δάφνις ὁ Αἰπόλος, δε-  
 πότης τῆς ἀρχῶν εὐρέτη, ἀμὰ εἰς συνέ-  
 τρεχον ἄλλος ἀλλαχόθεν, τῷ μὲν μειρα-  
 κίῳ συνηδόμμος, τῷ δὲ πατρὶ αὐτῆ δῶρα  
 κομίζοντες· ἐν οἷς καὶ ὁ Δρύας πρῶτος, ὁ  
 τρέφων τὴν Χλόην.

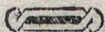
Ὁ δὲ Διονυσοφάνης κατέϊχε πάντας,  
 κοινῶν μετὰ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν ἑορτῆς  
 ἔσομένους· παρεσκευάσθη δὲ πολὺς μὲν οἶ-  
 νος, πολλὰ δὲ ἄλευρα, ὄρνιθες ἔλειοι,  
 χοῖροι γαλαθῆνοι, μελιτώματα ποικίλα·  
 καὶ ἱερῆα δὲ πολλὰ τοῖς ἐπιχωρίοις θεοῖς  
 ἐθύετο. Ἐνταῦτα ὁ Δάφνις συναθροίσας  
 πάντα τὰ ποιμνικὰ κτήματα, δίνειμην  
 ἀναθήματα τοῖς θεοῖς. Τῷ Διονύσῳ μὲν  
 ἀνέθεικε τὴν πήραν καὶ τὸ δέρμα· τῷ Πα-  
 νὶ τὴν σύριγγα καὶ τὸν πλάγιον αὐλόν·  
 τὴν καλαύροπα ταῖς Νύμφαις, καὶ εἶς γαυ-  
 λὸς ἕς αὐτὸς ἐτεκμήνατο. Οὕτω δὲ ἄρα τὸ  
 σὺνηδες ξενιζέσης εὐδαιμονίας τερπνότερόν  
 ἔειν, ὥστε ἐδάκρυσεν ἐφ' ἐκάσῳ τῶν ἀ-  
 σαλλαττόμμος· καὶ ἔτε εἶς γαυλὸς ἀνέ-  
 θηκε, πρὶν ἀμέλξαι, ἔτε τὸ δέρμα, πρὶν  
 ἐνδύσασθαι, ἔτε τὴν σύριγγα, πρὶν συρί-  
 σθαι· ἀλλὰ καὶ ἐφίλησεν αὐτὰ πάντα, καὶ  
 τὰς



τὰς αἶγας προσεῖπε, καὶ εἶπεν τράγῃς ἐκά-  
 λεσεν ὄνομασί· τὴ μὲν γὰρ πηγῆς καὶ ἔπιεν,  
 ὅτι πολλακίς, καὶ μετὰ Χλόης. Οὐπω δὲ ὠ-  
 μολόγει τὸν ἔρωτα, καιρὸν παραφυλάτ-  
 των.

Ἐν ᾧ δὲ Δάφνις ἐν θυσίαις ἰὼ, τὰ  
 δε γίνεται πρὸς τῷ Χλόω. Ἐκάθητο  
 κλάεσα, τὰ πρόβατα νέμῃσα, λέγουσα  
 οἷα εἰκὸς ἰὼ· „Ἰξελάθετό με Δάφνις·  
 „ὄνειροπολεῖ γάμῃς πλεσίαις. Τί γὰρ αὐ-  
 „τὸν ὀμνύειν ἀντὶ τῆς Νυμφῶν τὰς αἶγας  
 „ἐκέλευον; Κατέλιπε καὶ ταύτας ὡς καὶ  
 „Χλόω. Οὐδὲ θυῶν ταῖς Νύμφαις καὶ τῷ  
 „Πανί, ἐπεθύμησεν ἰδεῖν Χλόω. Εὐρεν ἴ-  
 „σως παρὰ τῆ μητρὶ Σεραπαίνας ἐμὲ κρείτ-  
 „τονας. Χαίρετω· ἐγὼ δὲ ἐ ζήσομαι.“

Καὶ τοιαῦτα λέγουσαν, τοιαῦτα ἐν-  
 νοῶσαν, ὁ Δάμπις ὁ βεκόλος μετὰ χει-  
 ρὸς γεωργικῆς ὄψεως, ἤρπασεν αὐτῷ·  
 ὡς ἔτε Δάφνιδος ἔτι γαμήσοντος, καὶ Δρύ-  
 αντος ἐκείνον ἀγαπήσοντος. Ἡ μὲν ἐν ὀκο-  
 μίζετο βοῶσα ἐλεεινόν· τῆ δὲ τις ἰδόντων  
 ἐμήνυσε τῆ Νάπη, καὶ κείνη τῷ Δρύαντι,  
 καὶ ὁ Δρύας τῷ Δάφνιδι. Ὁ δὲ ἔξω τῆς  
 φρε-



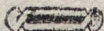
φρενῶν γενόμενος, ἔτε εἰπὴν πρὸς τὸν πα-  
 τέρα ἐτόλμα, καὶ καρτερεῖν μὴ δυνάμενος,  
 εἰς τὸν σφίκτητον εἰσελθὼν ᾠδύρετο, ὡς  
 πικρᾶς ἀνευρέσεως, λέγων. Πόσον ἴω  
 μοι κρεῖττον νέμει; Πόσον ἡμῶν μα-  
 καριώτερος, δαίμων ὢν; Τότε ἔβλεπον  
 Χλόω· νῦν δὲ τῷ μὲν Λάμπις ἀρπά-  
 σασ οἴχεται, νυκτὸς δὲ ἡρομένης, κοι-  
 μήσεται. Ἐγὼ δὲ πίνω, καὶ τρυφῶ,  
 καὶ μάτω, τὸν Πᾶνα, καὶ τὰς αἴγας, καὶ  
 τὰς Νύμφας ὤμοσα.“

Ταῦτα δὲ Δάφνιδος λέγοντος ἤκε-  
 σεν ὁ Γνάθων ἐν τῷ παραδείσῳ λανθάνων  
 καὶ καιρὸν ἤκειν διαλλαγῶν πρὸς αὐτὸν νο-  
 μίζων, τινὰς τῶν δὲ Ἀσύλβενανίσκων προσ-  
 λαβῶν, μεταδιώκει τὸν Δρύαντα. Καὶ  
 ἡγεῖσθαι κελεύσας ὑπὲρ τῷ δὲ Λάμπιδος ἔ-  
 παυλιν, συνέτεινε δρόμον· καὶ καταλαβῶν  
 ἄρτι εἰσάγοντα τῷ Χλόω, ἐκείνῳ τε  
 ἀφαιρεῖται, καὶ ἀνθρώπου γεωργὸς συνη-  
 λόησε πληγαῖς. Ἐπέδαξε δὲ καὶ τὸν Λάμ-  
 πιν δήσας, ἄγειν ὡς ἀχμάλωτον ἐκ πο-  
 λέμης τινός, εἰ μὴ φθάσας ἀπέδρα. Κα-  
 τορδύσας δὲ τηλικῶτον ἔργον, νυκτὸς ἀρ-  
 χομένης ἀπανέρχεται. Καὶ τὸν μὲν Διο-

νυτοφάνῳ εὐρίσκει καθεύδοντα, τὸν δὲ  
 Δάφνιν ἀγρυπνῶντα, καὶ ἔτι ἐν τῷ κρητή-  
 πῳ δακρῦοντα. Προσάγει δὴ τῷ Χλόῳ  
 αὐτῷ, καὶ διδὸς διηγεῖται πάντα. Καὶ δεῖ-  
 ται μηδὲν ἔτι μνηστικὰ κῆντα, δῆλον ὅσα ἄ-  
 ρητον ἔχειν, μηδὲ ἀφελῆσθαι τραπέζης  
 μετ' αὐτῷ τεθνήξεται λιμῷ. Οἱ δὲ ἰδὼν  
 Χλόῳ, καὶ ἔχων ἐν χερσὶ, τῷ μὲν ὡς  
 εὐεργέτη διηλλάττετο, τῇ δὲ ὑπὲρ τῆ ἀμε-  
 λείας ἀπελογοῖτο.

Βαλενομένοις δὲ αὐτοῖς ἐδόκει τὸν γά-  
 μον κρύπτειν, ἔχει δὲ κρύφα τῷ Χλόῳ,  
 πρὸς μόνῳ ὁμολογήσαντα τὸν ἔρωτα τῷ  
 μητέρᾳ. Ἄλλ' ἔσυνεχώρει Δρύας, ἡξίε  
 δὲ τῷ πατρὶ λέγειν, καὶ πείσειν αὐτὸς ἐ-  
 πιγγέλετο. Καὶ γηρομένης ἡμέρας, ἔ-  
 χων ἐν τῇ πύρρᾳ τὰ γνωρίσματα, πρό-  
 σαισι τῷ Διονυσοφάνῃ καὶ τῇ Κλεαρίσῃ,  
 καθευμένοις ἐν τῷ παραδείσῳ. (παρῶν δὲ  
 καὶ ὁ Ἄστυλος, καὶ αὐτὸς ὁ Δάφνης) καὶ σιω-  
 πῆς γηρομένης, ἤρξατο λέγειν, Ὁμοία  
 ἔμε ἀνάγκη Λάμων τὰ μέγιστα νῦν ἀρρη-  
 ῶντα ὀκέλευσε λέγειν. Χλόῳ ταύτῃ  
 ἔτε ἐγέννησα, ἔτε ἀνέθρεψα, ἀλλὰ  
 ἐγέννησαν μὲν ἄλλοι, κειμένῳ δὲ ἐν ἄν-  
 ῳ τῷ





„ τῷ Νυμφῶν ἀνέδρεφεν οἷς. Εἶδον τῶ-  
 „ το αὐτὸς, καὶ ἰδὼν ἐθαύμασα· θαυμάσας,  
 „ ἔδρεψα. Μαρτυρεῖ μὲν καὶ τὸ κάλλος,  
 „ ἔοικε γὰρ ἔδεν ἡμῖν· μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὰ  
 „ γνωρίσματα, πλεσιώτερα γὰρ ἢ καὶ ποι-  
 „ μένα. Ἰδετε ταῦτα, καὶ εἴθε προσήκον-  
 „ τας τῇ κόρῃ ζητήσατε, ἂν ἀξία ποτὲ  
 „ Δάφνιδος φανῇ. “

Τῷτο ἔτε Δρύας ἀσκόπως ἐρρίψεν,  
 ἔτε Διονυσοφάνης ἀμελῶς ἤκασεν, ἀλλὰ  
 ἰδὼν εἰς τὸν Δάφνιν, καὶ ὄρων αὐτὸν, χλω-  
 ριῶντα, καὶ κρύφα δακρύνοντα, ταχέως ἐ-  
 φώρασε τὸν ἔρωτα, καὶ ὡς ὑπὲρ παιδὸς ἰ-  
 δὲν μᾶλλον ἢ κόρης ἀλλοτρίας δεδοικώς,  
 διὰ πάσης ἀκριβείας ἤλεγχε εἴθε λόγους  
 ἔ Δρύαντος. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ γνωρίσματα  
 εἶδε κομιθέντα, ὑποδήματα κατάχευσα,  
 τὰς πφισκελίδας, τὴν μίτρον, προσκαλε-  
 σάμενος τὴν Χλόην, παρεκελεύετο θάρ-  
 ρειν, ὡς ἄνδρα μὲν ἔχουσιν ἤδη, ταχέως  
 δὲ εὐρήσασαν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέ-  
 ρα. Καὶ τὴν μὲν ἡ Κλεαρίση παραλαβῆσα,  
 ἐκόσμηε λοιπὸν ὡς ἦν γυναῖκα· τὸν δὲ  
 Δάφνιν ὁ Διονυσοφάνης ἀνασήσας μόνον,  
 ἀνέκρινεν εἰ παρθένος ἦν· ἔ δὲ ὁμόσαντος

μηδέν γεγρονέναι φιλήματος κ' ὄρκων πλέ-  
ον, ἠσθεῖς ὅπ' τῷ συνωμοσίῳ, κατέκλινεν  
αὐτὲς.

Ἦν ἔν μαθεῖν οἷόν ὅτι τὸ κάλλος,  
ὅταν κόσμον προσλάβηται· ἐνδυθεῖσα γὰρ  
ἡ Χλόη, κ' ἀναπλεξαμένη τῷ κόμῳ, κ'  
ὑπολέσασα τὸ πρόσωπον, εὐμορφοτέρα  
τοσούτον ἐφάνη πᾶσιν, ὥστε κ' Δάφνις αὐ-  
τῷ μόλις ἐγνώρισεν. Ὡμοσεν ἄντις κ' ἄ-  
νευ τῆς γνωρισμάτων, ὅτι τοιαύτης κόρης  
ἔσκι ἡ Δρύας πατὴρ. Ὅμως μέντοι παρῶν  
κ' αὐτὸς, κ' συνησιᾶτο μετὰ τῆ Νάπης,  
συμπότας ἔχων ὅπ' κλίνης ἰδίᾳ τὸν Λά-  
μωνα κ' τῷ Μυρτάλλῳ. Πάλιν ἔν ταῖς ἐ-  
ξῆς ἡμέραις ἐθύστο ἱερεῖα, κ' κρατῆρες ἴ-  
σαντο, κ' ἀνετίθη κ' Χλόη τὰ ἑαυτῆς·  
τῷ σύριγγα, τῷ πήραν, τὸ δέρμα, ἔσκι  
γαυλῆς. Ἐκέρασε δὲ κ' τῷ πηγῶν οἴνω,  
τῷ ἐν τῷ ἄντρῳ, ὅτι κ' ἐτράφη παρ' αὐ-  
τῆς, κ' ἐλάσασα πολλακίς ἐν αὐτῇ. Ἐ-  
ξεφάνωσε κ' τὸν τάφρον τῆ οἴου, δείξαντος  
Δρύαντος. Καὶ ἐσύριζέτε κ' αὐτῇ τῆ  
ποιμνῆ· κ' ταῖς θεαῖς συρίσασα, ἠύξατο  
ἔσκι ἄκθεντας εὐρεῖν ἄξιες τῆς Δάφνιδος  
γάμων.

Ἐπεὶ



Ἐπεὶ δὲ ἄλις ἔτι τῆς καὶ ἀρχῶν ἐορ-  
 τῆς, ἔδοξε βαδίζειν εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὰς  
 τε τῆς Χλόης πατέρας ἀναζητεῖν, καὶ πρὸς  
 τῆς γάμων αὐτῶς μὴκέτι βραδύνειν. Ἐὼθεν  
 ἔν ὄνσκευασάμενοι, τῷ Δρύαντι μὲν ἔδω-  
 καν ἄλλας τριχιλίας, τῷ Λάμῳ δὲ τὴν  
 ἡμίσειαν μοῖραν τῆς ἀρχῶν φερίζειν καὶ τρυ-  
 γᾶν, καὶ τὰς αἴγας ἅμα τοῖς ἀπόλοις, καὶ  
 ζεύγη βοῶν τέτταρα, καὶ ἐοδήτας χειμε-  
 ρινὰς, καὶ ἑλευθέραν τὴν γυναῖκα. Καί  
 μετὰ τῆτο ἤλαυνον ὅπῃ Μιτυλήνῳ ἵπποις,  
 καὶ ζεύγεσι, καὶ τρυφῇ πολλῇ. Τότε μὲν  
 ἔν ἔλαθον ὅσῃ πολίτας, νυκτὸς κατελ-  
 θόντες· τὸ δὲ ἐπίσης, ὄχλος ἡδροῖσθι  
 πρὸς τὰς θύρας, ἀνδρῶν, γυναικῶν. Οἱ μὲν  
 τῷ Διονυσοφάνῃ συνήδοντο πᾶντα εὐρόντι,  
 καὶ μᾶλλον, ὀρώντες τὸ κάλλος τῆς Δάφνιδος·  
 αἱ δὲ τῇ Κλεαρίσῃ συνέχαιρον ἅμα κοι-  
 ζέσθι καὶ πᾶντα καὶ Νύμφῳ. Ἐξέπληξε γὰρ  
 καὶ κείνας ἡ Χλόη, κάλλος ἐκφέρουσα πα-  
 ρευδοκιμηθῆναι ἢ δυνάμενον. Ὅλη γὰρ ἐπι-  
 νεῖτο ἡ πόλις ὅπῃ τῷ μεираκίῳ καὶ τῇ παρ-  
 θένῳ, καὶ εὐδαιμονίζον μὲν ἤδη τὸν γάμον·  
 ἠύχοντο δὲ καὶ τὸ γένος ἄξιον τῆς μορφῆς  
 εὐρεθῆναι τῆς κόρης· καὶ γυναῖκες πολλαὶ τῆς  
 μέγα



μέγα πλοσίων ἤρασάντο θεοῖς αὐτὰς πι-  
 σευθῆναι μητέρας θυγατρὸς ἔτω καλῆς.

Ὅναρ δὲ Διονυσοφάνει μετὰ φοντί-  
 δα πολλῶ εἰς βαθυῦ ὕπνον κατενεχθέντι,  
 τοιόνδε γίνεται· ἔδοκει τὰς Νύμφας δεῖ-  
 δει εἶ ἔρωτος, εἰ δῆποτε αὐτοῖς κατανεῦται  
 τὸν γάμον· τὸνδε ἐκλύσαντα τὸ τοξάρι-  
 ον, καὶ ὑποθέμενον παρὰ τῷ φαρέτρῳ,  
 κελεύσαι τῷ Διονυσοφάνει, πάντας εἶδο  
 ἀρίστας ἔ Μιτυλιωαίων θέμενον συμπότας,  
 ἡνίκαι ἂν τὸν ὕστατον πλήσῃ κρατῆρα, τότε  
 δεικνυεῖν ἐκάσῳ τὰ γνωρίσματα· τὸ δὲ ἐν-  
 τεῦθεν ἄδειν τὸν ὑμέναιον. Ταῦτα ἰδὼν  
 καὶ ἀκέσας, ἔωθεν ἀνίσταται, καὶ κελεύσας  
 λαμπρὰν ἐσίασιν παρασκευασθῆναι τῆς ὑπὸ  
 γῆς, ἔ ὑπὸ θαλάττης, καὶ εἴτι ἐν λίμναις,  
 καὶ εἴτι ἐν ποταμοῖς, πάντας εἶδο ἀρίστας  
 Μιτυλιωαίων ποιῆται συμπότας. Ὡς δὲ  
 ἤδη νύξ ἦν, καὶ ἐπέπλησο κρατῆρ ἔξ ἔ  
 ἀπένδουσιν Ἑρμῆ, εἰσχομίζει τις ὄπῃ σκεῦ-  
 ος ἀργυρῶν θεράπων τὰ γνωρίσματα, καὶ  
 ὡφίφερων ἐν δεξιᾷ πᾶσιν ἐδείκνυε.

Τῶν μὲν ἐν ἄλλων ἐγνώρισεν ἐδείξαι.  
 Μεγακλῆς δὲ τις διὰ γῆρας ὕστατος κατα-  
 κεί-



κείμενος, ὡς εἶδε, γνωρίσας, πάνυ μέγα  
 καὶ νεανικὸν ἐβόα, „Τίνα ὄρω ταῦτα; Τί  
 „ γέγονάς μοι θυγάτριον; Ἄρα καὶ σὺ ζῆς;  
 „ Ἡ ταῦτά τις ἐβάσασε μὲν ποιμὴν ἐντυ-  
 „ χῶν; Δέομαι, Διονυσόφανες, εἰπέ μοι.  
 „ πόθεν ἔχεις ἐμῶ παιδὶς γνωρίσματα;  
 „ Μὴ φθονήσης μετὰ Δάφνιν εὐρεῖν τι  
 „ καὶ μέ.” Κελεύσαντος δὲ τοῦ Διονυσοφάνους  
 πρότερον ὀκείνον λέγειν τὴν ἔκθεσιν, ὁ  
 Μεγακλῆς ἄδὲν ἀφελῶν τοῦ τόνου τῆ φωνῆς  
 ἔφη. „ Ἡ ὀλίγος μοι βίος τὸν πρότερον  
 „ χρόνον· ὃν ἤ εἶχον, εἰς χορηγίας καὶ  
 „ τριηραρχίας ἐξεδάπανησα. Ὅτε ταῦ-  
 „ τα ἦν, γίνεταί μοι θυγάτριον. Τῆτο  
 „ τρέφειν ὀκνήσας ἐν πενίᾳ, τῆτοις τοῖς γνω-  
 „ ρίσμασιν κοσμήσας ἐξέδηκα, εἰδὼς ὅτι  
 „ πολλοὶ καὶ ἔτιω σπαράξουσιν πατέρες γυνέ-  
 „ δος. Καὶ τὸ μὲν ἐξέκειτο ἐν ἀντρω Νυμ-  
 „ φῶν, πισευθὲν ταῖς θεαῖς· ἐμοὶ δὲ πλε-  
 „ οντος ἐπέρρει καθ' ἐκάστῃ ἡμέραν, κλη-  
 „ ρονόμον οὐκ ἔχοντι. Οὐκέτι γὰρ ἔτε θυ-  
 „ γατρίσιν γυνέδω πατὴρ ἠτύχησα· ἀλλ'  
 „ ὡσπερ οἱ θεοὶ γέλωτά με ποιῆμενοι,  
 „ νύκτωρ, ὀνειρῆσ μοι ὑπέμπεσι, δηλῶν-  
 „ τες ὅτι με πατέρα ποιήσει ποίμνιον.”

Ἀνεβόησεν ὁ Διονυσοφάνης μείζον  
 ἔ Μεγακλέης, καὶ ἀναπηδήσας, εἰσάγει  
 Χλόω πάνυ καλῶς κεκοσμημένω, καὶ  
 λέγει. „Τῆτο τὸ παιδίον ἔξεδίκαε· ταύ-  
 „ τῳ σοι παρθένον οἷς φρονοῖα θεῶν ἔξέ-  
 „ θρεψεν, ὡς αἶψά Δάφνιν ἐμοί. Λάβε  
 „ τὰ γνωρίσματα καὶ τῷ θυγατέρα· λα-  
 „ βῶν δὲ ἀπόδος Δάφνιδι Νύμφω. Ἀμ-  
 „ φοτέρης ἔξεδικαμην, ἀμφοτέρης εὐ-  
 „ ρήκαμην· ἀμφοτέρων ἐμέλισε Πανί, καὶ  
 „ Νύμφαις, καὶ Ἐρωτι.“ Ἐπῆνει τὰ λεγό-  
 „ μβα ὁ Μεγακλῆς, καὶ τῷ γυναῖκα Ρό-  
 „ δην μετεπέμπετο, καὶ τῷ Χλόω ἐν τοῖς  
 κόλποις εἶχε· καὶ ὕπνον αὐτῶ μένοντες εἶ-  
 λοντο. Δάφνις γὰρ ἐδενὶ διώμνυτο ἀφώσε-  
 δὲ τῷ Χλόω, ἐδὲ αὐτῷ πατρί.

Ἡμέρας δὲ ἡρομένης, συνθέμενοι,  
 πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν ἤλαυνον· ἐδεήθησαν  
 γὰρ τῆτο Δάφνις, καὶ Χλόη, μὴ φέροντες  
 τῷ ἐν ἄσει διατριβῷ. Ἐδόκει δὲ καὶ κεί-  
 νοις ποιμνικὰς τινὰς αὐτοῖς ποιῆσαι ὅσῳ  
 γάμους· ἐλθόντες ἔν παρὰ τὸν Λάμωνα, τὸν  
 τε Δρύαντα τῷ Μεγακλεῖ ἀφωσήγαγον,  
 καὶ τῇ Ρόδῃ τῷ Νάπῳ συνέσησαν, καὶ τὰ  
 πρὸς τῷ ἑορτῆν παρεσκευάζοντο λαμπρῶς·  
 Παρέδωκε μὲν ἔν ἔτι ταῖς Νύμφαις τῷ



Χλόης ὁ πατήρ, ἔ μετ' ἄλλων πολλῶν  
ἐποίησεν ἀναθήματα, τὰ γνωρίσματα, ἔ  
Δρύαντι τὰς λειπέσας εἰς τὰς μυρίας ἐ-  
πλήρωσεν.

Ὁ δὲ Διονυσοφάνης, εὐημερίας ἔσης,  
αὐτῷ, ὑπὸ Ἑ ἀντρος, σιβάδας ὑπεσώρεσεν  
ἐκ χλωρᾶς φυλλάδος, ἔ πάντας εἶδο κω-  
μήτας κατακλίνας, εἰσία πολυτελῶς. Πα-  
ρῆσαν δὲ Λάμων ἔ Μυρτάλη, Δρύας ἔ  
Νάπη, οἱ Δόρκωνι προσήκοντες, οἱ Φι-  
λιτᾶ παῖδες, Χρῶμις, ἔ Λυκαίνιον. οὐκ  
ἄπῃν ἐδὲ Λάμπις συγνώμης ἀξιωθεῖς. Ἦν  
ἔν ὡς ἐν τοιοῖςδε συμπόταις, πάντα γε-  
ωργικὰ ἔ ἀγροικα· ὁ μὲν ἦδεν οἷα ἄδουσι  
θερίζοντες· ὁ δὲ ἔσκωπτε τὰ ἐπὶ ληνοῖς  
σκώμματα. Φιλιτᾶς ἐσύρισε· Λάμπις  
ἠύλισε. Δρύας ἔ Λάμων ὠρχήσαντο.  
Χλόη ἔ Δάφνις ἀλλήλους κατεφίλην. Ἐ-  
νέμοντο δὲ ἔ αἱ αἶγες πλησίον, ὡπερ ἔ  
αὐτὰ κοινωνῆσαι τ' ἐορτῆς. Τέτο μὲν τοῖς  
ἀσυκοῖς ἐ πάνυ τρεπνὸν ἔν. Ὁ δὲ Δάφ-  
νις ἔ ἐκάλεσέ τινας αὐτῷ ὀνομασί· ἔ φυλ-  
λάδα χλωρὰν ἔδωκε, ἔ κρατήσας ἐκ τῆς  
κεράτων κατεφίλησε.

Καὶ ταῦτα ἐ τότε μόνον, ἀλλ' ἔσε  
ἔζων, τὸν πλεῖστον χρόνον ποιμηρικὸν εἶ-  
χον, Θεὸς σέβοντες, Νύμφας, ἔ Πᾶνα,  
καὶ

καὶ Ἐρωτα, ἀγέλας δὲ προβάτων καὶ αἰγῶν  
πλείστας κτησάμενοι, ἠδίσιω δὲ τροφίω  
νομίζοντες ὀπώρας καὶ γάλα. Αἰγιὸς καὶ ἄρ-  
ξεν μὲν παιδίον ὑπέδειξαν, καὶ θυγάτριον  
ἡρόμενον δεύτερον, ὅτιος ἐλκύσαι θηλιῶ  
ἐποίησαν· καὶ ἐκάλεσαν τὸν μὲν, Φιλοποί-  
μην, τὴν δὲ, Ἀγέλιω· ἕτως αὐτοῖς καὶ  
ταῦτα συνεγύρασαν· Οὗτοι καὶ τὸ ἄντρον  
ἐκόσμησαν, καὶ εἰκόνας ἀνέδειξαν, καὶ  
βωμὸν ἐποίησαντο ποιμένος ἔρωτος, καὶ  
τῷ Πανὶ δὲ ἔδοσαν, ἀντὶ τῆς πίτυος οἰκεῖν  
νεῶν, Πᾶνα Στρατιώτῳ ὀνομάσαντες.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑπερον ὠνόμασαν  
καὶ ἔφαξαν· τότε δὲ νυκτὸς ἡρομένης,  
πάντες αὐτοῖς παρέπεμπον εἰς τὸν θάλα-  
μον, οἱ μὲν συρίττοντες, οἱ δὲ αὐλῶντες,  
οἱ δὲ δᾶδας μεγάλας ἀνίσχοντες. Καὶ ἐ-  
πεὶ πλησίον ἦσαν τῆς θυρῶν, ἤδον σκλη-  
ρᾶ, καὶ ἀπηνεῖ τῇ φωνῇ, καθάπερ τριαῖνας  
γῆν ἀναρρηγνύντες, ἔχοντες ὑμέναιον ἄδοντες.  
Δάφνις δὲ καὶ Χλόη γυμνοὶ συγκατακλι-  
θέντες, πρὶέβαλον ἀλλήλους καὶ κατεφίλην,  
ἀρξυπνήσαντες τῆς νυκτὸς ὅσον ἔδὲ γλαυ-  
κες· καὶ ἔδρασε τι Δάφνις ὡς αὐτὸν ἐπαί-  
δευσεν Λυκαίνιον· καὶ τότε Χλόη πρῶτον  
ἔμαθεν, ὅτι τὰ ὑπὲρ τῆς ὕλης γινόμενα, ἡ  
ποιμένων παίγνια.

# Ἐπιδιόρθωσις πάντων τῶν ἐσφαλμένων.

---

Σελ. Γρ.

λέγε.

14	28	περισσῶντες, . . . .	περισπῶντες,
17	23	ἐνδύετο . . . . .	ἐνεδύετο
39	3	ὠπτιίδας . . . . .	ὠτίδας
43	11	τὴν δε . . . . .	τὴν δε
44	25	καθελκύσαντας, . .	καθελκύσαντα,
45	16	ἔχει . . . . .	ἔχοι
52	8	φωξέσθαι . . . . .	φωξέσθε
61	25	εἰς τὸ ἄν . . . . .	εἰς ἄν
64	24	καὶ μὴ ἀδικήσαντα . .	καὶ ἀδικήσαντα
67	1	ἐπ' αὐτῇ . . . . .	ὑπ' αὐτῇ
72	16	ἀντεφωνήσασα . . .	ἀντιφωνήσασα
73	19	τρέφων . . . . .	τρέφων
77	20	τὴν Χῆνα . . . . .	τὸν Χῆνα
89	16	ὑπὸ ἀγαθόν . . . . .	ἐκ ἀγαθόν
90	21	γάττων . . . . .	γάτων
91	7	ὑπηγγέλλοντο . . . .	ἐπηγγέλλοντο
--	25	συντετράφθαι . . . .	συντετράφθαι
97	7	προσίοντος . . . . .	προσίοντος
99	10	εὐρος ἦν . . . . .	καὶ εὐρος ἦν,
104	15	ἄλλα . . . . .	ἄλλα
113	17	κοινωνόν . . . . .	κοινωνόν καὶ κείνῃν
120	4	συνιδόμενος . . . . .	συνιδόμενοι
122	22	ἀπανερχεται . . . . .	ἐπανερχεται
125	12	Συνασιᾶτο . . . . .	Συνασιᾶτο



Ἀνάγνωσις ἐκ τῶν διαφόρων Χειρο-  
γράφων ἢ Ἐιδόσεων.

Π Ρ Ο Ο Ἰ Μ Ι Ο Ν .

Εἰκόνα γραφῆν.

Τέχνην ἔχουσαν περιτ-  
τήν, ἢ τύχην ἐρωτι-  
κὴν.

Προπαιδεύσαι.

Πάντως.

Μέχρις.

Ἡμῖν δέ.

Εἰκόνας γραφῆν.

Τύχην ἔχουσα περιττὴν ἢ  
τέχνην ἐρωτικὴν.

Παιδεύσαι.

Πάντων.

Μέχρι.

Ἡμῖν καί.

Δ Ο Γ Ο Σ . Α .

Σελ. Γρ.

- |   |    |                         |                       |     |
|---|----|-------------------------|-----------------------|-----|
| 1 | 2  | Υπαισρέσεως τῆς         | Υπαισρέσεως τῆ        | Σα- |
|   |    | θαλάττης                | λάττη                 |     |
| - | 4  | Νομίσεως.               | Νομίσεις.             |     |
| - | 5  | Ἄλλὰ ἐκ ταύτης          | Ἄλλὰ ταύτης.          |     |
| - | 7  | Διακοσίων               | Εἰκοσιν.              |     |
| - | 8  | Κτήμα κάλλισον          | Κτήμα τερπνόν.        |     |
| - | 9  | Γήλοφοι κλημά-<br>των   | Γῆ τροφὴ κλημάτων.    |     |
| - | 10 | Προσέκλυζεν ἡί-<br>όνι. | Προσέκλυζεν ἐν ἡίονι. |     |

ἐπ' ἡίονος.  
ἐπ' ἡίονι.

Σελ.

110	Εκτεταμένη ψάμ- μφ μαλθακή.	Επ' ἡίου, εκτεταμένη ψάμμφ μαλθακή. Εν ἡίου εκτεταμένης ψυχαγωγίας μαλθα- κῆς.
2	2 Ἡῦρεν.	Εὔρεν.
-	3 Λόχη βάτων.	Λόχη κάτω βάτων.
-	11 Κατ' ἴχνος.	Καὶ κατ' ἴχνος.
-	12 Πεφυλαγμένως.	Πεφυλαγμένην ὡς.
-	14 Τῆν ἐπιρροῆν	Ἐπιρροῆν
-	24 Βασάσας.	Βασάσαι.
3	3 Εἰ καὶ παῖδια.	Εἰ παῖδια.
-	12 Χρόνε διϊκνεμένε.	Χρόνε διηυσμένε.
-	13 Ποιμὴν νέμων.	Νέμων αἰπόλος.
-	16 Τὸ ἔνδοθεν.	Τὰ ἔνδοθεν.
-	19 Ἀνυπόδιτος.	Ἀνυπόδετος.
-	23 Η' ὡα.	Τὰ ὡα.
4	2 Μαλακῆς πόας	Πόα μαλθακή.
-	3 Ἐπὶ τῆς νοτίδος.	Ἀπὸ τῆς νοτίδος.
-	- Ἀνέκαυτο.	Ἀνέκαυτο.
-	7 Νύμφαιον.	Νύμφαιον.
-	- Οἷς.	Οἷς.
-	13 Συλληψόμενος.	Ληψόμενος.
-	17 Ἀκλαγγί.	Ἀκλαυσί.
5	10 Εὔρεθέντα.	Εὔρηθέντα.
-	11 Ουγάτριον νομί- ζειν.	Ουγάτριον κομίζεν.
-	19 Η' δι ἔν ὁ μὲν.	Ἡ' διτε ἦν ὁ μὲν. Ἡ' δι ἦν ὁ μὲν.
-	20 Η' δὲ τασέτων.	Ἡ' δὲ τασέτοι.
-	23 Εἶναι τὰς νύμφας ἐδόκεν.	Τὰς Νύμφας ἐδόκεν.

- 5 25 Δάφνιν καὶ τὴν Χλόην. Δάφνιν τε καὶ τὴν Χλόην.  
 Χλόην.
- 6 2 Ἐ΄χουσι. Φέροντι.  
 - 8 Καὶ ἔτοι. Καὶ ἴσως ἔτοι.
- 10 Δί ἢν αὐτές. Δί ὁ καί.
- 21 Νέμειν κοπάσαν- Ἐπιμένειν κοπάσαντος.  
 τος.
- 7 3 Ἄγασα. Ἄνοφέρσα.  
 - 12 Κατῆδον. Κατῆδον.
- 14 Οἱ ἀπαλοὶ καὶ νέοι. Οἱ παλαιοὶ καὶ νέοι.
- 20 Ἐβαλλον. Ἐβαλον.
- 8 6 Ἄνδερίσκας. Ἄνδερίσκας.  
 - 11 Ἄλλῆλας. Ἄλλῆλας.  
 - 13 Ἐμελέτα. Ἐμελέτησε.  
 - 19 Ἄνέπλασε. Ἐνέκαυσε.
- 9 4 Τῆς πρότερον γῆς Τῆς εἰς πρότερον γῆς εἰ-  
 εἰκόνα. κόνα.
- 20 Ἄλγῃ περὶ τῷ Ἄλγῃ ἐπὶ τῷ κέρατι.  
 κέρατι.
- 28 Ὅα δὲ Οἷα δέα.
- 22 Ὑπεμφεύγοντος. Ὑπεμφεύγοντος.
- 10 2 Χρήσασθαι τῆς Χρήσασθαι καταφορᾶς ὁ-  
 καταφορᾶς ὁ- χήματι.
- χίματι.
- 4 Ὅ μιν δὴ τὸν Ὅ μιν τὸν.
- 8 Ἄγρων τῶν πλη- Ἄγρων τῶν πλησίων.  
 σίων.
- 15 Ταῖς τῆς ταινίας Ταῖς τῆς ὀλκῆς ταινίας.  
 ὀλκῆς.
- 16 Ἀνιμήσαντες. Ἀνιμήσαντο.
- 19 Τυθισόμενον. Τυθισόμενοι  
 Τεθυσόμενον.
- 11 14 Ἐργάσεται. Ἐργάζεται.



- 12 14 Συρίγγων τινῶν Συρίγγων τῶν γαμικῶν.  
γαμικῶν.
- 16 Ἐντεῦθεν δὲ Ἐντεῦθε.
- 17 Ἀνέβαλε. Ἐνέβαλε.
- 13 15 Διέφθαρε. Διέφθαρε.
- 16 Τῆς τ' ἐμπροσ- Τῆς τε προσδίας.  
δίας.
- 14 5 Εἶχεν ἐλπίδα. Ἦγεν τὴν ἐλπίδα.
- 15 2 Ἀνακλήσει. Τῇ ἀνακλήσει.
- 4 Ἀγαγοντες. Ἀγοντες.
- 10 Τὴν ἐπιβελὴν τῆ Ἐπιβελὴν τῆ Δόρκωνος.  
δέρματος.
- 16 13 Ἦρος τέλος. Ἦρος τέλη.
- 15 Ἡ δ᾿α μὲν τετ- Ἡ δ᾿α μὲν ἡ τεττίγων  
τίγων ἡχή. ἡχή.
- 25 Ἐνδινέοντας. Ἐνδινέοντας.
- 18 16 Καθεύδασιν ὄφ- Καθεύδασιν οἱ ὄφθαλμοί.  
θαλμῶς.
- 20 2 Μακράν. Μακρά.
- 22 5 Φερομένον. Χεομένον.
- 24 22 Ἐδοξε δὴ Ἐδοξε δέ.
- 26 3 Συνήθει. Συνήθει.
- 4 Ἰδῶν δὲ τὴν Ἰδῶν τὴν Χλόην.  
Χλόην.
- 10 Ἐπέλιπε. Ἐπέλιπε.

Λ Ο Γ Ο Σ Β .

- 27 5 Ἐπελύγιζεν. Ἐπελέκιζεν.
- 7 Ἐνοια. Εὔνοια.
- 28 5 Καὶ τῶν ἀμπέ- Ἀμπέλων δὲ τὰς  
λων τὰς
- 29 22 Σισύραν. Σισύρας.
- 31 23 Δρέπειν. Δρέπτειν.

- 32 3 Ὅμοιος ἐμοί. Ὅμοιον.  
 -- 5 Φιλῆσαι σὲ πόνος ἐδάς. Ἐμὲ μὲν, ᾧ Φιλιπᾶ  
 ἐδάς. φιλιῆσαι σοι πόνος ἐδάς  
 (κατ' ἄλλης) φθόνος  
 ἐδάς.
- 33 7 Ἀνήλατο. Ἀνήλλατο.  
 -- 11 Πτερύγων καὶ τῶν ἴμων. Ἐκ τῶν ἴμων.
- 34 24 Ὅτι μὴ φίλιμα. Ὅτι τὸ φίλιμα καὶ ἡ πε-  
 ριβολή.
- 35 19 Ἐκ τῆς κήπε. Τέτο τὸ ἐκ τῆς κήπε  
 παιδίον.
- 36 4 Μαρτυρήσομεν. Καρτερήσομεν.  
 -- 6 Γίνεται. Γίγνεται.
- 41 3 Στερόμενοι. Στερῆμενοι.  
 -- 16 Πρεσβύτατός τε. Πρεσβύτατός γε.  
 -- 23 Αὐτοὶ δὲ διὰ τῶν κυνῶν. Αὐτῆ δὲ . . .
- 43 4 Ἀνυπόδετος. Ἀνυπόδητος.  
 43 5 Τίς πιεύσει. Τίς πιεύσειεν.
- 23 Διακόντων δέ. Διακόντων δή.
- 46 22 Ἀφ' ὑμῶν. Ἀφ' ἡμῶν.
- 47 21 Κομίξασα. Κομίξασαν.
- 52 1 Ἀγέλας δὲ βοῶν καὶ αἰγῶν ἀπη-  
 λάσατε. Ἀγέλας δὲ βοῶν, καὶ  
 οἴων, καὶ αἰγῶν, ἀπε-  
 λάσατε.
- 54 9 Ὑπὸ τῷ σελέχει. Ἐπὶ τῷ σελέχει.
- 55 10 Ἀποσωρεύσας. Ὑποσωρεύσας.
- 14 Πονήματα. Ποιήματα.
- 15 Αὐτοὶ. Αὐτῆ.
- 56 2 Δάφνις ἐσύρισεν. Ὁ Δάφνις ἐσύρισεν.  
 -- 5 Ὁ Φιλιπᾶς βε- Ὁ Φιλιπᾶς ὁ βεκόλος.  
 κόλος.
- 58 14 Πρῶτον. Πρῶτην. Δ Ὁ-

Λ Ο Γ Ο Σ Γ'.

Σελ. Γρ.

- 64 11 Ὑβρίζοντες τὲς Ὑβρίζοντας τὲς νεανίσ-  
νεανίσκας. κας.
- 67 17 Εἰς. Εἰς.
- 68 19 Τὶ ἐν θηράσας. Τίς ἐν θηράσων.
- 70 19 Εὐδαιμόνιζον. Ἡδαιμόνιζον.
- 25 Προσεκόμιζε. Προσεκόμιζε.
- 72 7 Εἰς ἕκαστο τὸ ἄν- Εἰς ἕκαστον τῷ ἄνθρω-  
τρον.
- 73 3 Λίπη. Λίπη.
- 16 Ὑφ' ἡν. Ὑφ' ἡν.
- 75 12 Ἐκίῃναι φεύγασιν. Ἐκίῃναι ἔτι φεύγασιν.
- 76 3 Ἐκλαυσεν. Ἐκλαυεν.
- 4 Κριῶν ἀμαθέστα- Κριῶν ἀμαθέστατος ἦν.  
τος.
- 77 9 Ἐν ἡ ἕκαστέ ζετο. Ὑφ' ἡ ἕκαστέ ζετο.
- 15 Μετέωρος. Μετέωρον.
- 20 Σῶσον με τὸν Χή- Σῶσον μοι τὸν Χήνα.  
νε.
- 79 19 Περιηγάγετο. Περιηγάζετο.
- 81 21 Ἐπάγοντο. Ἐπάγοντο.
- 85 17 Ἐπιγγέλλοντο. Ὑπιγγέλλοντο.
- 89 5 Νῦν. Τὸ νῦν.

Λ Ο Γ Ο Σ Δ'.

- 98 26 Ὑάκινθοι. Ὑάκινθος.
- 99 3 Τρύγη. Τρυφή.
- 5 Τὸ πεδίου. Πεδίου.
- 20 Ὅμοιος ἐνδιδόντι. Ὅμοιον ἐνδιδόντι.
- 100 7 Ἀφικόμενον διὰ μακρῶ. Ἀφιξόμενον διὰ μακρῶ.  
μακρῶ. ἔ διὰ μακρῶ.
- 9 Ἐπαινεθισόμενος Ἐπαινηθισόμενος.

Σελ.



100	18	Τάρσων.	Ταφρῶν.
---	24	Ἐκάνους.	Ἐκάνοις.
101	4	Παραμένειν.	Παραμενεῖν.
---	7	Τῆτον τε ἐν.	Τῆτον δὲ ἐν.
---	25	Συρέμεμεν.	Συρέμεμεν.
---	--	Εἶχε δὲ κακάνη πολὺ δέος.	Εἶχε δὲ κακάνην πολὺ, δέος.
103	14	Ἦν μὲν κενόν.	Ἦν μὲν κοινόν.
---	21	Συνεχῆς.	Συνεχές.
104	15	Τὰ αὐτῶν.	Καὶ τὰ αὐτῶν.
105	9	Τῆτι γὰρ ἔκα- λάτο..	Τῆτο γὰρ ἔκαλεῖτο.
---	19	Τῶν ἵππων.	Τῶν ἵππειῶν.
---	24	Προσεκόμισε.	Προεκόμισε.
106	1	Βότρυς ἐπὶ κλη- μάτων.	Βότρυς μὲν ἐπὶ κλημά- των.
---	5	Λαγῶν.	Λαγῶν.
---	18	Δάφνιδος θεατῆς.	Τὴ Δάφνιδος θεατῆς.
107	13	Πρὸς χαραγωγί- αν.	Ἐς χαραγωγίαν.
---	14	Οὐκέτι.	Καὶ ἔκετι.
---	15	Ἄλλὰ ἄλλοτε.	Ἄλλὰ καὶ ἄλλοτε.
109	20	Τὴν σύριγγα κο- μίσας.	Τὴν σύριγγα προσκο- μίσας.
110	5	Προσάγματι δεσ- πότῃ.	Προσάγμασι δεσπότη.
---	22	Λέγειν κελεύοντες.	Λέγειν κελεύσαντος.
111	12	Σοὶ ἐπομμυμι τοῦ ἐμὸν θεόν.	Σὲ ἐπομμυμι τὸν ἐμὸν θεόν.
113	18	Προσκαλεσάμε- νος.	Προκαλεσάμενος.
115	2	Παιδίων πρεσβυ- τέρων.	Παίδων πρεσβυτέρων.

- 115 12 Καλῆ κ' ἀγαθῆ. Καλῆ καὶ ἀγαθῆ.  
 --- 12 Παροίνημα δέ. Ἐμπαροίνημα δέ.  
 116 21 Κομίξασαν ἀπε- Κομίξασαν. . .  
           ζήλαμεν.  
 --- 19 Συνεδήκαμεν. Συνεκδήκαμεν.  
 117 22 Περιέμεινε. Περιέμενε.  
 119 7 Ὅσα ἄλλα. Καὶ ὅσα ἄλλα.  
 120 19 Οὕτω δέ ἄρα. Οὕτως δέ ἄρα.  
 126 1 Τῶν κατὰ ἀγρῶν Τῶν κατὰ ἀγρὸν ἑορτῶν.  
           ἑορτῶν.  
 --- 4 Περί τῶν γάμων. Περί τῶν γάμων.  
 127 19 Ἐπέπλιξο. Πέπλιξο.  
 129 16 Αὐτῷ πατρί. Αὐτῷ τῷ πατρί.
-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ



007000022351